

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

**THE DEVELOPMENT OF A TRAINING COURSE
FOR PET'S BEAUTY AND SPA**

รพีภรณ์ เบญจพิทักษ์ดิถ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2557
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงาม
ของสัตว์เลี้ยง

รพีภรณ์ เบญจพิทักษ์ดิลก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
ชื่อ-นามสกุล	นางสาวรพีภรณ์ เบญจพิทักษ์ดิลก
สาขาวิชา	การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ธนรติ พรวิริยะสกุล, ค.ศ.
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง 2) ศึกษาผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ได้มาจากการสมัครใจเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม 2) แบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์จากการอบรม เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 6 แผนการฝึกอบรม แผนละ 10 ข้อ รวม 60 ข้อ 4) แบบประเมินทักษะในการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง จำนวน 4 แผนการฝึกอบรม และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยงวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงมีองค์ประกอบของโครงสร้างหลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกัน โดยมีดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.6-1.0 2) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความรู้การส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) กลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนทักษะปฏิบัติหลังอบรม สูงกว่า 70% หรือ 28 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการนำความรู้ไปใช้

คำสำคัญ: หลักสูตรฝึกอบรม การส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

Thesis Title	The Development of a Training Course for Pet's Beauty and Spa
Name-Surname	Miss Rapeeporn Benjapitakdilok
Program	Curriculum Research and Development
Thesis Advisor	Mrs. Rinradee Pornwiriyaakul, Ph.D
Academic Year	2014

ABSTRACT

The objectives of this research were to : 1) develop a health and wellness promoting training course for pets, 2) study the outcome of implementing a training course, and 3) study the participants' satisfaction towards a training course.

The sample consisted of 30 second-year students who have been studying in department of animal health science, Faculty of Agricultural Technology at Rajamangala University of Technology Thanyaburi in second semester, 2014. The sample of the study was a volunteer. The research instruments included 1) assessment of training course outline appropriateness, 2) assessment of outline content consistency, 3) achievement test, which is six 10-item multiple choice tests (total 60 items), 4) assessment of skills, which is 4 tests, and 5) satisfaction questionnaire. The statistical data were analyzed using percentage, mean, standard deviation and t-test.

The research results of this study showed that 1)the experts indicated that training course elements and appropriateness of training course outline achieved standard index of item objective congruence (IOC) with IOC of 0.6-1.0, 2) on average, post-training scores of the sample students were higher than pre-training scores at statistical significance level of .01, 3) on average score had 28 points or 70 percent higher at statistical significance level of .01, and 4) the participants' satisfaction towards a health and wellness promoting training course for pets was at highest level. By considering each aspect, knowledge application was an aspect with highest average score.

Keywords: training course, promoting pet's health and wellness, participants

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน ท่านแรกที่ผู้วิจัยต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง คือ บิดา นายณรงค์ เบญจพิทักษ์ดิลก มารดา นางทองปาน สิงห์ขจรเขต และ ครอบครัวเบญจพิทักษ์ดิลก ที่ให้คำแนะนำและสนับสนุนทุนการศึกษาในระดับปริญญาโท ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงอีกท่าน คือ ดร.รินรติ พรวิริยะสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่คอยให้คำแนะนำปรึกษาด้วยความเสียสละอดทนนอกเหนือจากการทำวิทยานิพนธ์แล้วท่านยังให้ความรู้และแบบอย่างของการทำงานที่ดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณนี้อย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล มีคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง และ ดร.ชญญภรณ์ เลาหะเพ็ญแสง ที่ท่านให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ความรู้ และคำปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ ได้แก่ ดร.รสริน เจริญไชย อาจารย์สุกัญญา บุญศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายสัตวแพทย์กานันต์ ชิพนรัตน์ นายสัตวแพทย์อุรส จิตติวรรณ และนางสาวเด่นนภา ลากเจริญสิน ที่ท่านให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และความรู้ ขอขอบคุณเพื่อร่วมชั้นเรียนปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ที่แสดงความคิดเห็นและให้กำลังใจกันตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สัตวแพทย์หญิง รุ่งสวรรค์ วรรณสุทธิ คณบดี คณะเทคโนโลยีการเกษตร อาจารย์สุวดี อิศรายูพร หัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์และวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ อาจารย์อมร อัสววงสานนท์ หัวหน้าสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ และ นายภพสันต์ ชัยธีรพันธ์กุล พนักงานมหาวิทยาลัย ที่เอื้อเฟื้อสถานที่การทดลองงานวิจัยในครั้งนี้ให้ ข้อมูลที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาของการทดลอง

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอนให้คำแนะนำ และขอกราบขอบพระคุณญาติพี่น้อง ทุกคนในครอบครัวของผู้วิจัยที่รัก และห่วงใยให้กำลังใจและสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์นี้มาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอรำลึกและมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้อันเป็นที่รักทุกท่านที่ทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

รพีภรณ์ เบญจพิทักษ์ดิลก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(9)
บทที่ 1 บทนำ.....	10
1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	10
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	11
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	12
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	12
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	13
1.6 คำจำกัดความในการวิจัย.....	13
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	14
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
2.1 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์).....	16
2.2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม.....	21
2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง.....	33
2.4 ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร.....	38
2.5 ความพึงพอใจ.....	44
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	48
3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	48
3.2 แบบแผนการวิจัย.....	49
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
3.4 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย.....	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 ขั้นตอนดำเนินการสร้างหลักสูตร.....	54
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	68
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	69
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก ราชานามผู้เชี่ยวชาญประเมินหลักสูตรและตรวจสอบเครื่องมือ.....	79
ภาคผนวก ข หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง.....	81
ภาคผนวก ค ภาพกิจกรรมการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของ สัตว์เลี้ยง.....	196
ประวัติผู้เขียน.....	199

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 พฤติกรรมการติดต่อสื่อสารและความหมายที่ต้องการสื่อสารของสุนัข.....	34
ตารางที่ 2.2 พฤติกรรมการแสดงออกของแมวโดยสังเกตได้จากหาง.....	35
ตารางที่ 3.1 โครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง.....	55
ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง.....	61
ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง.....	62
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามเพศ.....	63
ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงก่อนอบรมและหลังอบรมของกลุ่มตัวอย่าง.....	63
ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิบัติ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง...	64
ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในการฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงของกลุ่มตัวอย่าง.....	65

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	13
ภาพที่ 2.1 รูปแบบในการประเมินหลักสูตรของ Tyler.....	25

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ตลอดหลายปีที่ผ่านมามนุษย์เลี้ยงสัตว์ไว้เฝ้าบ้าน หรือเลี้ยงไว้เป็นเพื่อนแก้เหงา แต่กับคนยุคนี้ พวกเขามีสัตว์เลี้ยงเป็นคั้ง “ลูกรัก” สมาชิกคนสำคัญของครอบครัว รับสภาพสังคมยุคใหม่ ที่คนโสดมีมากขึ้น คนแต่งงานช้าลง มีลูกช้า ไม่ตั้งท้อง หลายคนเลยเลือกเลี้ยงสัตว์ไว้เป็นลูก “สัตว์เลี้ยง” จึงเติมเต็มความเป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ให้กับคนยุคนี้ (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2557) จากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) เป็นหน่วยงานที่ทำการสำรวจจำนวนสุนัขและแมวให้กับกรุงเทพมหานครล่าสุดเมื่อปี 2549 สสช. ก็ได้ทำการสำรวจสุนัขที่มีเจ้าของในเขตกรุงเทพมหานครอีกครั้ง โดยสำรวจจากครัวเรือนตัวอย่างประมาณ 36,000 ครัวเรือน ครอบคลุมทั้ง 50 เขตทั่วกรุงเทพมหานครการสำรวจพบว่า มีครัวเรือนตัวอย่างอยู่ร้อยละ 20 เท่านั้นที่เลี้ยงสุนัขไว้ในบ้านของตน ประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 51.2) ของครัวเรือนเหล่านี้เลี้ยงสุนัขไว้ครัวเรือนละ 1 ตัว นอกนั้นก็เลี้ยงมากน้อยลดหลั่นกันดังนี้ ร้อยละ 24.6 เลี้ยง 2 ตัว ร้อยละ 10.9 เลี้ยง 3 ตัว ร้อยละ 8.5 เลี้ยง 4-5 ตัว ร้อยละ 4.3 เลี้ยง 6-10 ตัว และร้อยละ 0.6 เลี้ยงสุนัขมากกว่า 10 ตัว นอกจากนั้นยังพบว่า สุนัขที่เลี้ยงไว้ เป็นเพศผู้มากกว่าเพศเมียเล็กน้อย (ร้อยละ 56.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 43.1) (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2549)

จากความนิยมการเลี้ยงสัตว์เลี้ยงที่ผ่านมา โดยเฉพาะสุนัขและแมว เป็นผลทำให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยงเกิดขึ้นอีกมากมาย เช่น โรงพยาบาลสัตว์หรือคลินิกสัตว์ อุปกรณ์สัตว์เลี้ยง ยา ธุรกิจเพาะพันธุ์สัตว์เลี้ยง ธุรกิจตกแต่งสัตว์เลี้ยง เป็นต้น จากผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยมหิดล รายได้ 5-10% ต่อเดือน ของผู้เลี้ยงสัตว์จะหมดไปกับ อันดับที่ 1 อาหารสัตว์ อันดับที่ 2 ค่ารักษาพยาบาล อันดับที่ 3 อาหารเสริมและวิตามิน อันดับที่ 4 เสื้อผ้าและอุปกรณ์สัตว์เลี้ยง อันดับที่ 5 ค่าบริการอาบน้ำตัดขน (มหาวิทยาลัยมหิดล, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุพรรณิ สุริยะ (2553) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้บริการร้านอาบน้ำตัดแต่งขนสุนัขของเจ้าของสุนัข ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลจากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้บริการร้านอาบน้ำตัดแต่งขนสุนัขของเจ้าของสุนัข พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยใช้บริการอาบน้ำ ตัดแต่งขนสุนัข ผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจใช้บริการคือ ครอบครัว ค่าใช้จ่ายต่อครั้ง (ต่อสุนัข 1 ตัว) 101-300 บาท ความถี่ในการใช้บริการ ไม่แน่นอน วันที่มาใช้บริการคือ วันเสาร์-อาทิตย์ สถานที่ที่ใช้บริการ คือ นอกห้างสรรพสินค้า เหตุผลที่เลือกใช้บริการ คือ บริการได้ประทับใจ แหล่งข้อมูลมาจาก ป้ายโฆษณาหน้าร้าน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความ

พึงพอใจหลังจากการใช้บริการร้านอาบน้ำตัดแต่งขนสุนัขในอำเภอเมืองเชียงใหม่ อยู่ในระดับ พอใจปานกลาง และในอนาคตจะกลับมาใช้บริการ และจะแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการร้านอาบน้ำตัดแต่งขนสุนัข

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการดูแลสุขภาพสัตว์ การเลี้ยงและการผลิตสัตว์ โดยศึกษาวิชาทางสัตวศาสตร์ : สัตวแพทย์ (40 : 60) เช่น เกษษวิทยา ศัลยศาสตร์เบื้องต้น โรคสัตว์ พยาธิวิทยา อายุรศาสตร์เบื้องต้น ฯลฯ จบแล้วสามารถทำงานในฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ส่งเสริมการขาย เปิดร้านขายผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์ โดยเป็นนักสัตวบาลที่มีความรู้เกี่ยวกับสุขภาพสัตว์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2553) (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2554)จากการสอบถามความคิดเห็นอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ เรื่องทักษะและความสามารถที่ต้องการให้เพิ่มเติมเพื่อนำไปประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีความต้องการให้บัณฑิตที่จบการศึกษามีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงด้วย

เนื่องจากหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ ไม่มีวิชาการตกแต่งสัตว์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงให้กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปต่อยอดความรู้ และสามารถนำไปประกอบธุรกิจต่อไปได้

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.2.1 เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
- 1.2.2 เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
- 1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

1.3.2 ทักษะปฏิบัติหลังจากอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงสูงกว่าเกณฑ์ 70%

1.3.3 ความพึงพอใจในการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง อยู่ในระดับมากขึ้นไป

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1.4.1 ด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงประกอบด้วย ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสุนัขและแมวการจับบังคับสัตว์ อุปกรณ์ที่ใช้ในการอาบน้ำตัดขนสัตว์การอาบน้ำสัตว์การตัดขนสัตว์การแปรงขนตัดเล็บสัตว์การดูแลขนสัตว์

1.4.2 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 115 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

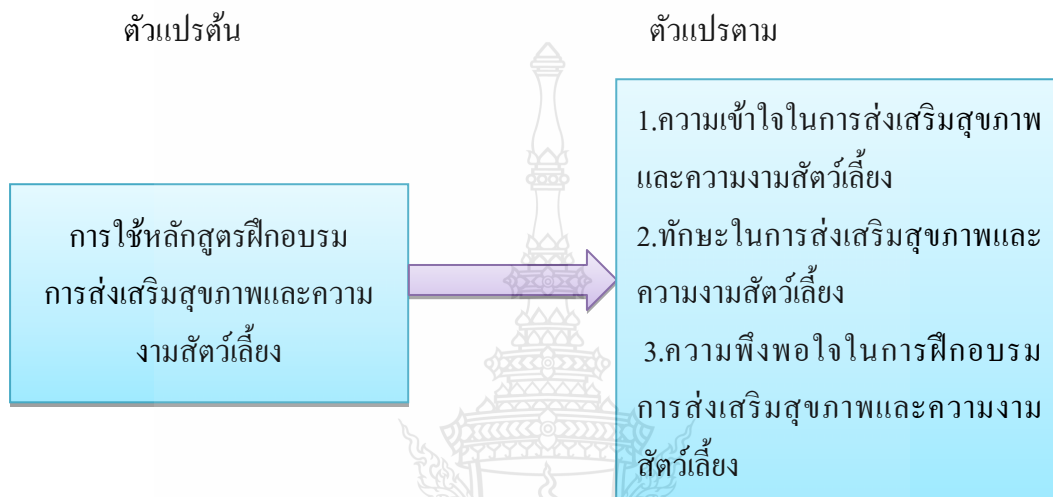
ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความเข้าใจในการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง
2. ทักษะในการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง
3. ความพึงพอใจในการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

1.4.4 ด้านระยะเวลาการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 คำจำกัดความในการวิจัย

1.6.1 หลักสูตรฝึกอบรม หมายถึง หลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อฝึกอบรมสำหรับผู้ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบด้วย 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระ 4) ระยะเวลาการฝึกอบรม 5) เทคนิคการฝึกอบรม 6) การวัดและประเมินผล

1.6.2 การส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง หมายถึง การทำให้สัตว์เลี้ยงมีสุขภาพที่ดี โดยการรักษาความสะอาด คือ การอาบน้ำ ตัดขน แปรงขน ตัดเล็บ และการดูแลขน

1.6.3 ช่างตักแต่งสัตว์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเสริมสวยตักแต่งสัตว์ เช่น อาบน้ำ ตัดขน ตัดเล็บ ย้อมสีขน เป็นต้น

1.6.4 ผู้เข้ารับการฝึกอบรม หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์จำนวน 30 คนที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การจัดการฟาร์มสุนัขและแมวในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

1.6.5 ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง คะแนนผลการประเมินด้านทฤษฎีทั้งก่อนและหลังการอบรม โดยมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ซึ่งจะต้องผ่านเกณฑ์ 60% หรือ 36 คะแนนขึ้นไป

1.6.6 คะแนนทักษะปฏิบัติมากกว่า 70% หมายถึง คะแนนผลการประเมินการปฏิบัติหน่วยเรียนที่ 1,3,4 และ 5 ของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีคะแนนเต็ม 40 คะแนน ซึ่งจะต้องผ่านเกณฑ์ 70% หรือ 28 คะแนนขึ้นไป

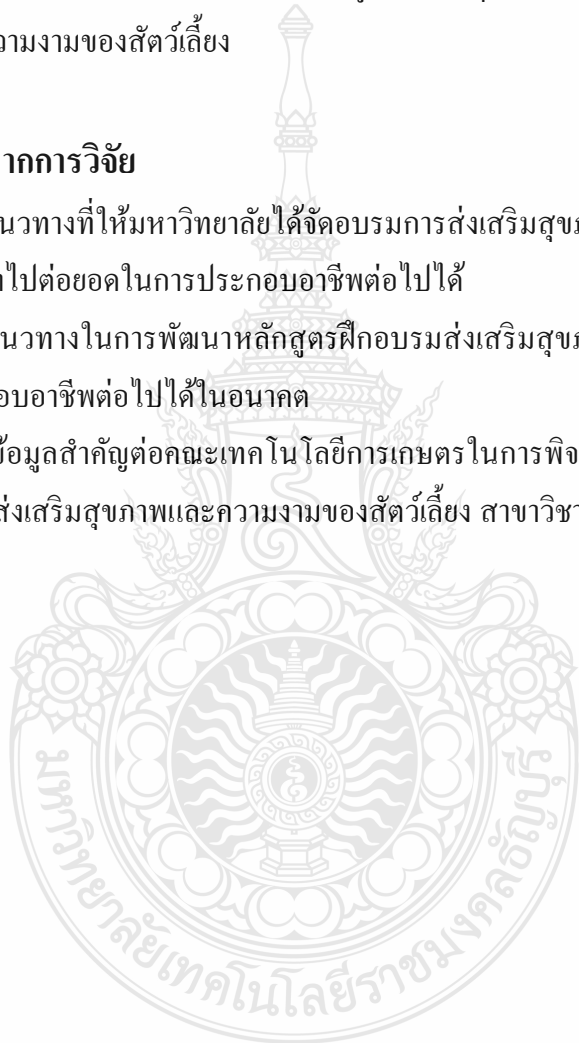
1.6.7 ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

1.7 ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1.7.1 เป็นแนวทางที่ให้มหาวิทยาลัยได้จัดอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยงให้กับผู้ที่สนใจ เพื่อนำไปต่อยอดในการประกอบอาชีพต่อไปได้

1.7.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยงที่สามารถนำไปประกอบอาชีพต่อไปได้ในอนาคต

1.7.3 เป็นข้อมูลสำคัญต่อคณะเทคโนโลยีการเกษตรในการพิจารณาจัดรายวิชาเพิ่มเติมในหลักสูตรทางด้าน การส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องครอบคลุมหัวข้อเรื่องต่างๆ ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์)
- 2.2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
 - 2.2.1 ความหมายของหลักสูตรฝึกอบรม
 - 2.2.2 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
 - 2.2.3 การประเมินหลักสูตรฝึกอบรม
 - 2.2.4 วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม
 - 2.2.5 ประโยชน์ของการฝึกอบรม
 - 2.2.6 ประเภทของการฝึกอบรม
 - 2.2.7 ขั้นตอนการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม
- 2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
 - 2.3.1 การสังเกตลักษณะนิสัยของสัตว์เบื้องต้น
 - 2.3.2 การทำแผลอย่างง่ายเมื่อเกิดอุบัติเหตุในการตัดขน
- 2.4 ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร
 - 2.4.1 ความรู้ความเข้าใจ
 - 2.4.2 ทักษะปฏิบัติ
- 2.5 ความพึงพอใจ
 - 2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 2.5.2 การวัดความพึงพอใจ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์)

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2553 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีคณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาเทคโนโลยีการผลิต สัตว์และวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ชื่อปริญญา วิทยาศาสตรบัณฑิต (สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์) มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการดูแลสุขภาพสัตว์ การเลี้ยงและการผลิตสัตว์ โดยศึกษา วิชาทางสัตวศาสตร์ : สัตวแพทย์ (40 : 60) เช่น เกษัตริศาสตร์ ศัลยศาสตร์เบื้องต้น โรคสัตว์ พยาธิวิทยา อายุรศาสตร์เบื้องต้น ฯลฯ จบแล้วสามารถทำงานในฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ส่งเสริมการขาย เปิดร้านขาย ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์ โดยเป็นนักสัตวบาลที่มีความรู้เกี่ยวกับสุขภาพสัตว์ จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 134 หน่วยกิต

2.1.1 โครงสร้างหลักสูตร	134	หน่วยกิต
1.หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30	หน่วยกิต
1.1 หมวดวิชาสังคมศึกษาและมนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต		
1.1.1 รายวิชาสังคมศาสตร์ หน่วยกิตต่ำสุด : 3		
01110002 มนุษย์กับสังคม 3 (3-0-6)		
01110003 มนุษย์สัมพันธ์ 3 (3-0-6)		
01110004 สังคมกับสิ่งแวดล้อม 3 (3-0-6)		
01110009 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม 3 (3-0-06)		
01110011 เศรษฐศาสตร์ทั่วไป 3 (3-0-6)		
01110012 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน 3 (3-0-6)		
01110013 สังคมกับการเมืองการปกครองไทย 3 (3-0-6)		
01110016 กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา 3 (3-0-6)		
1.1.2 รายวิชามนุษยศาสตร์ หน่วยกิตต่ำสุด : 3		
01210001 สารนิเทศและการเขียนรายงานทางวิชาการ 3 (3-0-6)		
01210002 การสืบค้นสารนิเทศ 3 (3-0-6)		
01210004 จิตวิทยาทั่วไป 3 (3-0-6)		
01210005 จิตวิทยาองค์การ 3 (3-0-6)		
01210006 ปรัชญาทั่วไป 3 (3-0-6)		
01210007 ตรรกวิทยาทั่วไป 3 (3-0-6)		
01210008 การใช้เหตุผลและจริยธรรม 3 (3-0-6)		

- 01210012 ไทยศึกษา 3 (3-0-6)
- 01210013 วัฒนธรรมไทย 3 (3-0-6)
- 07000001 ความซาบซึ้งในศิลปะ 3 (2-2-5)

1.2 กลุ่มวิชาภาษา 12 หน่วยกิต

1.2.1 รายวิชาภาษาไทย หน่วยกิตต่ำสุด : 3

- 01310001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 3 (2-2-5)
- 01310005 การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต 3 (2-2-5)
- 01310006 การอ่านและการเขียนทางวิชาการ 3 (2-2-5)
- 01310007 การเขียนเชิงวิชาชีพ 3 (2-2-5)
- 01310009 ศิลปะการพูด 3 (2-2-5)

1.2.2 รายวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยกิตต่ำสุด : 9

1.2.2.1 ภาษาอังกฤษพื้นฐานบังคับ หน่วยกิตต่ำสุด : 6

- 01320001 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 (3-0-6)
- 01320002 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3 (2-2-5)

1.2.2.2 ภาษาอังกฤษทั่วไป หน่วยกิตต่ำสุด : 3

- 01320003 สนทนาภาษาอังกฤษ 3 (2-2-5)
- 01320004 การอ่านภาษาอังกฤษ 3 (2-2-5)
- 01320005 ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน 3 (2-2-5)
- 01320006 ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3 (2-2-5)
- 01320007 ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ 3 (2-2-5)

1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ 6 หน่วยกิต

1.3.1 บังคับ หน่วยกิตต่ำสุด : 3

- 09110045 คณิตศาสตร์ 3 (3-0-6)

1.3.2 เลือก หน่วยกิตต่ำสุด : 3

- 09130044 การใช้โปรแกรมสำหรับสำนักงานสมัยใหม่ 3 (2-2-5)
- 09210034 เคมีทั่วไป 3 (2-3-5)
- 09410040 ฟิสิกส์ทั่วไป 3 (2-3-5)

1.4 กลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ 1 หน่วยกิต

- 01610001 กีฬาประเภทบุคคล1 (0-2-1)
- 01610002 กีฬาประเภททีม1 (0-2-1)
- 01610003 นันทนาการเพื่อชีวิตประจำวัน1 (0-2-1)
- 01610004 การว่ายน้ำเพื่อสุขภาพ3 (2-2-5)
- 01610007 ดำน้ำตื้นเบื้องต้น3 (2-2-5)
- 01610008 กีฬาเพื่อสุขภาพ 3 (2-2-5)

1.5 กลุ่มวิชานันทนาการ 5 หน่วยกิต

- 01010001 วิถีชีวิตสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์3 (3-0-6)
- 01010002 วิถีไทย3 (3-0-6)
- 01010006 ภูมิปัญญาไทยเพื่อชีวิตที่พอเพียง 2 (2-0-4)
- 01010007 มองชีวิตผ่านฟิล์ม 3 (3-0-6)
- 01010009 ทักษะการเรียนรู้สู่ความสำเร็จ 2 (1-2-3)
- 01010010 การพัฒนาบุคลิกภาพ 3 (3-0-6)
- 01010011 การจัดและการบริหารค่ายพักแรม 2 (2-0-4)
- 04040007 การดูแลรักษาอุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้าน 2 (2-0-4)
- 06060008 ศิลปะการดำเนินชีวิต 2 (2-0-4)
- 09090009 เทคโนโลยีกับโลกาภิวัตน์ 3 (3-0-6)
- 09090010 วิทยาศาสตร์กับธรรมชาติ 2 (2-0-4)
- 10100011 สถาปัตยกรรมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 2 (1-2-3)
- 11110012 การดูแลสุขภาพครอบครัว 2 (1-3-3)

2.หมวดวิชาเฉพาะ

98 หน่วยกิต

2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ 38 หน่วยกิต

- 03110303 พันธุศาสตร์การเกษตร 3 (2-3-5)
- 03211301 โภชนศาสตร์สัตว์ 3 (3-0-6)
- 03211302 อาหารและการให้อาหารสัตว์ 3 (2-3-5)
- 03213303 การผลิตสัตว์ปีก 3 (2-3-5)
- 03213304 การผลิตสุกร 3 (2-3-5)
- 03213305 การผลิตโคนม 3 (2-3-5)

03232203	จุลชีววิทยาของสัตว์ 3 (2-3-5)
03232208	สารสนเทศทางการเกษตร 3 (2-3-5)
09121045	สถิติทั่วไป 3 (3-0-6)
09212104	เคมีอินทรีย์ 3 (3-0-6)
09212105	ปฏิบัติการเคมีอินทรีย์ 1 (0-3-1)
09213219	ชีวเคมีทั่วไป 3 (3-0-6)
09213220	ปฏิบัติการชีวเคมีทั่วไป 1 (0-3-1)
09311050	ชีววิทยาทั่วไป 3 (2-3-5)

2.2 กลุ่มวิชาบังคับ 38 หน่วยกิต

03215305	วิธีวิจัยทางสัตวศาสตร์ 3 (2-3-5)
03231101	ทักษะพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ 1 (0-3-1)
03231202	ทักษะวิชาชีพทางวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ 1 (0-3-1)
03231303	สัมมนาทางวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ 1 (0-2-1)
03232101	กายวิภาคและสรีรวิทยาของสัตว์ 3 (2-3-5)
03232204	พยาธิวิทยา 2 (1-3-3)
03232305	วิทยาภูมิคุ้มกัน 2 (1-3-3)
03233201	ระบบมาตรฐานคุณภาพเพื่อการผลิตสัตว์ และผลิตภัณฑ์สัตว์ 2 (2-0-4)
03234201	ปรสิตรในสัตว์ 2 (1-3-3)
03234302	โรคและการสุกดิบสัตว์เคี้ยวเอื้อง 3 (2-3-5)
03234303	โรคและการสุกดิบสัตว์ปีก 3 (2-3-5)
03234306	หลักสัตวศาสตร์สัตว์ 2 (1-3-3)
03234307	โรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน 2 (2-0-4)
03234408	เภสัชวิทยา 3 (2-3-5)
03234409	การตรวจคุณภาพเนื้อและน้ำนม 3 (2-3-5)
03235301	สรีรวิทยาการสืบพันธุ์และการผสมเทียม 3 (2-3-5)
03235402	สัตวศาสตร์และเชนุเวชวิทยาของสัตว์ 2 (1-3-3)

2.3 กลุ่มวิชาชีพ 15 หน่วยกิต

03115301	หลักและวิธีการส่งเสริมการเกษตร 3 (3-0-6)
----------	--

03212301	การปรับปรุงพันธุ์สัตว์ 3 (3-0-6)
03213307	การผลิตแพะและแกะ 3 (2-3-5)
03213308	การผลิตไข่ฟักและการฟักไข่ 3 (2-3-5)
03222308	ปลาสวยงามและพรรณไม้น้ำ 3 (2-3-5)
03232202	จุลกายวิภาค 2 (1-3-3)
03232207	การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการเกษตร 3 (2-3-5)
03232406	รังสีวิทยาทางสัตวแพทย์ 2 (1-3-3)
03233202	การจัดการฟาร์มสุนัขและแมว 3 (2-3-5)
03233303	การประกวดและตัดสินสัตว์ 3 (2-3-5)
03233304	การจัดการสัตว์สวยงามและสัตว์ทดลอง 3 (2-3-5)
03233306	เทคโนโลยีทักษะช่างทางปศุสัตว์ 2 (1-3-3)
03233405	เทคโนโลยีการผลิตอาหารสัตว์เลี้ยง 3 (2-3-5)
03233407	ผลิตภัณฑ์เนื้อ 2 (1-3-3)
03234304	โรคและการสุขภาพบาลสุนัขและแมว 3 (2-3-5)
03234305	สุขศาสตร์สัตว์ 3 (2-3-5)
03234410	ระบาดวิทยาทางสัตวแพทย์ 2 (2-0-4)
03235303	วิทยาแอนโดร 2 (2-0-4)

2.4 กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ในวิชาชีพ 7 หน่วยกิต

2.4.1 รายวิชาสหกิจศึกษา

03000301	การเตรียมความพร้อมสหกิจศึกษา 1 (0-2-1)
03231407	สหกิจศึกษาทางวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ 6 (0-40-0)

2.4.2 รายวิชาฝึกงาน

03000302	การเตรียมความพร้อมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 1 (0-2-1)
03231304	ฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ 3 (0-40-0)
03231406	ปัญหาพิเศษทางวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ 3 (1-6-5)

3.หมวดวิชาเลือกเสรี

6 หน่วยกิต

จากข้อมูลโครงสร้างหลักสูตรข้างต้น จะเห็นได้ว่าหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2553 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะ เทคโนโลยีการเกษตร สาขาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์และวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ ชื่อปริญญา วิทยาศาสตรบัณฑิต (สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์) ไม่มีรายวิชาที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและ ความงามของสัตว์เลี้ยง ซึ่งเป็นรายวิชาที่ช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับนักศึกษาในด้านการดูแลสัตว์ โดยเฉพาะสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม การส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงให้กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ ได้รับจากการอบรมไปต่อยอดความรู้และสามารถนำไปประกอบธุรกิจต่อไปได้

2.2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

2.2.1 ความหมายของหลักสูตรฝึกอบรม

กรีซ อัม โภชน์ (2545, น. 2) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม หมายถึง การจัด กระบวนการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เสริมสร้างทักษะ และแลกเปลี่ยนทัศนคติตามแนวคิดที่มุ่งหวัง ตามที่กำหนดไว้ อันจะทำให้ผู้ที่เข้าฝึกอบรมเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อันจะทำให้เป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2547, น. 172) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม หมายถึง เป็นรายการฝึกอบรมที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ที่องค์กรจัดให้ผู้เข้ารับการอบรม ไม่ว่าจะ เป็นองค์กรจากภายในหรือภายนอกก็ตาม โดยหลักสูตรฝึกอบรมจะครอบคลุม 3 ประเด็นคือ ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ

สมยศ นวลจันทร์ (2534, น. 25) ให้ความหมายหลักสูตรฝึกอบรมว่า หมายถึง โครงการฝึกอบรมและพัฒนาซึ่งประมวลความรู้และประสบการณ์ที่องค์กรฝึกอบรมจัดให้ผู้เข้ารับ การฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้พัฒนาตามวัตถุประสงค์ของ โครงการที่กำหนดไว้

กาญจนา คุณารักษ์ (2540, น. 60) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เป็นองค์ประกอบ สำคัญอย่างหนึ่ง ที่อาจส่งผลให้การฝึกอบรมประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวได้ เนื่องจากหลักสูตร ฝึกอบรมเป็นเสมือนแผนของการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ความจำเป็นในการ ฝึกอบรม ประกอบด้วยหัวข้อเรื่อง เนื้อหาสาระและวิธีการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ

และทักษะตลอดจนเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การหรือหน่วยงาน

จากข้อมูลที่นักวิชาการที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ดังนี้ การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม คือ การจัดกระบวนการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่องค์กรจัดให้ผู้เข้ารับการอบรมที่ได้พัฒนาตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะตลอดจนเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

2.2.2 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

เริงลักษณ์ โรจนพันธ์ (2539, น. 17) กล่าวว่า การกำหนดขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. ความจำเป็นของการฝึกอบรม
2. การสร้างและกำหนดหลักสูตร
 - 2.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
 - 2.2 การเลือกเนื้อหา
 - 2.3 การจัดลำดับเนื้อหา
3. สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม
 - 3.1 การกำหนดและคัดเลือกวิทยากร
 - 3.2 การกำหนดตัวผู้เข้ารับการฝึกอบรม
 - 3.3 การกำหนดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 3.4 การกำหนดและจัดหางบประมาณ
4. การดำเนินการฝึกอบรม
5. การประเมินและติดตามผลการฝึกอบรม

สมคิด บางโม (2539, น. 67-68) กล่าวว่า ในเรื่องของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ต้องทำควบคู่ไปกับการฝึกอบรมวงจรหลักสูตรและวิธีพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง การค้นหาความจำเป็นในการฝึกอบรม (Training Needs) เป็นการค้นหาปัญหาเกี่ยวกับทักษะและวิธีสอนครู ซึ่งสามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกอบรมผู้รับผิดชอบ การฝึกอบรมควรสนใจและศึกษาวิเคราะห์อย่างจริงจัง ในการหาความจำเป็นในการฝึกอบรมให้เข้าใจถ่องแท้และถูกต้อง

ขั้นตอนที่สอง การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม(Curriculum Construction) ความจำเป็นในการอบรมครูเป็นตัวชี้แนะว่าหลักสูตรฝึกอบรมควรมีจุดประสงค์อะไรบ้าง ควรจะกำหนดรายวิชา

หรือกิจกรรมใด หลักสูตรควรจะกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม โดยยึดหลักว่า ถ้ามีจุดประสงค์เพื่อให้ ความรู้ความเข้าใจ อาจใช้ระยะเวลาสั้นๆ ก็ได้หากมีจุดประสงค์ให้เกิดความชำนาญในด้านการสอน หรือทักษะต้องใช้เวลามากขึ้น และจะให้ผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรมกลับไปปฏิบัติการสอนแล้วประมาณ 1 เดือน ควรมีการประเมินผลปฏิบัติการสอน สังเกตการสอน การสัมภาษณ์ผู้เรียน และการจัดกลุ่ม สนทนาเพื่อให้ทราบว่าผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรม ได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้มากน้อยเพียงใด เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาในการแก้ไขปรับปรุงต่อไป

ขั้นตอนที่สาม การนำหลักสูตรไปใช้ (Implementation) คือ การนำหลักสูตรไป ทดลองฝึกอบรมครู ขณะการฝึกอบรมต้องมีการประเมินผลแต่ละหน่วยด้วย เพื่อให้ทราบว่าหลักสูตร ที่กำหนดขั้นตอนนี้ ผู้เข้ารับการศึกษาสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในการ สอนได้มากน้อยเพียงใด

ขั้นตอนที่สี่ การติดตามการประเมินผลการฝึกอบรม (Follow – up Evaluation) เมื่อผู้ เข้ารับการศึกษาฝึกอบรมไปปฏิบัติการสอน แล้วประมาณ 1 เดือน ควรมีการประเมินผลปฏิบัติการสอน สังเกตการสอน การสัมภาษณ์ผู้เรียน และการจัดกลุ่มสนทนา (Focus Group) เพื่อให้ทราบว่าผู้เข้ารับ การศึกษาฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้มากน้อยเพียงใดเพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาในการ ปรับปรุงต่อไป

เกศริน มนูญผล (2549, น. 46) กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่ สมบูรณ์ควรประกอบด้วย 6 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การกำหนด เป้าหมายการพัฒนาหลักสูตร ขั้นตอนที่ 3 กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ขั้นตอนที่ 4 การคัดเลือก เนื้อหาสาระ ขั้นตอนที่ 5 การคัดเลือกเทคนิคการฝึกอบรม และขั้นตอนที่ 6 การคัดเลือกวิธีการวัดและ ประเมินผล

จากข้อมูลที่นักวิชาการที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ดังนี้ กระบวนการพัฒนา หลักสูตรฝึกอบรม จะต้องประกอบด้วยขั้นตอนหลักๆดังนี้ 1) การศึกษาความจำเป็นของการฝึกอบรม 2) กำหนดและสร้างหลักสูตรฝึกอบรม 3) การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ 4) การประเมินผลการ ฝึกอบรม

2.2.3 การประเมินหลักสูตรฝึกอบรม

2.2.3.1 ความหมายของการประเมินหลักสูตร

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542, น. 30) ได้ให้ความหมายของการประเมินผล หลักสูตรว่าเป็นการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลนำผลมาใช้ในการเปรียบเทียบระหว่างผลการ

ใช้หลักสูตรที่วัดได้กับจุดหมายของหลักสูตร เพื่อหาข้อบกพร่องหรือปัญหา และพิจารณาคูณค่าของหลักสูตร

เบรดี (Bardy 1990, p. 152) ได้ให้ความหมายของคำว่า การประเมินหลักสูตร ได้ดังนี้ 1) เป็นการวัดระดับความสารถของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 2) เป็นการเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนกับเกณฑ์มาตรฐาน 3) เป็นการอธิบายและพิจารณาตัดสินหลักสูตร 4) เป็นการจำแนกขอบเขตสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร และการเลือกวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับขอบเขตการตัดสินใจ 5) เป็นการใช้ความรู้ทางวิชาชีพเพื่อตัดสินกระบวนการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้

สังัด อุทรานันท์ (2532, น. 279-286) ได้กล่าวไว้ว่า โดยทั่วไปการประเมินหลักสูตรควรทำให้ครอบคลุมระบบหลักสูตรทั้งหมด และควรประเมินให้ต่อเนื่องกัน ดังนั้นการประเมินหลักสูตรจะต้องประเมิน ดังต่อไปนี้ 1) การประเมินเอกสารหลักสูตร 2) การประเมินการใช้หลักสูตร 3) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร 4) การประเมินระบบหลักสูตร

ธีรารัง บัวศรี (2542, น. 324) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่ต้องกระทำต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มวางแผนจัดทำหลักสูตรต้นแบบจนกระทั่งได้หลักสูตรแม่บทที่เสร็จสมบูรณ์ จนถึงขั้นนำไปใช้และยังต้องมีการประเมินผลต่ออีกอย่างไม่มีการสิ้นสุดกิจกรรมในการประเมินผล ในขั้นต่าง ๆ นั้น นักพัฒนาหลักสูตรผู้รับผิดชอบจะต้องมีความรู้ ด้านวิชาการรวมทั้งรูปแบบและเทคนิคของการประเมินด้วย

สุมิตร คุณานุกร (2523, น. 10-13) การประเมินหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรผลสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในความมุ่งหมายหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด และอะไรที่เป็นสาเหตุ การประเมินหลักสูตรเพื่อตัดสินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรนั้นมีขอบเขตรวมถึง 1) การวิเคราะห์ตัวหลักสูตร 2) การวิเคราะห์กระบวนการของการนำหลักสูตรไปใช้ 3) การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 4) การวิเคราะห์โครงการประเมินหลักสูตร

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง การพิจารณาหลักสูตรโดยการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบว่าตรงกับจุดประสงค์ของหลักสูตรที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ และการประเมินหลักสูตรเป็นการสะท้อนปัญหาในการใช้หลักสูตร เพื่อนำไปต่อยอดทำการแก้ไขหรือปรับปรุงหลักสูตรต่อไปได้

2.2.3.2 ประเภทของการประเมินหลักสูตร

ชวลิต ชุกก่าแพง (2551, น. 149-150) โดยทั่วไปยอมรับกันว่าการประเมินหลักสูตรควรทำให้ครอบคลุมระบบหลักสูตรทั้งหมด และควรประเมินสิ่งต่อไปนี้

1. การประเมินเอกสารหลักสูตร เป็นการตรวจสอบคุณภาพของเอกสารหลักสูตร ตลอดจนตำราต่างๆ ว่ามีความเหมาะสมถูกต้องหรือไม่ หากมีสิ่งใดบกพร่องก็ให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปประกาศใช้

2. การประเมินการใช้หลักสูตร เป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้ดีในสถานการณ์จริงเพียงใด การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรอย่างไร เพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

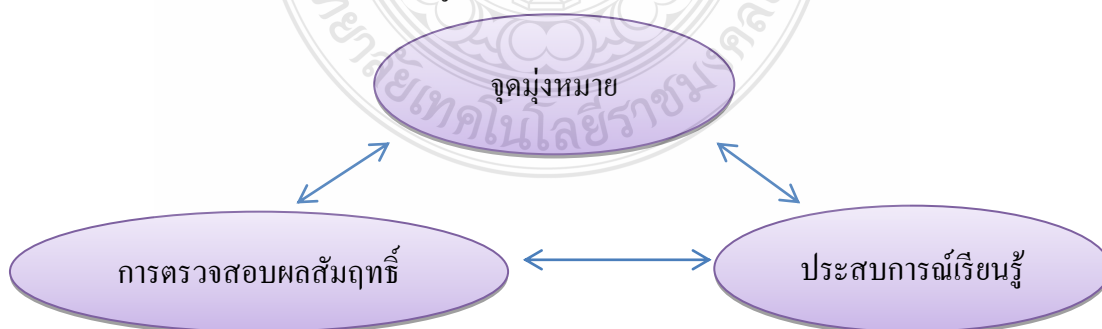
2.1 การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร เป็นการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร นอกจากจะประเมินผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่แล้ว ก็ควรติดตามผลความก้าวหน้าของผู้สำเร็จการศึกษาว่า สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน และประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานหรือในการศึกษาต่อหรือไม่

2.2 การประเมินระบบหลักสูตร คือ การประเมินระบบหลักสูตรจะมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่นที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรด้วย

สามารถสรุปได้ว่า ประเภทของการประเมินหลักสูตรควรจะประเมินให้ครอบคลุม และทุกขั้นตอนการประเมินหลักสูตรนั้นจะต้องประเมินตามหลักเพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ประเมินนั้นมาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้นไป

2.2.3.3 รูปแบบของการประเมินหลักสูตร

รูปแบบในการประเมินหลักสูตรของTyler (1949, p. 110-120) นั้นคำนึงถึงประสิทธิภาพการเรียนรู้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ดังนั้นการประเมินผลจึงเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบของกระบวนการจัดการศึกษา 3 ส่วนคือ จุดมุ่งหมายทางการศึกษา การจัดประสบการณ์เรียนรู้และตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 รูปแบบในการประเมินหลักสูตรของ Tyler

รูปแบบในการประเมินหลักสูตรของ Tyler เป็นรูปแบบที่ยึดวัตถุประสงค์ ซึ่งวิธีการประเมินตามรูปแบบนี้ จะเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ให้สามารถแสดงออกในรูปพฤติกรรม ซึ่งบทบาทการประเมินคือ การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้นั้นเอง

ขั้นตอนการประเมินตามแนวคิดของ Tyler มีดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์อย่างกว้างๆ
2. จำแนกวัตถุประสงค์ออกเป็นประเภทๆ
3. นิยามวัตถุประสงค์ต่างๆ ในรูปวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. กำหนดสถานการณ์ที่แสดงความสำเร็จของวัตถุประสงค์
5. พัฒนาหรือเลือกเทคนิคในการวัด
6. รวบรวมข้อมูลที่เป็นผลงานของนักเรียน
7. การเปรียบเทียบข้อมูลกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

การประเมินตามแนวคิดของ Tyler นี้เป็นการประเมินที่เวียนได้ คือ ข้อมูลย้อนกลับที่เดิมได้จากการประเมิน อาจนำไปใช้ในการสร้างหรือนิยามวัตถุประสงค์ใหม่ได้ สิ่งที่ได้จากการประเมินครั้งก่อนๆ อาจนำไปใช้ในการวางแผนสำหรับการประเมินคราวต่อไป

2.2.4 วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

วิน เชื้อโพธิ์หัก (2537, น.30) กล่าวว่า การฝึกอบรมจะมีวัตถุประสงค์ 4 อย่างด้วยกัน คือ

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้และแนวคิดใหม่ๆ วัตถุประสงค์ข้อนี้เน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้รับความรู้ หลักการ ทฤษฎีในเรื่องที่เข้ารับการฝึกอบรม การฝึกอบรมคือการสรุปเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับความรู้ นั้น อบรมเกี่ยวกับความรู้แนวคิด ทฤษฎีใหม่ ซึ่งได้จากการทดลอง ค้นคว้า วิจัย แล้วนำความรู้มาเผยแพร่ ให้ผู้ที่ได้เข้ารับการฝึกอบรมได้ทราบเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับความรู้ และทฤษฎีใหม่ที่เกิดขึ้น

2. เพื่อเพิ่มทักษะประสบการณ์ในการทำงาน วัตถุประสงค์ข้อนี้เน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้มีความชำนาญ คล่องแคล่วในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมจึงเป็นการให้ผู้เข้ารับการอบรม ได้ลงมือปฏิบัติงาน โดยใช้เครื่องมือ เมื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ฝึกปฏิบัติด้วยเครื่องมือเช่นเดียวกับที่ใช้ในองค์กร ก็จะมี ความชำนาญ คล่องแคล่วในการใช้เครื่องมือ นั้น แล้วรู้ถึงปัญหาเพื่อที่จะได้ถามไถ่ วิทยากร จึงทำให้ผู้ฝึกอบรมมีทักษะในการทำงานนั้น

3. เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสม วัตถุประสงค์ข้อนี้เน้นให้ผู้เข้ารับการอบรมปรับเปลี่ยนความประพฤติหรือพฤติกรรมของตนให้เป็นพฤติกรรมที่ดี เป็นที่ต้องการของสังคม บุคคลจำนวนมากมีความรู้ดี แต่เมื่อนำความรู้มาใช้ในการดำรงชีวิต การกระทำบางอย่างของบุคคลเหล่านั้น มีผลกระทบต่อสังคม

4. เพื่อเปลี่ยนเจตคติให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร การที่บุคคลากรเข้ามาอยู่ในองค์กร บุคคลากรจะต้องมีเจตคติตรงกับเจตคติขององค์กร องค์กรที่ดีจะต้องมีบุคคลากรที่มีความตั้งใจตรงกันในการจัดการองค์กรให้บรรลุเป้าหมาย องค์กรจึงมีหน้าที่ที่จะต้องปรับเปลี่ยนเจตคติของบุคคลากรทุกคนให้ตรงกับเจตคติขององค์กร

2.2.5 ประโยชน์ของการฝึกอบรม

วิจิตร อาวะกุล (2540, น. 44) ได้สรุปประโยชน์ของการฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานของบุคคลากร จึงลดค่าใช้จ่ายขององค์กร

2. สนองความต้องการของบุคคลากรที่แสวงหาความรู้การศึกษา และความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

3. เพิ่มประสบการณ์และทักษะการทำงานทางลัดของการทำงานและการบริหารงาน

4. พัฒนาการงานขั้นพื้นฐานขององค์กรให้ถูกต้องและให้ได้มาตรฐาน

5. เพิ่มขีดความสามารถและความรับผิดชอบในการทำงานของบุคคลากร

6. เกิดการเคลื่อนไหวตำแหน่งหน้าที่ เป็นการปรับปรุงขวัญกำลังใจ

7. เพิ่มพูนคุณภาพประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ วิทยุติที่สูงขึ้นได้เร็วขึ้น

8. สร้างความพร้อมแก่บุคคลากรเพื่อการสับเปลี่ยนหมุนเวียน โยกย้าย และการเข้ารับตำแหน่งใหม่

9. เมื่อทุกคนมีประสิทธิภาพ คนน้อยทำงานได้เท่ากับคนมากจึงลดอัตราการจ้างคนใหม่เข้ามาทดแทนคนเก่าที่ย้ายไป เป็นการเพิ่มประสิทธิผล ลดค่าใช้จ่ายขององค์กร

เครือวัลย์ ลิมอภิชาติ (2531, น. 5) กล่าวว่า การฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาผู้เข้ารับการฝึกอบรม 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ ให้มีความรู้ความเข้าใจสูงขึ้น

2. ด้านทักษะ ให้มีความชำนาญงาน

3. ด้านเจตคติ ความรู้สึกนึกคิดที่ดีที่ถูกที่ควรและการสร้างสรรค์

ศิริมาส พุทธิสนันท์ (2543, น. 30) ได้รวบรวมประเภทการฝึกอบรมตามจุดมุ่งหมายไว้ 3 ประเภท คือ

1. การฝึกอบรมขั้นต้น เป็นการฝึกอบรมเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นต้น เพื่อให้บุคคลมีความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม โดยการฝึกอบรมประเภทนี้ ได้แก่ การปฐมนิเทศ การฝึกอบรมก่อนเพื่อเลื่อนตำแหน่ง

2. การฝึกอบรมเพื่อแก้ปัญหาเป็นการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้น การฝึกอบรมประเภทนี้มุ่งเน้นในเรื่องการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงาน

3. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการฝึกอบรมในขั้นสูงเป็นการฝึกอบรมการมุ่งอนาคตที่ช่วยในการปฏิบัติงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถพัฒนางานให้ก้าวหน้า

สรุปว่า ประโยชน์ของการฝึกอบรม คือ การทำให้กระบวนการบริหารงานด้านบุคลากรของหน่วยงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นและประโยชน์สูงสุดขององค์กร ทั้งด้านความรู้ของพนักงานด้านความชำนาญงาน และด้านจิตสำนึกในการปฏิบัติงานและการลดสิ่งที่ไม่จำเป็นแต่เพิ่มสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้กับองค์กร

2.2.6 ประเภทของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมมีหลายรูปแบบ การจัดอบรมจะใช้ประเภทการฝึกอบรมประเภทใดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการอบรมนั้นๆ ได้มีนักวิชาการหลายท่าน ได้จำแนกประเภทการฝึกอบรมไว้ดังนี้

น้อย ศิริโชติ (2536, น. 17) แบ่งการฝึกอบรมเป็น 2 ประเภท คือ

1. การฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน (Pre-service training) เป็นการฝึกอบรมก่อนที่บุคคลนั้นจะเริ่มทำงานในตำแหน่งหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งในองค์กร การฝึกอบรมประเภทนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1.1 การปฐมนิเทศ (Orientation) เป็นการฝึกอบรมเพื่อต้อนรับหรือแนะนำเจ้าหน้าที่ใหม่ให้รู้จักหน่วยงาน องค์กร หรือสถาบันให้ได้ทราบวัตถุประสงค์หรือนโยบายของหน่วยงานขององค์กรหรือสถาบันนั้น ๆ แนะนำให้รู้จักผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานตลอดจนเข้าใจกฎข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อจะได้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติต่อไป

1.2 การแนะนำงาน (Introduction training) เป็นการฝึกอบรมที่ปฐมนิเทศและสอนวิธีการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ใด การศึกษาใด ๆ หน้าที่หนึ่งโดยเฉพาะเหตุที่ต้องมีการ

แนะนำงานเนื่องจากไม่มีสถาบันใดที่สามารถผลิตคนให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่เหมาะสมกับความต้องการขององค์กรพอดี

2. การฝึกอบรมระหว่างการทำงาน (In-service training) เป็นการฝึกอบรมภายหลังจากที่บุคคลได้เข้ามาปฏิบัติงานในองค์กร หรือหน่วยงานนั้นแล้ว การฝึกอบรมประเภทนี้ อาจเรียกว่าการอบรมบุคลากรประจำการก็ได้ การฝึกอบรมประเภทนี้ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

2.1 การฝึกอบรมในขณะทำงาน (On the job training) มีลักษณะเป็นการอบรมที่เน้นความสำคัญของการลงมือปฏิบัติงาน กล่าวคือเน้นให้ผู้ปฏิบัติงานได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์การทำงานจริง โดยมีเจ้าหน้าที่ เพื่อนร่วมงาน หรือผู้บังคับบัญชาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่าเป็นผู้สอนให้ ลักษณะการสอนจะเป็นการสอนเป็นรายบุคคล หรือจัดแบ่งกลุ่มก็ได้โดยใช้เทคนิคการสาธิตการอภิปราย หลังจากนั้นผู้อบรมได้ลงมือปฏิบัติจริง การฝึกอบรมวิธีนี้จะกระทำต่อเมื่อมีความจำเป็นที่เกิดขึ้นแล้วไม่มีกำหนดเวลาแน่นอนให้มีการปฏิบัติงานซ้ำ ๆ จนแน่ใจว่าผู้เข้าอบรมสามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องด้วยตนเองจะถือว่าผ่านการฝึกอบรม

2.2 การฝึกอบรมนอกที่ทำการ (Off the job training) เป็นการฝึกอบรมที่จัดขึ้นเป็นอย่างทางการโดยหน่วยงาน หรือสถาบันมีเจ้าหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม การอบรมแบบนี้มักจัดในห้องอบรมหรือห้องประชุม ทำให้ผู้เข้าอบรมมีเวลาสำหรับการอบรมอย่างเต็มที่ สิ่งที่ผู้เข้าอบรมได้รับจากการอบรมแบบนี้ ผู้เข้าอบรมจะนำไปปฏิบัติในที่ทำงาน

ทวีป อภิสัทธ (2538, น.16-17) นักวิชาการด้านการฝึกอบรม ได้กล่าวว่าการฝึกอบรมทั้งหลายทั้งปวงที่จัดกันอยู่ในเวลานี้จำแนกออกเป็น 4 ประเภท คือ การอบรมก่อนการทำงาน (Pre Promotion Training) การฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติหน้าที่ (Inservice Training) การฝึกอบรมพิเศษเฉพาะกิจ (Specialized Training) การฝึกอบรมประเภทสัมมนา (Seminar)

วิจิตร อวระกุล (2540, น.82-88) ได้จำแนกประเภทของการฝึกอบรมไว้หลายรูปแบบด้วยกันตามแต่สิ่งที่จะยึดเป็นหลัก เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วอาจจำแนกประเภทของการฝึกอบรมได้ 3 ประเภท คือ

1. การฝึกอบรมก่อนการประจำการ มีลักษณะเป็นการศึกษาหาความรู้เฉพาะสาขาวิชาที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งต้องการ โดยเฉพาะส่วนใหญ่เมื่อหน่วยงานทำการคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานนั้นๆ จำนวนหนึ่งแล้วอบรมกับบุคคลเหล่านั้นโดยตรง เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมแล้วจึงบรรจุเข้าปฏิบัติหน้าที่ จุดประสงค์การฝึกอบรมประเภทนี้คือ ต้องการฝึกอบรมผู้ที่เข้าปฏิบัติหน้าที่ให้มีความรู้ความชำนาญประสบการณ์มากพอสมควร เพื่อไม่ให้

เสียเวลาในการฝึกงาน ในขณะที่ปฏิบัติงานและทำให้ข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานต่างๆลดน้อยลง ช่วยลดปัญหาและข้อยุ่งยากในการปฏิบัติงานและงบประมาณต่างๆได้

2. การฝึกอบรมปฐมนิเทศ การฝึกอบรมประเภทนี้ใช้สำหรับฝึกอบรมข้าราชการหรือพนักงานในองค์กรต่างๆ เมื่อแรกเข้า โดยจะเป็นการเข้าใหม่หรือโยกย้ายมาหน่วยงานอื่น จุดประสงค์หลักการฝึกอบรมประเภทนี้คือ

2.1 เพื่อให้ข้าราชการพนักงานใหม่ได้ทราบถึงนโยบายการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน

2.2 เพื่อให้เข้าใจกฎ ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน สิทธิหน้าที่ประโยชน์ที่พึงจะได้รับและวิธีการปฏิบัติงานข้าราชการหรือพนักงาน

2.3 เพื่อให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับงานในหน่วยงาน เข้าใจงานหน้าที่

2.4 เพื่อให้ข้าราชการ หรือพนักงาน ได้ทำความรู้จักคุ้นเคยซึ่งกันและกัน

2.5 เพื่อส่งเสริมสามัคคีธรรมระหว่างกัน

2.6 เพื่อให้ทราบถึงอนาคต และ โอกาสความก้าวหน้าของตนเอง

3. การฝึกอบรมในระหว่างประจำการ เป็นการฝึกอบรมข้าราชการหรือทำงานอยู่แล้วในหน่วยงานเพิ่มพูนความรู้ทักษะ และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร เพื่อนำความรู้ความคิดที่ได้รับมาปรับปรุงไปใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและมีความมั่นใจในอาชีพของตนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อมุ่งประโยชน์คือ ความสำเร็จขององค์กร ดังนั้นการฝึกอบรมเกิดขึ้นเนื่องจากคนเป็นทรัพยากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการสร้างสรรค์งานทุกประเภท

สรุปได้ว่าประเภทของการฝึกอบรมขึ้นอยู่กับบริบทในการจัดอบรม แต่เมื่อได้รับการฝึกอบรมแล้ว ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมจะมีความรู้ พฤติกรรม เจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

2.2.7 ขั้นตอนการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม

พีรพงศ์ ทิพนาค (2541, น.16-21)กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมประกอบด้วย

1) การวิเคราะห์และระบุความจำเป็นหรือความต้องการในการฝึกอบรม การสร้างหลักสูตร จะต้องมีการวิเคราะห์หาความจำเป็นหรือความต้องการในการฝึกอบรมก่อน ความจำเป็นหรือปัญหานั้น เป็นปัญหาที่แท้จริงหรือไม่ ถ้าเป็นปัญหาจริง ๆ ปัญหานั้นสามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกอบรมหรือไม่ หรือจะต้องแก้ไขด้วยวิธีการอื่น หากสามารถแก้ไขได้ด้วยการอบรม จึงจะนำ

ปัญหาหรือความนำเป็นนั้น ๆ มาเป็นแนวทางในการสร้างหลักสูตร และจัดทำโครงการฝึกอบรมต่อไป

2) การกำหนดหัวข้อวิชาและหมวดวิชา การกำหนดหัวข้อวิชานั้น จะต้องพิจารณาความจำเป็นในการฝึกอบรมของหลักสูตรนั้นๆ ว่าจะต้องมีหัวข้อวิชาใดบ้าง ซึ่งในการเรียนรู้นั้นจะมีอยู่ 3 ด้านใหญ่ ๆ คือ ด้านสติปัญญา (cognitive domain) ด้านทักษะ (psychomotor domain) และด้านเจตคติ (affective domain) เมื่อได้หัวข้อวิชาแล้ว ก็ควรจะตั้งชื่อหัวข้อวิชาให้เหมาะสมชัดเจน เป็นที่เข้าใจตรงกัน หัวข้อวิชาใดที่มีเนื้อหาสาระใกล้เคียงกันหรือมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันควรจัดไว้อยู่ในหมวดเดียวกัน

3) การเรียงลำดับเนื้อหาวิชานั้น มีหลักที่ควรพิจารณา คือ

(1) การจัดเรียงลำดับตามหลักตรรกวิทยา โดยจัดเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเป็นเหตุเป็นผลกัน ตามการอ้างอิง การวิเคราะห์จากความจริงสิ่งที่ปรากฏหรือตามสถานการณ์

(2) การจัดเรียงลำดับโดยใช้ปัญหาเป็นศูนย์กลาง โดยเริ่มจากง่ายไปหาใหญ่จากที่เฉพาะเจาะจงไปสู่ทั่วไป หรือจากตัวอย่างไปสู่การพัฒนาทฤษฎีต่างๆ

(3) การเรียงลำดับตามการปฏิบัติงานตามทำงานนั้นๆ เป็นอยู่จริง

(4) การจัดเรียงลำดับตามหลักจิตวิทยาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

4) การกำหนดวัตถุประสงค์ของหัวข้อวิชา จะต้องกำหนดไว้ในรูปที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแสดงพฤติกรรมอะไรบ้าง เมื่อผ่านการเรียนรู้เรื่องนั้นๆ แล้ว โดยทั่วไปการเขียนจุดประสงค์นี้จะประกอบด้วย ข้อความที่เป็นสถานการณ์หรือเงื่อนไขพฤติกรรมที่คาดหวังจะเกิดขึ้นเมื่อผ่านกระบวนการฝึกอบรมและเกณฑ์การยอมรับ

5) การกำหนดประเด็นสำคัญ ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดความรู้ที่ต้องการ โดยพิจารณาวัตถุประสงค์ของวิชา แล้วกำหนดความรู้และทักษะที่ต้องการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งจะต้องเป็นแนวคิด หลักทฤษฎี ทักษะ หรือคุณค่าต่าง ๆ ที่ต้องการ

ขั้นที่ 2 นำประเด็นที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ พิจารณาว่าครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ เพื่อให้แน่ใจว่าได้เนื้อหาครบถ้วนตามความต้องการ

ขั้นที่ 3 ปรับปรุงเนื้อหาใหม่จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 4 พัฒนาเนื้อหาในรายละเอียดของแต่ละหัวข้อวิชา

ขั้นที่ 5 ตัดเนื้อหาในรายละเอียดที่ซ้ำซ้อนกันออก

ขั้นที่ 6 เปรียบเทียบเนื้อหา กับ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

สุดท้าย

ขั้นที่ 7 ส่งเนื้อหาในรายละเอียดให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ ตรวจสอบเป็นครั้ง

ขั้นที่ 8 ปรับปรุงประเด็นสำคัญตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) การกำหนดเทคนิคการฝึกอบรม มีองค์ประกอบต่างๆ ที่ควรคำนึงถึง คือ

- (1) วัตถุประสงค์
- (2) เนื้อหาวิชา
- (3) จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม
- (4) วิทยากร
- (5) สถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือและอุปกรณ์
- (6) เวลา
- (7) ค่าใช้จ่าย

7) การกำหนดระยะเวลาของแต่ละวิชา จะต้องคำนึงถึง

- (1) ความจำเป็นในการฝึกอบรม
- (2) วัตถุประสงค์
- (3) เนื้อหาวิชา
- (4) เทคนิคและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม

8) กำหนดวิทยากร พิจารณาจาก

- (1) ความรู้ในการบริหารองค์กร
- (2) ความรู้เกี่ยวกับงาน
- (3) ทักษะในการปฏิบัติงาน
- (4) ความรู้ ทักษะในการฝึกอบรม
- (5) ทักษะการสื่อความหมาย
- (6) บุคลิกภาพโดยรวม
- (7) การเตรียมเอกสารและอุปกรณ์
- (8) การจัดทำกำหนดการฝึกอบรม

กนกนุช วสุธารัตน์ (2548 ,น.51-152) ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร โดยมีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ดังนี้

1. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน หมายถึง การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

2. การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม หมายถึง การนำข้อมูลจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานมาสร้างหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่าง และตรวจสอบหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่าง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจะได้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป

3. การทดสอบประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรม หมายถึง การนำหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในสถานการณ์จริง แล้วประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรม

4. การปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรม หมายถึง การนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม มาปรับปรุงรายละเอียดในส่วนประกอบต่างๆของหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อให้มีความถูกต้อง เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ฝึกอบรมต่อไปได้

จากทฤษฎีข้างต้นของนักวิชาการ สามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสามารถทำได้โดย 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย 2) การกำหนดหัวข้อหลักสูตร 3) การเรียงลำดับเนื้อหาวิชาและกำหนดวัตถุประสงค์ 4) การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม 5) การกำหนดเทคนิคการฝึกอบรม 6) นำหลักสูตรที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 7) ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 8) การนำหลักสูตรไปใช้ 9) ประเมินผลการใช้หลักสูตร 10) การปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรม

2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

2.3.1 การสังเกตลักษณะนิสัยของสัตว์เบื้องต้น

สัตว์เลี้ยงทุกตัวมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันออกไป ก่อนการจะทำการอาบน้ำตัดขนสัตว์นั้น ช่างตักแต่งสัตว์จะต้องทำการสังเกตลักษณะนิสัยและอารมณ์ของสัตว์ก่อน เพื่อความปลอดภัยของช่าง และความพึงพอใจของเจ้าของสัตว์

2.3.1.1 พฤติกรรมของสุนัข

วรินทร์ทิพย์ ดังหงส์ (2552, น. 10-11) ได้สรุปพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารของสุนัข ซึ่งจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมของสุนัขสามารถบ่งบอกหรือสื่อสารถึงนัยบางอย่างของสุนัขที่มีต่อตัวอื่นหรือผู้เลี้ยง ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 พฤติกรรมการติดต่อสื่อสารและความหมายที่ต้องการสื่อสารของสุนัข

พฤติกรรมการติดต่อสื่อสารของสุนัข	ความหมาย
1.การกระดิกหาง	แสดงความรักและดีใจ
2.การทำหางตั้งขึ้น	สงสัยอะไรบางอย่าง
3.การทำหางจุกตูด	แสดงอาการกลัว หรือยอมแพ้
4.เอาจมูกแตะกัน	สุนัขทำความรู้จักและหยั่งเชิงซึ่งกันและกัน
5.การนอนหงาย	แสดงการยอมแพ้เพื่อที่จะได้ไม่ถูกทำร้าย
6.การปีสสาวะ	การแสดงอาณาเขตที่อยู่
7.การเดินวนไปวนมา	เป็นการจับจองบริเวณ เป็นการแสดงเจ้าถิ่น
8.การเลีย และการเคล้าเคลีย	แสดงความรักและเป็นมิตร
9.การใช้จมูกดมตามพื้น	หาที่ขับถ่าย หรือค้นหา
10.การเห่า	แสดงการระวังภัย หรือเป็นเสียงที่ใช้ติดต่อกัน
11.การขู่	เพื่อใช้ขู่คู่ต่อสู้ แต่อาจพบเสียงขู่ขณะเล่นกัน
12.การหอน	ใช้เมื่อสุนัขอยู่กันเป็นฝูงเพื่อกำหนดอาณาเขต บอกถึงสถานะฝูง หรือสื่อสารเมื่อถึงฤดูผสมพันธุ์
13.การคราง	ใช้ในขณะที่สุนัขดีใจ เครียด หรือเจ็บปวด
14.การทำลายสิ่งของ	เรียกร้องความสนใจ หรือเกิดจากการทอดทิ้ง หรือการแสดงพฤติกรรมเก็บกด
15.การขกขาปีสสาวะ (เฉพาะตัวผู้)	บ่งบอกถึงลักษณะทางเพศ ลำดับชั้นทางสังคม และการบอกอาณาเขต
16.การตะกุกพื้น	เพื่อกลบกลิ่นสิ่งที่ตัวเองขับถ่ายไว้

2.3.1.2 พฤติกรรมของแมว

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารทั้งมนุษย์และสัตว์แบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ ภาษาพูด (ใช้เสียง) และภาษาท่าทาง (เป็นการใช้อวัยวะประกอบในการสื่อสาร) แมวสามารถใช้ หางในการสื่อสาร บ่งบอกถึงอารมณ์ของแมว (เช่นเดียวกันกับสัตว์ชนิดอื่น ๆ) ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 พฤติกรรมการแสดงออกของแมวโดยสังเกตได้จากหาง (คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)

ลักษณะของหาง	ความหมาย
1. ถ้าหางม้วนห้อยลง แต่ส่วนปลายหางม้วนชี้ขึ้น	แสดงว่าแมวตัวนี้กำลังรู้สึกสบายและผ่อนคลาย
2. ถ้าหางของมันยกขึ้นเล็กน้อยและม้วนเล็กน้อย อย่างนุ่มนวล	แสดงว่าแมวตัวนี้กำลังรู้สึกเริ่มที่จะสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
3. ถ้าหางของแมวตั้งขึ้น แต่ปลายหางเอียง ไม่ว่าจะเป็นการเอียงไปข้างหน้า หรือข้างหลัง	แสดงว่าแมวตัวนี้กำลังสนใจและมีความรู้สึกเป็นมิตรต่อสิ่งที่สนใจ
4. ถ้าหางตั้งตรงและปลายหางตั้งตรงในแนวดิ่ง	แสดงว่าแมวกำลังมีอารมณ์ดี รู้สึกเป็นมิตร เมื่อได้พบกัน
5. ถ้าหางของแมวอยู่นิ่งๆ แต่จะมีการกระตุกเป็นครั้งคราว	แสดงว่าแมว รู้สึกว่าถูกรบกวน หรือมีความกังวล ทุกข์
6. ถ้าหางของแมวนิ่ง แต่ปลายหางมีการกระตุกอย่างหนัก	แสดงว่าแมวกำลังรู้สึกโกรธมาก
7. ถ้าหางของแมวสะบัดอย่างรุนแรงจากข้างหนึ่ง ไปอีกข้างหนึ่ง	แสดงว่าแมวกำลังโกรธ
8. ถ้าหางแมวเหยียดตรงชี้ขึ้น แต่ชนที่หางลุกชัน	แสดงว่าแมวกำลังคร่ำครวญ
9. ถ้าหางของแมวโค้งและขนตั้งชัน	แสดงว่าแมวอาจจะตรงเข้าทำร้ายได้ ถ้ามีการกระตุ้นเร้าเพิ่มอีก
10. ถ้าหางของแมวทอดตัวต่ำลงและลูกพองออก	แสดงว่าแมวกำลังกลัว
11. ถ้าหางของแมวยกขึ้นและขนลูกพองออก ทำให้ดูเหมือนมีหางขนาดใหญ่	แสดงว่าแมวอาจจะ มีความสุขไปกับการวิ่งไล่จับกันไปรอบๆ
12. ถ้าหางของแมวลดตัวลงต่ำมาก บางครั้งอาจจะพบว่าซุกอยู่ระหว่างขาหลัง	อาจจะแสดงว่าแมวกำลังยอมแพ้
13. ถ้าหางของแมวทอดตัวอยู่ด้านใดด้านหนึ่ง และแมวหมอบ ย่อตัวหรือยกส่วนสะโพกสูงขึ้น	แสดงว่าแมวตัวเมียวัดนั้นพร้อมที่จะรับการผสมพันธุ์

2.3.2 การทำแผลอย่างง่ายเมื่อเกิดอุบัติเหตุในการตัดขน

การอาบน้ำตัดขนสัตว์นั้นอาจจะเกิดเหตุการณ์คาดไม่ถึงขึ้นได้ เช่น สัตว์อาจโดนใบมีดหรือกรรไกร ทำให้เกิดแผลเลือดออก เป็นต้น ดังนั้น ช่างตัดแต่งขนจึงต้องมีความรู้พื้นฐานในการทำแผลอย่างง่าย เพื่อไม่ให้สัตว์เสียเลือดหรือเป็นบาดแผลที่มีขนาดใหญ่ลุกลามกว่าเดิม

2.3.2.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำแผล

1. อุปกรณ์ทำความสะอาดแผล ได้แก่

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทำแผล ซึ่งเป็นเครื่องมือปราศจากเชื้อ ซึ่งประกอบด้วย ปากคีบทั้งชนิดที่มีและไม่มีเขี้ยว (non-tooth and tooth forceps)

1.2 สารละลายที่ใช้ในการทำแผล ได้แก่ น้ำเกลือล้างแผล (0.9% normal saline; 0.9% NSS) และน้ำยาฆ่าเชื้อ (antiseptic) ซึ่งน้ำยาฆ่าเชื้อที่มีการใช้เพื่อการทำแผล

1.3 70 % แอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นยาฆ่าเชื้อที่ไม่ได้ใช้กับแผลโดยตรง เนื่องจากระคายเคืองเนื้อเยื่อและอาจมีผลทำให้เกิดการอักเสบเพิ่มในบริเวณนั้น ได้อีกด้วย จึงมักใช้สำหรับเช็ดทำความสะอาดผิวหนังบริเวณโดยรอบแผล โดยยาฆ่าเชื้อนี้สามารถทำลายเชื้อโรคที่ผิวหนังได้ โดยมีกลไกทำให้โปรตีนตกตะกอนหรือแตกสลาย

1.4 ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ (hydrogenperoxide) จัดอยู่ในกลุ่ม oxidant ซึ่งสามารถฆ่าเชื้อได้โดยการสร้าง oxidant คือ hydroxyl free radical (-OH) ไปทำลายจุลินทรีย์ (microorganism) ใช้สำหรับล้างแผลสกปรก แผลมีหนองหรือลิ่มเลือด ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์เปรสสภาพได้ง่ายจะสลายตัวถ้ามีสารอื่นเจือปนหรือถูกความร้อนและแสงสว่าง ดังนั้นจึงควรเก็บไว้ในขวดสีชาที่มีฝาปิดแน่น

1.5 ทิงเจอร์ไอโอดีน ซึ่งเป็นน้ำยาฆ่าเชื้อหนึ่งที่สามารถทำลายเชื้อและใช้เพื่อการทำแผลได้ดี โดยมีผลต่อเนื้อเยื่อของร่างกายน้อย เมื่อทำการเจือจางน้ำยาให้มีความเข้มข้น อยู่ในช่วงระหว่าง 0.8-1% จะสามารถใช้กับแผลได้โดยตรง

1.6 เบตาดีน หรือโปรวิดีน ไอโอดีน (betadine, providone-iodine solution) เป็นน้ำยาฆ่าเชื้อที่มีความระคายเคืองต่อเนื้อเยื่อและผิวหนังน้อยกว่า ทิงเจอร์ไอโอดีน รวมถึงใช้กับ mucous membrane โดยไม่ก่อให้เกิดปฏิกิริยากับเนื้อเยื่ออ่อนและโปรตีนในสิ่งคัดหลั่งอื่นๆอีกด้วย

1.7 น้ำเกลือล้างแผล โซเดียมคลอไรด์ (sodium chloride, NaCl 0.9% , normal saline) มีคุณสมบัติเป็น isotonic กับเซลล์ ช่วยในการกระตุ้นการกักเก็บของเซลล์ใหม่และไม่ทำลายเนื้อเยื่อ

2. วัสดุสำหรับปิดแผล ได้แก่

2.1 ผ้าก๊อซ (gauze dressing) ขนาดต่างๆ สำหรับปิดแผลขนาดเล็กและมีสิ่ง
ขับหลังเล็กน้อย

2.2 ผ้าก๊อซหุ้มสำลี (top dressing) สำหรับปิดแผลที่มีสิ่งขับหลังจำนวนมาก

3. วัสดุสำหรับยึดผ้าปิดแผล เมื่อทำแผลเสร็จแล้วต้องทำให้ผ้าปิดแผลอยู่กับที่
วัสดุที่ใช้ ได้แก่

3.1 เทปผ้าหรือพลาสติกเกอร์ ซึ่งสะดวกในการใช้ หาได้ง่าย มีราคาไม่แพง
และมีความเหนียวติดทน แต่มีข้อเสียคือ ก่อให้เกิดความระคายเคืองได้ง่าย และเนื่องจากมีความ
เหนียวติดแน่น ทำให้มักยึดเกาะกับขนและผิวหนัง เมื่อต้องแกะจึงมักเกิดแรงดึงสูงและทำให้เจ็บมาก
ขึ้น

3.2 Fixomull เป็นแผ่นเทปปิดแผลที่ไม่ก่อให้เกิดความระคายเคืองหรือเกิด
ปัญหาแพ้เทปกาวหรือเทปเหนียว

2.3.2.2 ขั้นตอนการปฏิบัติสำหรับการทำแผล

1. การประเมินสภาพแผล

2. แกะพลาสติกเกอร์โดยใช้มือกดผิวหนังลง ส่วนอีกมือแกะพลาสติกเกอร์ดึงเข้า
แผล กรณีที่ใช้พลาสติกเกอร์เหนียวลอกยาก ให้ใช้สำลีชุบแอลกอฮอล์ 70% เช็ดโดยรอบจะช่วยให้การ
ลอกเทปเหนียวทำได้สะดวกขึ้น

3. เปิดแผลโดยไม่ให้มือสัมผัสแผลและด้านในของผ้าปิดแผล พร้อมสังเกต
ลักษณะแผล ขนาด จำนวนและสีของสิ่งขับหลัง เพื่อจัดเตรียมเครื่องใช้ในการทำแผลให้เหมาะสม

4. จัดเตรียมพื้นที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำแผลให้พร้อมผู้ปฏิบัติงาน
ต้องล้างมือให้สะอาดและสวมถุงมือขณะทำแผลทุกครั้ง พึงระลึกหลักการปลอดเชื้อ (Aseptic
technique) เสมอ

5. ล้างแผลให้สะอาดโดยน้ำเกลือล้างแผล โซเดียมคลอไรด์

6. เช็ดรอบๆบริเวณแผลให้สะอาดโดยใช้เบตาดีนหรือแอลกอฮอล์

7. ใส่ยาลงบริเวณแผล

8. ปิดด้วยพลาสติกเกอร์ยา หรือพันด้วยผ้าก๊อซ

2.3.2.3 การให้คำแนะนำแก่เจ้าของสัตว์ป่วยในการดูแลแผล

1. ระวังไม่ให้แผลถูกน้ำ หรือเปียกชื้น หากแผลชุ่มมากควรพาทกลับมาตรวจ
แผลซ้ำอีกครั้ง

2. รับประทานอาหารให้ครบหมู่และพอเพียง ร่างกายจะได้รับ น้ำ โปรตีน วิตามิน และเกลือแร่ เช่น วิตามินซี เอ อี เป็นต้น เพื่อสร้างเนื้อเยื่อและเสริมความแข็งแรงให้กับแผล

3. หากเกิดอาการคันหรือแพ้พลาสติก ควรแจ้งนายสัตวแพทย์ผู้ดูแลเพื่อ บรรเทาอาการและอาจต้องใส่ปลอกคอกันกัด เลี้ยวร่วมด้วย เพื่อหลีกเลี่ยงการทำ ให้ผิวหนังรอบแผลชำรุดลอกเกิดการอักเสบติดเชื้อ ลูกกลมขยายเป็นแผลกว้างได้(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต บางเขน, 2556)

การทำแผลอย่างง่ายมีความจำเป็นอย่างมากที่ช่างตัดแต่งขนสัตว์ที่จะต้องรู้ เพราะจะได้ ช่วยเหลือสัตว์ที่เกิดจากอุบัติเหตุในการตัดแต่งขน และเป็นการให้บริการอย่างหนึ่ง เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับเจ้าของสัตว์ ว่าสัตว์เลี้ยงของเขาจะปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายร้ายแรง

2.4 ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร

2.4.1 ความรู้ความเข้าใจ

2.4.1.2 ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ (2535, น. 7)กล่าวว่า ความรู้ความเข้าใจคือ การระลึกถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว และรวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่ปรากฏอยู่ในแต่และเนื้อหาวิชา และวิชาที่เกี่ยวพันกับเนื้อหาวิชานั้นด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520, น. 10) กล่าวว่าความรู้คือ พฤติกรรมขั้นต้นซึ่ง ผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะ โดยการฝึกหรือการมองเห็น ความรู้ขั้นนี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัด ความ ความหมาย ทฤษฎี ข้อเท็จจริง กฎ โครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหา

ไพศาล หวังพานิช (2526, น. 105) กล่าวว่า ความรู้ความเข้าใจคือ ความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ประยุกต์เพื่อจับใจความ อธิบายและเปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะและสภาพ คล้ายคลึงเป็นทำนองเดียวกับของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจในสิ่งที่สามารถแปลความหมายหรือ ตีความ หรือขยายความเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้

จากแนวคิดของนักวิชาการที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าความรู้ความเข้าใจ คือ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมายการระลึกถึงเรื่องราวต่างๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว และรวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่ปรากฏอยู่ในแต่และเนื้อหาวิชาและสามารถแปลความหมาย ตีความ และขยายความเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆได้

2.4.1.2 โครงสร้างความรู้

บloom และคณะ (Bloom and other, 1856, pp.17-20) แบ่งพฤติกรรมโครงสร้างความรู้ออกเป็น 6 ขั้นตอน โดยเรียงลำดับ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความรู้-ความจำ (Knowledge) หมายถึง การระลึกได้ ความรู้นั้นสามารถยกมากล่าวอ้างอิงเพื่อสนับสนุนในสิ่งที่ตนต้องการทำความเข้าใจกระจ่างขึ้น

ขั้นที่ 2 ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง สามารถอธิบายชี้แจง โดยการแปลความ ตีความ สรุปความ พยากรณ์ ยกตัวอย่างภาพประกอบได้

ขั้นที่ 3 การนำไปใช้ (Application) หมายถึง สามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์หรือนำเอากฎ สูตร หลักการมาใช้แก้ปัญหา

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง สามารถแยกแยะให้เห็นส่วนประกอบ จำแนกประเภท หาความสัมพันธ์ของส่วนย่อยของสิ่งของตั้งแต่สองสิ่งขึ้นไป

ขั้นที่ 5 การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง สามารถนำเอาส่วนย่อยๆ มาประกอบเห็นสิ่งใหม่ เรียบเรียงเรื่องราว ออกแบบการทดลอง การเรียนรู้ระดับนี้ เน้นความคิดสร้างสรรค์

ขั้นที่ 6 การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง ความสามารถในการตีความ ประเมินจัดกลุ่ม วิเคราะห์โดยใช้สถิติเป็นเครื่องสนับสนุนว่าดี ปานกลาง เลว

จากโครงสร้างความรู้ของ Bloom จะเห็นได้ว่าความจำนั้นเป็นความรู้พื้นฐาน ถ้าไม่มีความจำแล้วจะเกิดความเข้าใจไม่ได้ ในทำนองเดียวกันการนำไปใช้จะเกิดไม่ได้ ถ้าไม่มีความเข้าใจเป็นเช่นนี้เรื่อยไปทุกขั้น จากขั้น 2 ขึ้น ไปถึงขั้น 6 ซึ่งเป็นขั้นสุดท้าย

2.4.2 ทักษะปฏิบัติ

2.4.2.1 ความหมายของทักษะปฏิบัติ

สุชาติ ศิริสุขไพบุลย์ (2526, น. 9) ได้กล่าวว่า ทักษะปฏิบัติ หมายถึง ความสามารถความชำนาญกล้ามเนื้อของบุคคล ซึ่งเรียกกันว่าทักษะปฏิบัติหรือทักษะทางกล้ามเนื้อ การเกิดทักษะทางกล้ามเนื้อหรือทักษะปฏิบัติจึงเป็นลักษณะของพฤติกรรมที่เป็นผลผลิตจากเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง ล้วนแต่เป็นพฤติกรรมของกล้ามเนื้อที่แสดงออกในลักษณะของความถูกต้องความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญและชำนาญที่ต้องอาศัยการฝึกหัดที่เหมาะสม

นวลจิตต์ เขาวงกตพิงศ์ (2535, น. 50) ได้กล่าวว่าทักษะปฏิบัติ หมายถึง การเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการทำงานของกล้ามเนื้อ โดยที่งานดังกล่าวต้องมีความซับซ้อนจะต้องอาศัยความสามารถในการบริหารเบื้องต้นของกล้ามเนื้อหลายๆส่วน การทำงานดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้จาก

การสั่งงานของสมองจะต้องมีการปฏิบัติสัมพันธ์ของการตอบสนองกับความรู้สึกที่ป้อนเข้าไปหาร
ทำงานนี้สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝนจะเกิดความชำนาญ และความคงทน

อภิชาติ อนุกุลเวช (2551, น. 64) ได้กล่าวว่าทักษะปฏิบัติ คือ
ความสามารถความชำนาญของกล้ามเนื้อ ที่กระทำออกมาอย่างถูกต้อง คล่องแคล่วและรวดเร็ว ที่ต้อง
อาศัยการฝึกหัดอย่างเหมาะสม จึงจะทำให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติงาน

ซิมป์สัน (Simpson, 1972) ได้กล่าวว่า ทักษะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการ
พัฒนาทางร่างกายของผู้เรียน ซึ่งเป็นความสามารถในการประสานการทำงานของกล้ามเนื้อและ
ร่างกาย ในการทำงานที่มีความซับซ้อนและต้องอาศัยความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อหลายๆ ส่วน
การทำงานดังกล่าวเกิดขึ้นจากการสั่งงานของสมอง จะต้องปฏิบัติสัมพันธ์กับความรับรู้ที่เกิดขึ้น ทักษะ
ปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝนหรือถ้าหากได้รับการฝึกที่ดีแล้ว จะเกิดความถูกต้อง ความ
คล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญ และความคงทน ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จาก
ความรวดเร็ว ความแม่นยำ ความแรงหรือความราบรื่นในการปฏิบัติงาน

จากแนวคิดของนักวิชาการที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าทักษะปฏิบัติคือ
ความสามารถความชำนาญของกล้ามเนื้อ ในการประสานการทำงานของกล้ามเนื้อและร่างกายได้อย่าง
ถูกต้อง ความคล่องแคล่ว และเชี่ยวชาญ จะต้องอาศัยการฝึกหัดอย่างเหมาะสม

2.4.2.2 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ

ซิมป์สัน (Simpson, 1972) กล่าวว่า ทักษะปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้ด้วยการ
ฝึกฝน ซึ่งหากได้รับการฝึกฝนที่ดีแล้ว จะเกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญชำนาญ
การและความคงทน ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความ
แม่นยำ ความแรงหรือความราบรื่นในการจัดการ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด
7 ขั้น คือ

1. ขั้นการรับรู้ (Perception) เป็นขั้นการให้ผู้เรียนรับรู้ในสิ่งที่จะทำ โดยการ
ให้ผู้เรียนสังเกตการณ์ทำงานนั้นอย่างตั้งใจ
2. ขั้นการเตรียมความพร้อม (Readiness) เป็นขั้นการปรับตัวให้พร้อมเพื่อการ
ทำงานหรือแสดงพฤติกรรมนั้น ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ โดยการปรับตัวให้พร้อมที่จะ
ทำการเคลื่อนไหวหรือแสดงทักษะนั้น ๆ และมีจิตใจและสภาวะอารมณ์ที่ดีต่อการที่จะทำหรือแสดง
ทักษะนั้น ๆ
3. ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม (Guided Response) เป็นขั้นที่ให้
โอกาสแก่ผู้เรียนในการตอบสนองต่อสิ่งที่รับรู้ ซึ่งอาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนเลียนแบบการกระทำ หรือ

การแสดง ทักษะนั้น หรืออาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนลองผิดลองถูก (Trial and Error) จนกระทั่งสามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้อง

4. ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง (Mechanism) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติ และเกิดความเชื่อมั่นในการทำสิ่งนั้น ๆ

5. ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ (Complex Overt Response) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้น ๆ จนผู้เรียนสามารถทำได้คล่องแคล่ว ชำนาญเป็นไปโดยอัตโนมัติและด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง

6. ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ (Adaptation) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติของตนให้ดียิ่งขึ้น และประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

7. ขั้นการคิดริเริ่ม (Origination) เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างชำนาญ และสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายแล้ว ผู้ปฏิบัติจะเริ่มเกิดความคิดใหม่ ๆ ในการกระทำหรือปรับการกระทำนั้นให้เป็นไปตามที่ตนต้องการ

ฮาร์โรว์ (Harrow, 1972, pp. 96-99) ได้จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติโดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้น คือ

1. ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ซึ่งผู้เรียนย่อมจะรับรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

2. ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้แล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งที่ผู้สอนเขียนไว้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำและค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

3. ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ (Precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการกระทำ การกระทำที่ถูกต้องแม่นยำตรง พอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องสามารถทำได้ใน ขั้นนี้

4. ขั้นการแสดงออก (Articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้นจนกระทั่งสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่น และด้วยความมั่นใจ

5. ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ อย่างสบาย เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อยๆ ในสถานการณ์ต่างๆที่หลากหลาย

เดวิส (Davies, 1971, pp. 50-56) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้นซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้น คือ

1. ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ช้าหรือเร็วเกินไปกติก ก่อนการสาธิต ครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

2. ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ

3. ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มี การสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

4. ขั้นให้เทคนิควิธีการเมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

5. ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบและฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

จากแนวคิดของนักวิชาการที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่ารูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติทักษะปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝน ซึ่งหากได้รับการฝึกฝนที่ดีแล้ว จะเกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่วทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่กระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการรับรู้ เป็นขั้นการให้ผู้เรียนรับรู้ในสิ่งที่จะทำ โดยการให้ผู้เรียนสังเกตการณ์ทำงานนั้นอย่างตั้งใจ
2. ขั้นสาธิตทักษะ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องไม่ช้าหรือเร็วเกินไปก่อนการสาธิตควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต
3. ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีแบบอย่างให้ดู หากมีข้อสงสัยผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้
4. ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้นๆ จนผู้เรียนสามารถทำได้คล่องแคล่ว ชำนาญเป็นไปโดยอัตโนมัติและด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง
5. ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติของตนให้ดียิ่งขึ้น และประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่างๆ

2.5 ความพึงพอใจ

2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

กู๊ด (Good, 1973, p. 384) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นคุณภาพ สภาพหรือระดับของความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นๆ

จรัส โพธิ์จันทร์ (2527, น. 12) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลในแต่ ละหน่วยงานซึ่งเป็นความรู้สึกทางบวก เป็นกลางหรือทางลบ ความรู้สึกเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติหน้าที่ กล่าวคือ หากความรู้สึกเอนเอียง ไปทางลบ การปฏิบัติหน้าที่ก็จะมีประสิทธิภาพต่ำ

คัมภีร์พันธุ์ ขำภิบาล (2544, น. 174-175) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของการสำนึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน

จรัส กลุ่มเหรียญทอง (2552, น. 20) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงการประมาณค่า ซึ่งจะเห็นว่า ความพึงพอใจมีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติอย่างแยกไม่ออก

อนุรัฐ สุรกร (2511, น. 11) กล่าวว่า ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ได้รับการตอบสนองให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายในสิ่งที่ต้องการหรือสิ่งที่คาดหวัง

พงศธร ถาวรวงษ์ (2541, น. 34) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลมีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงการประมาณค่า ซึ่งจะเห็นว่า ความพึงพอใจมีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติอย่างแยกไม่ออก โดยความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปก็ได้

ฮาร์เวย์ (Harvey, 1971, pp. 25-26) กล่าวว่า ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลความสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือเป็นความริสกีขั้นสุดท้ายที่รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

จากแนวคิดของนักวิชาการที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ระดับความคิดและความรู้สึกของแต่ละบุคคล ซึ่งความพึงพอใจจะเอนเอียงไปทางใดทางหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ได้รับการตอบสนองว่าบรรลุวัตถุประสงค์

2.5.2 การวัดความพึงพอใจ

กนิดา ชัยปัญญา (2542, น. 28) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถามต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำให้ในลักษณะการกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจสอบถามความพอใจในด้านต่างๆกัน

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจที่สามารถทราบได้จากพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกจากการพูด กริยาท่าทางซึ่งวิธีนี้ต้องอาศัยการสังเกตอย่างจริงจังและมีระเบียบแบบแผน

บุญเรือง ขจรศิลป์ (2528, น. 137) กล่าวว่า ความพึงพอใจหรือทัศนคติ เจตคติเป็นการแสดงออกค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดได้โดยตรง แต่เราสามารถที่จะวัดทัศนคติได้โดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นแทน ฉะนั้น การวัดความพึงพอใจก็มีขอบเขตจำกัด อาจมีความ

คลาดเคลื่อนเกิดขึ้น ถ้าบุคคลเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง ซึ่งความคลาดเคลื่อนนี้ย่อมเกิดขึ้นได้

สุรพงษ์ คนองเดช (2541, น. 25) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่นิยมใช้โดยให้กลุ่มคนที่ต้องการวัดความคิดเห็นในแบบสอบถามที่ถามถึงความพึงพอใจในด้านต่างๆ โดยให้เลือกตอบแบบอิสระ
2. การสัมภาษณ์ ต้องใช้ผู้ที่มีความชำนาญเป็นพิเศษสัมภาษณ์ เพื่อให้ทราบถึงความพึงพอใจของผู้ถูกสัมภาษณ์ที่ตรงกับข้อเท็จจริง เป็นวิธีที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพมาก
3. การสังเกต เป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบระดับความพึงพอใจ โดยสังเกตจากพฤติกรรม โดยสังเกตจากท่าทาง การพูด สีหน้า เป็นต้น

จากแนวคิดของนักวิชาการที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต เป็นต้น การวัดพึงพอใจก่อนข้างยากถ้าผู้ตอบแบบสอบถามตอบไม่ตรงความรู้สึกที่แท้จริงของบุคคลนั้นๆ ซึ่งการวัดอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้โดยง่าย

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ดังนี้

อมร อัสวงสานนท์ (2555) ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้ช่วยสัตวแพทย์ในทัศนระของผู้เชี่ยวชาญ ผลการศึกษาพบว่าหลักสูตรฝึกอบรมผู้ช่วยสัตวแพทย์ในทัศนระของผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วยส่วนสำคัญของหลักสูตร ดังนี้ 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) ระยะเวลาการฝึกอบรม 4) แนวทางการดำเนินกิจกรรมการฝึกอบรม 5) วิธีการสอน 6) การวัดและประเมินผล ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมผู้ช่วยสัตวแพทย์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมผู้ช่วยสัตวแพทย์ ประกอบด้วยเนื้อหา การจับบังคับสัตว์ เกษขวิทยาเบื้องต้น การถ่ายภาพรังสี ศัลยศาสตร์เบื้องต้น การตรวจสุขภาพสัตว์เบื้องต้น การเก็บตัวอย่างจากสัตว์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.44 ซึ่งได้นำเนื้อหามาพัฒนาเป็นหลักสูตรฝึกอบรมผู้ช่วยสัตวแพทย์ทั้ง 6 แผนการฝึกอบรม ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องในระดับมาก

วชิราภรณ์ เมฆวัน (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการร้านรับดูแลสุนัขและแมวในอำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมในการใช้บริการรับดูแลสุนัขและแมว ส่วนใหญ่สุนัขและแมวที่เลี้ยงซื้อจากร้านขายสัตว์เลี้ยง ด้านค่าอาหารเฉลี่ยต่อสัปดาห์อยู่ที่ 50-150 บาท สินค้าที่เลือกซื้อในร้านคือ อาหาร ใช้บริการร้านรับดูแลสุนัขและแมวประมาณเดือนละ 2-3 ครั้ง เลือกใช้บริการอาบน้ำตัดขน ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกร้านบริการคือ พนักงานบริการ

พาที ศรีสวัสดิ์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการบริการดูแลสุขภาพสุนัขที่บ้านในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนรับจ้าง โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว 10,001- 20,000 บาท ส่วนใหญ่เลี้ยงสุนัขเพียง 1 ตัว และเป็นพันธุ์ผสมมากที่สุด ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการป้องกันและรักษาโรค หรือส่งเสริมสุขภาพ สำหรับสุนัข 1 ตัว 201-500 บาทต่อครั้งความต้องการดูแลสุขภาพสุนัขที่บ้านในปัจจุบันส่วนประสมการตลาดบริการในระดับมากทุกปัจจัย โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ปัจจัยด้านบุคลากร รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านกระบวนการ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านสิ่งนำเสนอทางกายภาพ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านสถานที่ช่องทางการจัดจำหน่าย

ไพบรยา อรรถนาถ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ทักษะปฏิบัติและเจตคติต่อวิชา โปรแกรมสำเร็จรูปในงานอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ผลการศึกษาพบว่า คะแนนผลการเรียนรู้ด้านความรู้หลังทดลองของนักเรียนที่สอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับนักเรียนที่สอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะปฏิบัติหลังการทดลองของนักเรียนที่สอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับนักเรียนที่สอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วันชรัส จันทลิกา (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การปฏิบัติการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องงานช่าง กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองจักษ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องงานช่างโดยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีต่อการงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะปฏิบัติงานช่างสูงขึ้น และนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องงานช่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยร้อยละ 89.62 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 80 และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่าง ก่อนปฏิบัติกับหลังปฏิบัติ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงจำเป็นที่ผู้วิจัยต้องพัฒนาหลักสูตร
ฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง เนื่องจากในปัจจุบันความต้องการด้านธุรกิจ
ของสัตว์มีมากขึ้นและเติบโตขึ้นเรื่อยๆ การบริการอาบน้ำตัดขนเป็นความต้องการอันดับต้นๆของผู้
เลี้ยงสัตว์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของ
สัตว์เลี้ยงให้กับนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ได้จัดทำขึ้น เพื่อให้ผู้ที่ศึกษาอยู่ที่สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 แบบแผนการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย
- 3.5 ขั้นตอนดำเนินการสร้างหลักสูตร
- 3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

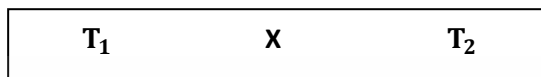
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

3.1.1 ประชากร คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 115 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน จากการลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งอาสาสมัครเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีคุณสมบัติคือ เป็นผู้ที่เคยลงทะเบียนเรียนในรายวิชา กายวิภาคและสรีรวิทยาของสัตว์ทักษะพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ และการประกวดและตัดสินสัตว์

3.2 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีแบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง(Experimental Research)แบบแผนการวิจัยเป็นแบบ One-Group Pretest-Posttest design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540, น. 240)ซึ่งมีการทดลองดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแผนการทดลอง

X คือ หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

T₁ คือ การวัดความรู้ก่อนการจัดฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

T₂ คือ การวัดความรู้หลังการจัดฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรในครั้งนี้ประกอบด้วย

3.3.1 แบบประเมินความเหมาะสมของ โครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม เป็นการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง ซึ่งแบ่งความพึงพอใจเป็น 3 ระดับ คือ สอดคล้อง ไม่แน่ใจ ไม่สอดคล้อง

3.3.2 แบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาโครงร่างของหลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง เป็นการประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาหลักสูตรฝึกอบรม โดยใช้มาตรวัดแบบ IOC เพื่อประเมินความสอดคล้อง 3 ระดับ คือ สอดคล้อง ไม่แน่ใจ ไม่สอดคล้อง

3.3.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์การจาอบรม มีจุดประสงค์เพื่อวัดความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยงเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 6 แผนการฝึกอบรม แผนละ 10 ข้อ รวม 60 ข้อ

3.3.4 แบบประเมินทักษะในการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง เป็นการประเมินทักษะการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยงจำนวน 4 แผนการฝึกอบรม

3.3.5 แบบสอบถามความพึงพอใจในการฝึกอบรม เป็นการประเมินความคิดเห็นของผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

3.4 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงมีขั้นตอนการสร้างและการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

3.4.1 แบบประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง มีขั้นตอนดังนี้

3.4.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม

3.4.1.2 ศึกษาเนื้อหาของหลักสูตร เพื่อกำหนดขอบเขตที่ต้องการประเมินตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม

3.4.1.3 ร่างแบบประเมินโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม

3.4.1.4 นำร่างแบบประเมิน โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรตรวจสอบความเหมาะสมและนำคำแนะนำที่ได้มาปรับปรุง

3.4.1.5 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบประเมินความเหมาะสมของ โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าและด้านท้ายแบบประเมินมีช่องว่างให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การประเมินตรวจสอบคำตอบ คือ สอดคล้อง ไม่แน่ใจ ไม่สอดคล้อง ค่าของคะแนนแต่ละคำตอบขึ้นอยู่กับระดับความคิดเห็น กำหนดค่าระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ดังนี้

หัวข้อนั้นมีความสอดคล้องให้ใส่ในช่อง +1

หัวข้อนั้น ไม่แน่ใจว่าความสอดคล้องให้ใส่ในช่อง 0

หัวข้อนั้น ไม่มีความสอดคล้องให้ใส่ในช่อง -1

จากนั้นนำมาแทนค่าในสูตรดัชนีความเหมาะสม (Index of Consistency) ถ้ามีค่าดัชนีความเหมาะสมมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หมายความว่า คำถามนั้นวัดตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้โดยไม่ต้องปรับปรุง

3.4.2 แบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

3.4.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรม

3.4.2.2 ศึกษาเนื้อหาของหลักสูตร เพื่อกำหนดขอบเขตที่ต้องการประเมินตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม

3.4.2.3 ร่างแบบประเมินโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม

3.4.2.4 นำร่างแบบประเมินโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ตรวจสอบความเหมาะสมและนำคำแนะนำที่ได้มาปรับปรุง

3.4.2.5 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริม สุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยงเป็นการประเมินแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และข้อเสนอแนะ จากผู้เชี่ยวชาญแบบปลายเปิด มีความหมายดังนี้

หัวข้อนั้นมีความสอดคล้องให้ใส่ในช่อง +1

หัวข้อนั้นไม่แน่ใจว่าความสอดคล้องให้ใส่ในช่อง 0

หัวข้อนั้นไม่มีความสอดคล้องให้ใส่ในช่อง -1

จากนั้นนำมาแทนค่าในสูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) ถ้า มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หมายความว่า คำถามนั้นวัดตรงกับวัตถุประสงค์ของ การวิจัยถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้โดยไม่ต้องปรับปรุง

3.4.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์จากการอบรม มีขั้นตอนดังนี้

3.4.3.1 ศึกษาวัตถุประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและ ความงามสัตว์เลี้ยง

3.4.3.2 วิเคราะห์ข้อสอบเพื่อกำหนดสัดส่วนและจำนวนข้อสอบในแต่ละเนื้อหา

3.4.3.3 กำหนดชนิดของแบบวัดผลสัมฤทธิ์สร้างแบบวัดแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

3.4.3.4 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางและวัตถุประสงค์แล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาด้านความเหมาะสม และความชัดเจนของคำถาม และตัวเลือก

3.4.3.5 สร้างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบวัดผลสัมฤทธิ์กับจุดประสงค์ การเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงสำหรับผู้เชี่ยวชาญว่า เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัยมากน้อยเพียงใด แบบตรวจสอบรายการ (Check list) และ ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญแบบปลายเปิด มีความหมายดังนี้

หัวข้อนั้นมีความสอดคล้องให้ใส่ในช่อง +1

หัวข้อนั้นไม่แน่ใจว่าความสอดคล้องให้ใส่ในช่อง 0

หัวข้อนั้นไม่มีความสอดคล้องให้ใส่ในช่อง -1

จากนั้นนำมาแทนค่าในสูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) ถ้ามีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หมายความว่า คำถามนั้นวัดตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้โดยไม่ต้องปรับปรุง

3.4.3.6 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับคำแนะนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.4.3.7 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองกับกลุ่มที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย

3.4.3.8 วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์โดยหาค่าความยากง่าย (p) และ ค่าความเชื่อมั่นโดยนำแบบทดสอบไปให้กับกลุ่มทดสอบที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 20 คน

ค่าความยากง่าย (p) มีเกณฑ์การแปลผลดังนี้

.81 - 1.00 หมายความว่า ง่ายเกินไป ควรตัดทิ้ง

.51 - .80 หมายความว่า ค่อนข้างง่ายพอใช้

.40 - .50 หมายความว่า ยากง่ายพอเหมาะ ดีมาก

.20 - .39 หมายความว่า ค่อนข้างยากพอใช้

.00 - .19 หมายความว่า ยากเกินไป ควรตัดทิ้ง

ควรคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ .20 - .80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมไม่ยากและง่ายเกินไป

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือควรอยู่ระหว่าง 0.00 – 1.00 เกณฑ์การแปลผลความเชื่อมั่นมีดังนี้

0.00 – 0.20 หมายความว่า ความเชื่อมั่นต่ำมาก/ไม่มีเลย

0.21 – 0.40 หมายความว่า ความเชื่อมั่นต่ำ

0.41- 0.70 หมายความว่า ความเชื่อมั่นปานกลาง

0.71 – 1.00 หมายความว่า ความเชื่อมั่นสูง

เกณฑ์ความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป

3.4.3.9 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

3.4.3.10 จัดทำเป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ฉบับสมบูรณ์

3.4.4 แบบประเมินทักษะในการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยงมีขั้นตอนดังนี้

3.4.4.1 ศึกษาวัตถุประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

3.4.4.2 วิเคราะห์ทักษะด้านต่างๆเพื่อกำหนดคำถามของการประเมินการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

3.4.4.3 กำหนดคำถามที่ต้องการของแบบประเมินการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

3.4.4.4 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน

3.4.4.5 สร้างแบบประเมินตามแนวทางและวัตถุประสงค์แล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ด้านความเหมาะสม และความชัดเจนของหัวข้อที่จะประเมิน

3.4.4.6 สร้างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินทักษะกับจุดประสงค์การเรียนรู้ หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงสำหรับผู้เชี่ยวชาญว่าเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ การวิจัยมากน้อยเพียงใด แบบตรวจสอบรายการ (Check list) และข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญแบบปลายเปิด มีความหมายดังนี้

หัวข้อนั้นมีความสอดคล้องให้ได้ในช่อง +1

หัวข้อนั้นไม่แน่ใจว่าความสอดคล้องให้ได้ในช่อง 0

หัวข้อนั้นไม่มีความสอดคล้องให้ได้ในช่อง -1

จากนั้นนำมาแทนค่าในสูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) ถ้ามีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หมายความว่า คำถามนั้นวัดตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้โดยไม่ต้องปรับปรุง

3.4.4.7 นำแบบประเมินที่ได้รับคำแนะนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.4.4.8 นำแบบประเมินมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

3.4.4.9 จัดทำเป็นแบบประเมินวัดทักษะการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง ฉบับสมบูรณ์

3.4.5 แบบสอบถามความพึงพอใจในการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยงมีขั้นตอนดังนี้

3.4.5.1 ศึกษาวัตถุประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

3.4.5.2 กำหนดหัวข้อและคำถามของแบบสอบถามความพึงพอใจในการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

3.4.5.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามแนวทางและวัตถุประสงค์แล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาด้านความเหมาะสม

3.4.5.4 สร้างแบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจกับจุดประสงค์การเรียนรู้ หลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงผู้เชี่ยวชาญว่าเหมาะสมกับ วัตถุประสงค์การวิจัยมากน้อยเพียงใด แบบตรวจสอบรายการ (Check list) และข้อเสนอแนะจาก ผู้เชี่ยวชาญแบบปลายเปิด มีความหมายดังนี้

หัวข้อนั้นมีความสอดคล้องให้ใส่ในช่อง	+1
หัวข้อนั้นไม่แน่ใจว่าความสอดคล้องให้ใส่ในช่อง	0
หัวข้อนั้นไม่มีความสอดคล้องให้ใส่ในช่อง	-1

จากนั้นนำมาแทนค่าในสูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) ถ้า มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หมายความว่า คำถามนั้นวัดตรงกับวัตถุประสงค์ของ การวิจัยถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้โดยไม่ต้องปรับปรุง

3.4.5.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับคำแนะนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ ของผู้เชี่ยวชาญ

3.4.5.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

3.4.5.7 จัดทำเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจในการฝึกอบรมฉบับสมบูรณ์

3.5 ขั้นตอนดำเนินการสร้างหลักสูตร

ขั้นตอนดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยงสำหรับนำมาสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของผู้เข้าอบรม

2. ขั้นตอนที่ 2 การสร้างหลักสูตร แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

2.1 ส่วนที่ 1 การสร้างโครงร่างหลักสูตร เป็นการสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับผล การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1

2.2 ส่วนที่ 2 การตรวจสอบโครงร่างหลักสูตร เป็นการนำโครงร่างหลักสูตรไปให้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตร ซึ่งประกอบไปด้วยรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1 โครงร่างหลักสูตรการฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

หน่วย/แผนการเรียนรู้	เนื้อหาสาระ
1.ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง	1.1 การซักถามประวัติสัตว์จากเจ้าของสัตว์ 1.2 การจับบังคับสัตว์ 1.3 ลักษณะขนของสุนัขและแมว 1.4 ลักษณะโดยทั่วไปของช่างตกแต่งสัตว์
2.อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง	2.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการอาบน้ำ 2.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดขน 2.3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการแปรงขน ตัดเล็บ 2.4 อุปกรณ์ดูแลขนสัตว์และอื่นๆ
3.การตัดขนสัตว์	3.1 การตัดขนสุนัข 3.2 การตัดขนแมว
4.การอาบน้ำสัตว์	4.1 การอาบน้ำสุนัข 4.2 การอาบน้ำแมว
5.การแปรงขน/ตัดเล็บสัตว์	5.1 การแปรงขน 5.2 การตัดเล็บ
6.การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ	6.1 การทำความสะอาดหู 6.2 การทำความสะอาดตา

2.3 ส่วนที่ 3 การปรับปรุงโครงร่างหลักสูตรก่อนนำไปทดลองใช้

3. ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลเป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมที่สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการจัดการฝึกอบรมต่อไป

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.6.1 นำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกับผู้เชี่ยวชาญก่อนการสอน

3.6.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยข้อสอบแบบปรนัย มีทั้งหมด 60 ข้อ แบ่งเป็น 2 ชุด ชุดละ 30 ข้อ โดยแบ่งหน่วยที่ 1-3 เป็นชุดที่ 1 หน่วยที่ 4-6 เป็นชุดที่ 2 ทดสอบแต่ละครั้ง ใช้เวลา 30 นาที

3.6.3 ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยบรรยายในภาคทฤษฎี และผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้สอนภาคปฏิบัติ โดยให้กลุ่มตัวอย่างได้ลงมือปฏิบัติจริง และระหว่างการฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมและประเมินการปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.4 ทำการทดสอบหลังเรียน เมื่อสิ้นสุดการอบรมในแต่ละแผนการฝึกอบรม

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

3.7.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.7.1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งจะแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7.1.2 ค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบก่อน-หลังการอบรม จากสูตร พวงรัตน์ (2540, น. 129)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ

P คือ ค่าความยากง่าย

R คือ จำนวนผู้เข้าฝึกอบรมที่ทำข้อนั้นถูก

N คือ จำนวนผู้เข้าฝึกอบรมทั้งหมด

3.7.1.3 การหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบก่อน-หลัง การอบรม โดยใช้ Cronbach's alpha reliability coefficients เกณฑ์ความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถ้าค่าความเชื่อมั่น ต่ำกว่า 0.70 จะต้องแก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบนั้น

Kuder - Richardson

$$\text{สูตร KR-20 } r_{tt} = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ

r_{tt} แทน ความเที่ยงของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

p แทน สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.2.1 สถิติพื้นฐาน

1. ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ

p แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เข้าอบรมในกลุ่มตัวอย่าง

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรดังนี้

$$S.D. = \frac{\sqrt{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}}{n-1}$$

เมื่อ

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

Σ แทน ผลรวม

3.7.2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1. สถิติที่ใช้เพื่อทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความรู้หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรม โดยใช้สูตร t-test for dependent samples

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}, df = N-1$$

เมื่อ

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบหลังเรียนด้วยหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบหลังเรียนด้วยหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

N แทน จำนวนผู้เข้ารับการอบรม

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติกับเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น โดยใช้สูตร (One-Samples t-test)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{s}{\sqrt{n}}}, df = n-1$$

เมื่อ

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

μ_0 แทน เกณฑ์ที่ตั้งขึ้น

S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ได้จัดทำขึ้น เพื่อให้ผู้ที่ศึกษาอยู่ที่สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้เข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ได้ใช้สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

n แทน จำนวนตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบที (t – distribution)

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 5 ตอนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสัตวแพทย์ 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง 1 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของ หลักสูตรการดูแลสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนน ความรู้เรื่องการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงก่อนอบรมและหลัง

อบรมของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยใช้การทดสอบค่าที (Dependent Samples t-test)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินทักษะปฏิบัติหลังอบรมค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยใช้การทดสอบค่าที (One-Samples t-test)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสัตวแพทย์ 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง 1 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของหลักสูตรการดูแลสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงผลปรากฏดังตารางที่ 4.1

โครงสร้างองค์ประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ แนวทางการดำเนินการฝึกอบรม เทคนิคการฝึกอบรม การวัดและประเมินผล

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

ข้อ	รายการประเมิน	IOC	สรุปผล
1.	หลักการและเหตุผล	0.8	เหมาะสม
2.	วัตถุประสงค์	0.8	เหมาะสม
	1)ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสุนัขและแมว/การจับบังคับสัตว์	0.6	เหมาะสม
	2)อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง	0.8	เหมาะสม
3.	3)การตัดขนสัตว์	0.8	เหมาะสม
	4)การอาบน้ำสัตว์	0.8	เหมาะสม
	5)การแปรงขนตัดเล็บ	0.8	เหมาะสม
	6)การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ	0.8	เหมาะสม
4.	แนวทางการดำเนินการฝึกอบรม	0.6	เหมาะสม
5.	เทคนิคการฝึกอบรม	0.8	เหมาะสม
6.	การวัดและประเมินผล	0.8	เหมาะสม

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง มีเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตร มีดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.6-1.0 ซึ่งถือว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขในส่วนที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะมาเพื่อความเหมาะสมยิ่งขึ้น ได้แก่ ด้านการทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม ปรับเวลาการทดสอบเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพิ่มเติมเนื้อหาของหน่วยที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสุนัขและแมว/การจับบังคับสัตว์ โดยการเพิ่มลักษณะของขนแมว และปรับการวัดและประเมินผลด้านทักษะ เพิ่มเกณฑ์การสังเกตที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

ข้อ	รายการประเมิน	IOC	สรุปผล
1	หลักการและเหตุผล	0.8	เหมาะสม
2	วัตถุประสงค์	0.8	เหมาะสม
3	แผนการอบรมของหลักสูตร	0.6	เหมาะสม
4	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวิชาชีพ	0.8	เหมาะสม
5	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	0.8	เหมาะสม
6	เนื้อหาที่มีประโยชน์ต่อการทำงาน	0.8	เหมาะสม
7	เนื้อหาที่มีการเรียงลำดับตามการปฏิบัติงานจริง	1	เหมาะสม
8	การจัดลำดับเนื้อหา		
	1)ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสุนัขและแมว/การจับบังคับสัตว์	1	เหมาะสม
	2)อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง	1	เหมาะสม
	3)การตัดขนสัตว์	1	เหมาะสม
	4)การอาบน้ำสัตว์	1	เหมาะสม
	5)การแปรงขน/ตัดเล็บสัตว์	1	เหมาะสม
	6)การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ	1	เหมาะสม
9	กิจกรรมในการฝึกอบรม	0.8	เหมาะสม
10	รูปแบบในการฝึกอบรม	0.8	เหมาะสม
11	ระยะเวลาในการฝึกอบรม	0.8	เหมาะสม
12	เทคนิคการฝึกอบรม	0.8	เหมาะสม
13	การประเมินผลการฝึกอบรม	0.8	เหมาะสม

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง มีความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมมีดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.6-1.0 ซึ่งถือว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้น โดยส่วนมากค่าดัชนีความสอดคล้องจะอยู่ที่ 0.8-1.0 และผู้วิจัยจะต้องทำการแก้ไขในส่วนที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะเพื่อความเหมาะสม

ยิ่งขึ้นได้แก่ การปรับเวลาการฝึกอบรมหน่วยที่ 3 การตัดขนสัตว์ให้เพิ่มมากขึ้น และลดเวลาหน่วยที่ 2 และ 3 เพื่อความเหมาะสมของเนื้อหาและการปฏิบัติจริง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามเพศ

เพศ	ข้อมูลทั่วไป	n	ร้อยละ
ชาย		5	16.67
หญิง		25	83.33
	รวม	30	100.00

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เข้าฝึกอบรมหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ทั้งหมด 30 คน พบว่ามีนักศึกษาหญิง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และนักศึกษาชาย 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนน ความรู้เรื่องการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงก่อนอบรมและหลังอบรมของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยการใช้การทดสอบค่าที (Dependent Samples t-test) ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงก่อนอบรมและหลังอบรม ของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	30	31.00	6.58	14.739**	0.000
หลังเรียน	30	48.23	4.10		

**p<0.01

จากตารางที่ 4.4 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มีคะแนนความรู้เรื่องการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัปดาห์ก่อนอบรม $\bar{X}=31.00$, S.D = 6.58 คะแนนความรู้เรื่องการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัปดาห์หลังอบรม $\bar{X}=48.23$, S.D = 4.10, $t =14.738$ และ Sig = .000** ซึ่งค่า Sig น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .01 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัปดาห์หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินทักษะปฏิบัติหลังอบรม ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยใช้การทดสอบค่าที (One-Samples t-test) ดังเสนอในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินทักษะปฏิบัติหลังอบรมค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเทียบกับเกณฑ์ 70%

การประเมิน	n	\bar{X}	S.D.	t	sig
ทักษะปฏิบัติ	30	34.77	1.70	21.794**	.000

** $p < 0.01$

จากตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากการทดสอบค่าเฉลี่ยการประเมินทักษะปฏิบัติหลังอบรม ด้วย t-test พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินทักษะปฏิบัติหลังอบรม สูงกว่า 70% หรือ 28 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในการฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่างโดยเรียงคะแนนเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ

รายการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านวิทยากร			
1. การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน	4.67	0.55	มากที่สุด
2. มีความครบถ้วนของเนื้อหาในการฝึกอบรม	4.63	0.56	มากที่สุด
3. การตอบข้อซักถามในการฝึกอบรม	4.60	0.50	มากที่สุด
4. การเชื่อมโยงเนื้อหาในการฝึกอบรม	4.57	0.57	มากที่สุด
5. ความสามารถในการอธิบายเนื้อหา	4.53	0.51	มากที่สุด
6. การใช้เวลาตามที่กำหนดไว้	4.40	0.56	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.57	0.54	มากที่สุด
ด้านสถานที่ / ระยะเวลา / อาหาร			
1. อาหาร มีความเหมาะสม	4.67	0.55	มากที่สุด
2. ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม	4.37	0.56	มากที่สุด
3. ความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์	4.33	0.61	มากที่สุด
4. สถานที่สะอาดและมีความเหมาะสม	4.13	0.57	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.38	0.57	มากที่สุด
ด้านความรู้ความเข้าใจ			
1. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ <u>หลัง</u> การอบรม	4.70	0.47	มากที่สุด
2. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ <u>ก่อน</u> การอบรม	4.10	0.89	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.40	0.68	มากที่สุด
ด้านการนำความรู้ไปใช้			
1. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้	4.80	0.41	มากที่สุด
2. สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดได้	4.70	0.47	มากที่สุด
3. มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้	4.67	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.72	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.52	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30คน มีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่าด้านที่มีค่าสูงสุด คือ ด้านการนำความรู้ไปใช้($\bar{X}= 4.72$,S.D.= 0.45) เรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ 1) สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ ($\bar{X}= 4.80$,S.D.= 0.41) 2) สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดได้ ($\bar{X} = 4.70$,S.D.= 0.47) 3) มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้ ($\bar{X} = 4.67$,S.D.= 0.48) รองลงมาคือ ด้านวิทยากร ($\bar{X} = 4.57$,S.D.= 0.54) เรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ 1) การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน ($\bar{X} = 4.67$,S.D.= 0.55) 2) มีความครบถ้วนของเนื้อหาในการฝึกอบรม ($\bar{X} = 4.63$,S.D.= 0.56) 3) การตอบข้อซักถามในการฝึกอบรม ($\bar{X} = 4.60$,S.D.= 0.50) 4) การเชื่อมโยงเนื้อหาในการฝึกอบรม ($\bar{X}=4.57$,S.D.= 0.57) 5) ความสามารถในการอธิบายเนื้อหา ($\bar{X}= 4.53$,S.D.= 0.51) 6) การใช้เวลาตามที่กำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.40$,S.D.= 0.56)รองลงมาคือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 4.40$,S.D.= 0.68) เรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ 1) ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้หลังการอบรม ($\bar{X}=4.70$,S.D.= 0.47) 2) ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ก่อนการอบรม ($\bar{X}= 4.10$,S.D.= 0.89) และสุดท้ายคือ ด้านสถานที่ / ระยะเวลา / อาหาร ($\bar{X} = 4.38$,S.D.= 0.57) เรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ 1) อาหาร มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.67$,S.D.= 0.55) 2) ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.37$,S.D.= 0.56) 3) ความพร้อมของอุปกรณ์/สถานที่/อุปกรณ์ ($\bar{X} = 4.33$,S.D.= 0.61) 4) สถานที่สะอาดและมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.13$,S.D.= 0.57)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มุ่งศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

วัตถุประสงค์การวิจัยคือ

- 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
- 2) เพื่อศึกษาผลการทดลองการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

วิธีการดำเนินการวิจัยประชากรคือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 115 คนกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย 1) แผนการฝึกอบรมเรื่องการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง จำนวน 6 แผน รวม 17 ชั่วโมง จำนวน 2 วัน แผนการฝึกอบรมที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง แผนการฝึกอบรมที่ 2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง แผนการฝึกอบรมที่ 3 การตัดขนสัตว์ แผนการฝึกอบรมที่ 4 การอาบน้ำสัตว์ แผนการฝึกอบรมที่ 5 การแปรงขนและตัดเล็บสัตว์ แผนการฝึกอบรมที่ 6 การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์จากการอบรม 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติในการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง 4) แบบสอบถามความพึงพอใจในการฝึกอบรม การเก็บรวบรวมข้อมูล 1) นำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ 2) ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยข้อสอบแบบปรนัย มีทั้งหมด 60 ข้อ แบ่งเป็น 2 ชุด ชุดละ 30 ข้อ แต่ละครั้ง ใช้เวลา 30 นาที 3) ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยบรรยายในภาคทฤษฎี และผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้สอนภาคปฏิบัติ โดยให้กลุ่มตัวอย่างได้ลงมือปฏิบัติจริง และระหว่างการฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมและประเมินการปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่าง 4) ทำการทดสอบหลังเรียน เมื่อสิ้นสุดการอบรมในแต่ละแผนการฝึกอบรมการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 1) สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้

ในการทดลอง ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 2) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น (2.1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2.2) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ Dependent sample t-test และ One-Sample t-test

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การพัฒนาหลักสูตร

5.1.1.1 หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ที่ได้รับการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง มีความเหมาะสม มีดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.6-1.0 ซึ่งถือว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมพบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง มีความสอดคล้องกัน โดยส่วนมากค่าดัชนีความสอดคล้องจะอยู่ที่ 0.8-1.0 และผู้วิจัยจะต้องทำการแก้ไขในส่วนที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะมาเพื่อความเหมาะสมยิ่งขึ้น โครงสร้างองค์ประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ แนวทางการดำเนินการฝึกอบรม เทคนิคการฝึกอบรม การวัดและประเมินผล

5.1.2 ผลการทดลองใช้หลักสูตร

5.1.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เข้าฝึกอบรมด้วยหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง เพศหญิง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 เพศชาย 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

5.1.2.2 ด้านความรู้ กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรมที่อบรมด้วยหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง หลังอบรมสูงขึ้นกว่าก่อนอบรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนอบรมเท่ากับ 31.00 คะแนนเฉลี่ยหลังอบรมเท่ากับ 48.23 และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อนอบรมเท่ากับ 6.58 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน หลังอบรมเท่ากับ 4.10 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความรู้การที่เข้าฝึกอบรมหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง มีความรู้หลังอบรมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.2.3 ด้านทักษะปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการอบรมด้วยหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง พบว่ามีค่าเฉลี่ยการประเมินทักษะปฏิบัติเกี่ยวกับการการส่งเสริม

สุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง หลังอบรมเท่ากับ 34.77 ขนาดความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.70 ผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรมหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง มีค่าเฉลี่ยการประเมินทักษะปฏิบัติหลังอบรมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.2.4 กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการศึกษาฝึกอบรมด้วยหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง อยู่ในระดับมากที่สุดด้านการนำความรู้ไปใช้ ข้อที่ 1 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ มีคะแนนเฉลี่ย 4.80 รองลงมาคือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ข้อที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ หลังการอบรมและ ด้านการนำความรู้ไปใช้ ข้อที่ 3 สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดได้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับที่ 4.70 ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ข้อที่ 1 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ก่อนการอบรมมีคะแนนเฉลี่ย 4.10

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1.จากการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย หลักการและเหตุผลวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ แนวทางการดำเนินการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้มีความคิดเห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง มีความเหมาะสมค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.6-1.0 เพราะ มีการสอบถามความคิดเห็นอาจารย์ผู้สอนการศึกษาเอกสารหลักสูตร เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับเกศริน มนูญผล (2549, น. 46) กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่สมบูรณ์ควรประกอบด้วย 6 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาหลักสูตร ขั้นตอนที่ 3 กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ขั้นตอนที่ 4 การคัดเลือกเนื้อหาสาระ ขั้นตอนที่ 5 การคัดเลือกเทคนิคการฝึกอบรม และขั้นตอนที่ 6 การคัดเลือกวิธีการวัดและประเมินผล และแนวคิดของสังต์ อุทรานันท์ (2532, น. 37-38) กล่าวว่าไว้ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดจุดมุ่งหมาย เลือกเนื้อหาสาระที่เหมาะสม พร้อมทั้งกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล ซึ่งผลค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ในเกณฑ์เหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของฉัฐพงศ์ วชิรกิจกุล (2549, น. 68-70) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการรีดแผ่นพลาสติกพีวีซี โดยแบ่งขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร อย่างละเอียด 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1.ขั้นตอนการศึกษารูปแบบและทฤษฎี 2.กำหนดจุดมุ่งหมายของ

หลักสูตร 3.จัดสร้าง โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรและเลือกวิธีการประเมินผล 4.นำโครงร่างหลักสูตรและการประเมินผลให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน และแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 5.นำหลักสูตรไปใช้ 6.การวัดและประเมินผล

2. ผลการทดลองใช้หลักสูตรกับกลุ่มตัวอย่างภายหลังได้เข้าฝึกอบรมในหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงมีความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงหลังอบรมดีกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และทักษะปฏิบัติในการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยงหลังการอบรม ค่าเฉลี่ยการประเมินทักษะปฏิบัติหลังอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทักษะปฏิบัติหลังจากอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงสูงกว่าเกณฑ์ 70%ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอารีวรรณ ดันดิเศรษฐ (2549, น. ง) หลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพผู้ชีฟาร์ม สำหรับเกษตรกรในหมู่บ้านรอบศูนย์การศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทราพบว่าภายหลังได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพผู้ชีฟาร์มดีกว่าก่อนได้รับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการศึกษาของรุ่งลาวัลย์ รังสาสน์ (2551,น. 118-119) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ พบว่าภายหลังได้รับการฝึกอบรมการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าว ดีกว่าก่อน ได้รับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการประเมินทักษะปฏิบัติเครื่องประดับจากกะลามะพร้าว พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความสามารถในการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวอยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก

3. จากการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง หลังจากการฝึกอบรมให้กับกลุ่มตัวอย่างได้สอบถามความพึงพอใจของผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการนำความรู้ไปใช้มีความพึงพอใจสูงสุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจในการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง อยู่ในระดับมากขึ้น ไปซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุพัตนิจ ภูมิรินทร์ (2548, น. 67) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจท่องเที่ยว กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านหลักสูตรการฝึกอบรม มีความพึงพอใจสูงสุด และสอดคล้องกับการศึกษาของปัทมา คุ่มแก้ว (2551, น. 76) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นวิทยาลัยชุมชนมุกดาหารเรื่อง

การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการอบรมหลักสูตรไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความพึงพอใจสูงสุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1.1 ควรมีการนำหลักสูตรการฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงไปพัฒนาเพื่อเป็นวิชาหนึ่งในการเรียนการสอนของสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์

5.3.1.2 หลังการฝึกอบรมหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงของกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้เพิ่มขึ้นกว่าก่อนเข้าอบรมในหลักสูตร ส่งผลให้เกิดทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจึงควรจัดฝึกอบรมหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงสำหรับนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ชั้นปีอื่นๆเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจด้านวิชาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการนำหลักสูตรการฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ไปศึกษาในกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ของสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ นักศึกษาในสาขาสัตวศาสตร์ และบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจในด้านการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

5.3.2.2 ควรมีการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ในระดับสูงขึ้น เช่นการเพิ่มเนื้อหาการตัดขนสัตว์ในทรงต่างๆในระดับการประกวด การผสมแซมพู การรักษานขนสัตว์เพื่อใช้ในการประกวด และการวางแผนการตลาดเพื่อทำธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง เป็นต้น

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาปัญหาอื่นๆหรือทักษะที่ต้องการเพิ่มเติมในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ เพื่อทำการแก้ไขปัญหา และทำให้นักศึกษามีทักษะเพิ่มมากขึ้นเพื่อที่จะนำความรู้ไปประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- กนกนุช วสุธารัตน์. (2548). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านการเสริมสร้างความฉลาดทาง
อารมณ์แห่งตน สำหรับนักศึกษาพยาบาล. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- กรีซ อัม โภชน์. (2545). การสร้างหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม.ในเอกสารประกอบการ
ฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารงานฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2540). หลักสูตรและการพัฒนาโครงการส่งเสริมการผลิตตำราและ
เอกสารการสอน. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกศริน มนูญผล. (2549). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพด้านการจัดทำ
หนังสือเสริมประสบการณ์ที่สอดคล้องกับท้องถิ่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- คัมภีร์พันธุ์ จำภึบาล. (2552). ความเห็นของผู้ใช้บริการกรุงเทพมหานครต่อคุณภาพ การ
ให้บริการของสถานีบริการน้ำมันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยปทุมธานี).
- จรัส กลุ่ม เจริญทอง. (2552). ความพึงพอใจต่อกิจกรรมบริการสาธารณสุขปโภคของประชาชนในเขต
เทศบาล ตำบลหนองสองห้อง อำเภอนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- จรัส โพธิ์จันทร์. (2527). ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาภาคเหนือ.
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก).
- จิราวัฒน์ คงแก้ว.(2557, มิถุนายน 16). Pet Lover Business ธุรกิจเลี้ยงสัตว์เลี้ยง. กรุงเทพฯธุรกิจ,
27(9398). สืบค้นจาก [http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/business/bizweek/
20140616/588162/Pet-Lover-Business.html](http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/business/bizweek/20140616/588162/Pet-Lover-Business.html).
- ชวลิต ชุกก่าแพง. (2551). การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development). มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภูติก วงศ์เสถียร. (2550). การเขียนรายงานสัตัวป่วยสำหรับสัตวแพทย์ (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐพงศ์ วชิรจิกกุล. (2549). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการรีดแผ่นพลาสติกพีวีซี. (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทวีป อภิลิทธิ์. (2538). **เทคนิคการเป็นวิทยากรและนักฝึกอบรม** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดันอ้อ.
- ธารง บัวศรี. (2542). **ทฤษฎีหลักสูตร** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- นวลจิตต์ เขาวีรติพงศ์. (2535). **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ สำหรับครูวิชาชีพ**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ณัฐพงษ์ คงประเสริฐ. (2554). เทคนิคการเลือกซื้อไดร์เป่าขนสุนัขให้เหมาะกับงาน. **นิตยสารโลกสัตว์เลี้ยง**, 15(174). สืบค้นจาก http://www.file.siam2web.com/mamagroomingshop/Selecting_dryers.Pdf.
- _____. (2556). การเลือกซื้อพัดตาเลียนสำหรับท่านที่อยากตัดขนสุนัขเองที่บ้าน. **นิตยสารโลกสัตว์เลี้ยง**, 17(193). สืบค้นจาก [http://www.file.siam2web.com/mamagroomingshop/files\[document\]/tips/193.pdf](http://www.file.siam2web.com/mamagroomingshop/files[document]/tips/193.pdf)
- น้อย ศิริโชค. (2536). **เทคนิคการฝึกอบรม**. กรุงเทพฯ: อักษรสาส์น.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2547). **จิตวิทยาการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา** (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- บุญเรือง ขจรศิลป์. (2528). **ศักยภาพการบริหารงาน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประภา เพ็ญสุวรรณ. (2520). **ทัศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปัทมา คุ่มแก้ว. (2551). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นวิทยาลัยชุมชนมุกดาหารเรื่องการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ไพบรยา อรรถนาถ. (2552). **การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ทักษะปฏิบัติและเจตคติ ต่อวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปในงานอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา).
- พงศธร ถาวรวงศ์. (2541). **ทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนในเขตเทศบาลต่อระบบการให้บริการของเขตเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา กรณีศึกษาด้านงานทะเบียนราษฎร**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พาที ศรีสวัสดิ์. (2551). ความต้องการบริการดูแลสุขภาพสุนัขที่บ้านในอำเภอเมืองเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- พีรพงศ์ ทิพนาค. (2541). ในเอกสารประกอบการฝึกอบรมกลยุทธ์การฝึกอบรมแนวใหม่ : แนวคิดสู่การปฏิบัติ. (รุ่นที่ 1). (น.16-21). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภนิตา ชัยปัญญา. (2542). ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมโครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยการจัดการ. (2555). 4ขา marketing เปิดชุมชนทรัพย์หมื่นล้านตลาดไฮ้ไฮ้เทียม. สืบค้นจาก http://inside.cm.mahidol.ac.th/mkt/attachments/519_update%20legs_25052012%20present.pdf.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คณะสัตวแพทยศาสตร์. หางของแมวบอกอารมณ์. สืบค้นจาก <http://www.pirun.ku.ac.th/~b521020231/p%208.html>.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. (2556). คู่มือการฝึกงานโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน. สืบค้นจาก <http://www.vet.ku.ac.th/vetthai/images/News/Education/2556/1/24-01-2556.pdf>.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร. (2553). หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตรสุขภาพสัตว์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2553). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- รุ่งลาวัลย์ รังสาสน์. (2551). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตาดสีประชาสรรค์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี).
- เริงลักษณ์ โรจนพันธ์. (2539). เทคนิคการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ลลิตทิพย์ กิตติวรกุล. (2555). วิธีการตัดเล็บแมวและสุนัข. สืบค้นจาก <http://www.petrepublicthailand.com>.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วชิราภรณ์ เมฆวัน. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการร้านรับดูแลสุนัขละแมวในอำเภอเมือง จังหวัดอุตรธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- วรินทร์ทิพย์ ตั้งหงส์. (2552). แนวทางบริหารจัดการและออกแบบลักษณะทางกายภาพสถาน สงเคราะห์สุนัขจรจัดแบบพึ่งพาตนเอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- วันชรัส จันทลิกา. (2555). การปฏิบัติการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องงานช่าง กลุ่มสาระการเรียนรู้การ งานอาชีพและเทคโนโลยี โดยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองจักษ์. วารสารบัณฑิตวิทยาลัยพิษณุพนธ์, 6(1). น.79-85.
- วิจิตร อวาทกุล. (2540). การฝึกอบรม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช. (2542). การพัฒนาหลักสูตรสถานต่อที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: เซ็นเตอร์ดีคิฟเวอร์.
- วิน เชื้อโพธิ์หัก. (2537). การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศิริมาศ พลหัตถ์. (2543). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง ทักษะและวิธีการสอนสำหรับครูใน โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสังฆมณฑลราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัย ศิลปากร).
- สัจด์ อุทรนันท์. (2532). พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.
- สมคิด บางโม. (2539). เทคนิคการฝึกอบรมและประชุม. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สมยศ นวลจันทร์. (2534). การฝึกอบรมคู่มือการจัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในหน่วยงาน โครงการศึกษาต่อเนื่องมหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สาธิต สุรัตพิพิธ. (2555). บทความกรรไกรตัดขนสุนัข...ง่าย ๆ ที่น่ารู้. สืบค้นจาก <http://www.pet.kapook.com/view44549.html>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ . (2549). สถิติเกี่ยวกับน้องหมา. สืบค้นจาก <http://www.popterms.mahidol.ac.th/newsletter/showarticle.php?articleid=314>
- สุชาติ ศิริสุขไพบุลย์. (2526). การสอนทักษะปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระ นครเหนือ.
- สุพรรณิ สุริยะ. (2553). พฤติกรรมการใช้บริการร้านอาบน้ำตัดแต่งขนสุนัขของเจ้าของสุนัข ในอำเภอ เมืองเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุพัฒน์จิ ภูมิรินทร์. (2548). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจท่องเที่ยว กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร).
- สุมิตร คุณานุกร. (2523). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- สุรพงษ์ คะนองเดช. (2541). พัฒนคติของประชาชนที่มีต่อการบริการประชาชนของหน่วยของรัฐ ศึกษาเฉพาะกรณี สำนักทะเบียนอำเภอในเขตสุขาภิบาลเชียงใหม่. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อนรรฐ สุกร. (2511). ทศนคติและความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพักอาศัยบ้านจัดสรรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย).
- อภิชาติ อนุกุลเวช. (2551). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนฝึกปฏิบัติทางเทคนิคบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ตสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ).
- อมร อัสววงสานนท์. (2555). หลักสูตรฝึกอบรมผู้ช่วยสัตวแพทย์ในทักษะของผู้เชี่ยวชาญ. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- อารีวรรณ ดันติเศรษฐ. (2549). หลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพฟาร์ม สำหรับเกษตรกรในหมู่บ้านรอบ ศูนย์การศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์).
- Bloom & other. (1956). **Handbook on Formation and Summatic of Student Learning.** New York, NY: McGraw Hill.
- Brady, N, C. (1990). **The nature and properties of soils** (10th ed.). New York, NY: Macmillan.
- Davies, I, K. (1971). **The management of learning.** London, England: McGraw-Hill.
- Good, Carter ,V. (1973). **Dictionary of Education**(3rd ed) New York, NY: McGraw-Hill.
- Harrow. A. (1972). **A taxonomy of phychomotor domain : A guide of developing behavioral objective.** New York, NY: Longman.
- Harvey, Wallestein. (1971). **A Dictionary of Psychology.** Maryland, MD: Penquin.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Simpson. D. (1972). **Teaching physical education : A system approach.** Boston, MA: Houghton Mufflin.

Tyler, R. W. (1949). **Basic principles of curriculum and instruction.** London, England: Kluwer Academic.

ภาคผนวก

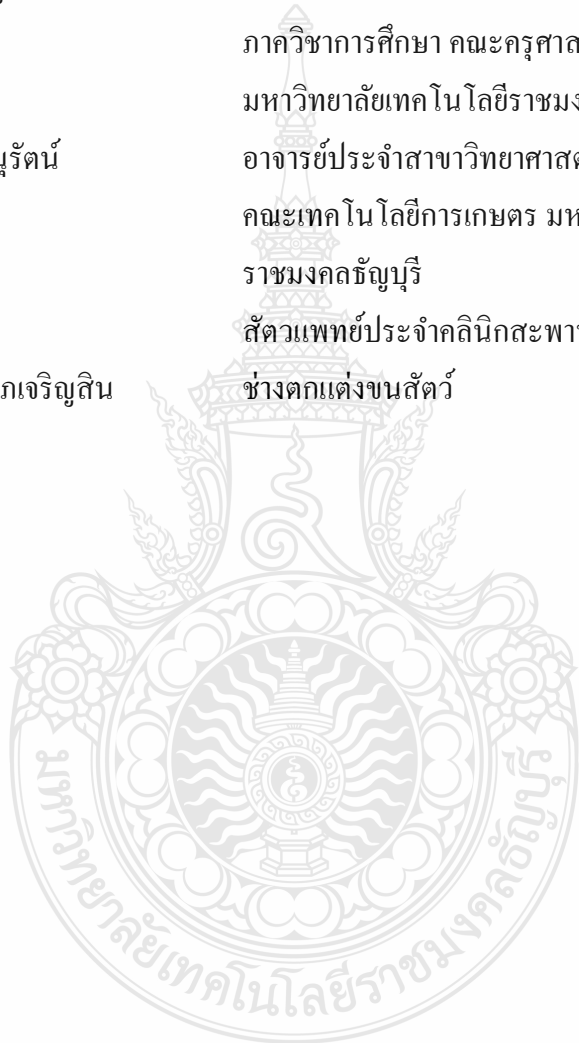
ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินหลักสูตรและตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินหลักสูตรและตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร.รสริน เจิมไธสง อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. อาจารย์สุกัญญา บุญศรี อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ผศ.สพ.กานต์ ชีพนรัตน์ อาจารย์ประจำสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. สพ.อุรส จิตติวรรณ สัตวแพทย์ประจำคลินิกสะพานแดง จังหวัดปทุมธานี
5. นางสาวเด่นนภา ลากเจริญสิน ช่างตกแต่งขนสัตว์

ภาคผนวก ข

หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

หลักการและเหตุผล

จากคความนิยมการเลี้ยงสัตว์เลี้ยงที่ผ่านมา โดยเฉพาะสุนัขและแมว เป็นผลทำให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยงเกิดขึ้นอีกมากมาย เช่น โรงพยาบาลสัตว์หรือคลินิกสัตว์ อุปกรณ์สัตว์เลี้ยง ยา ธุรกิจเพาะพันธุ์สัตว์เลี้ยง ธุรกิจตกแต่งสัตว์เลี้ยง เป็นต้น จากผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยมหิดล รายได้ 5-10% ต่อเดือน ของผู้เลี้ยงสัตว์จะหมดไปกับ อันดับที่ 1 อาหารสัตว์ อันดับที่ 2 ค่ารักษาพยาบาล อันดับที่ 3 อาหารเสริมและวิตามิน อันดับที่ 4 เสื้อผ้าและอุปกรณ์สัตว์เลี้ยง อันดับที่ 5 ค่าบริการอาบน้ำตัดขน (มหาวิทยาลัยมหิดล, 2555)

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการดูแลสุขภาพสัตว์ การเลี้ยงและการผลิตสัตว์ โดยศึกษาวิชาทางสัตวศาสตร์ : สัตวแพทย์ (40 : 60) เช่น เกษัตริศาสตร์เบื้องต้น โรคสัตว์ พยาธิวิทยา อายุรศาสตร์เบื้องต้น ฯลฯ จบแล้วสามารถทำงานในฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ส่งเสริมการขาย เปิดร้านขายผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์ โดยเป็นนักสัตวบาลที่มีความรู้เกี่ยวกับสุขภาพสัตว์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2553) (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2554) จากการสอบถามความคิดเห็นอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ เรื่องทักษะและความสามารถที่ต้องการให้เพิ่มเติมเพื่อนำไปประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีความต้องการให้บัณฑิตที่จบการศึกษามีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงด้วย

เนื่องจากหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ ไม่มีวิชาการตกแต่งสัตว์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงให้กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปต่อยอดความรู้ และสามารถนำไปประกอบธุรกิจต่อไปได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเข้าใจ ขั้นตอนเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะในด้านการควบคุมสัตว์เลี้ยง ตัดขนสัตว์ อาบน้ำสัตว์ แปรงขนและตัดเล็บสัตว์
3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

เนื้อหาสาระ

หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ประกอบด้วย 6 หน่วย การเรียน ได้แก่ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง การตัดขนสัตว์ การอาบน้ำสัตว์ การแปรงขนและตัดเล็บสัตว์ การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ

ระยะเวลาการฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง ใช้ระยะเวลา 2 วัน รวม 17 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

เทคนิคการฝึกอบรม

1. การบรรยาย
2. การสาธิต
3. การฝึกปฏิบัติ

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์ผ่าน
1.การทดสอบก่อน-หลังการฝึกอบรม	1.แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก มี 6 หน่วย หน่วยละ 10 ข้อ จำนวนทั้งหมด 60 ข้อ	1.หน่วยละ 60%
2.การประเมินทักษะการปฏิบัติงาน	2.แบบประเมินทักษะ จำนวน 4 หน่วย	2.หน่วยละ 70%

แผนการฝึกอบรม

หน่วย/แผนการเรียนรู้	เนื้อหาสาระ	เวลาเรียน (ชม.)	
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1.ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง	1.1การซักถามประวัติสัตว์จากเจ้าของสัตว์ 1.2การจับบังคับสัตว์ 1.3ลักษณะขนของสุนัขและแมว 1.4ลักษณะโดยทั่วไปของช่างตกแต่งสัตว์	1.5	1
2.อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง	2.1อุปกรณ์ที่ใช้ในการอาบน้ำ 2.2อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดขน 2.3อุปกรณ์ที่ใช้ในการแปรงขน ตัดเล็บ 2.4อุปกรณ์ดูแลขนสัตว์และอื่นๆ	1	
3.การตัดขนสัตว์	3.1การตัดขนแมว 3.2การตัดขนสุนัข	2.5	4
4.การอาบน้ำสัตว์	4.1การอาบน้ำแมว 4.2การอาบน้ำสุนัข	1.5	2
5.การแปรงขน/ตัดเล็บสัตว์	5.1การแปรงขนและการทำให้ขนแห้ง 5.2การตัดเล็บ	1	1
6.การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ	6.1การทำความสะอาดหู 6.2การทำความสะอาดตา	1.5	
	รวม	9	8

แผนการจัดการฝึกอบรม

หน่วยเรียนที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
เวลาการฝึกอบรม 2.5 ชั่วโมง
วิทยากร รพีภรณ์ เบนญพิทักษ์คิลก

1. ผลการเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเข้าใจ ขั้นตอนเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะการจับบังคับสัตว์และการจำแนกลักษณะขนของสัตว์

2. สาระสำคัญ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงเป็นข้อมูลที่จะทำให้ช่างตัดแต่งขนสัตว์เกิดความระมัดระวัง ป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายขึ้นกับตัวสัตว์ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 จุดประสงค์ทั่วไป

- 3.1.1 เข้าใจวิธีการจับบังคับสัตว์
- 3.1.2 เข้าใจลักษณะขนของสัตว์
- 3.1.3 ตระหนักถึงความสำคัญของการซักประวัติสัตว์จากเจ้าของสัตว์
- 3.1.4 เข้าใจลักษณะของช่างตัดแต่งขนสัตว์

3.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 3.2.1 ฝึกปฏิบัติการบังคับสัตว์ได้อย่างถูกต้อง
- 3.2.2 เลือกใช้อุปกรณ์ในการจับบังคับสัตว์ได้
- 3.2.3 จำแนกลักษณะขนของสัตว์ได้อย่างถูกต้อง
- 3.2.4 บอกความสำคัญของการซักประวัติจากเจ้าของสัตว์ได้
- 3.2.5 อธิบายลักษณะของช่างตัดแต่งสัตว์ได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ความรู้

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

4.2 ทักษะ/กระบวนการ

- ทักษะการคิดวิเคราะห์
- ทักษะการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์

4.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มีจิตใจรักสัตว์
- มีวินัย
- มีความอดทนต่อลักษณะงาน

5. กิจกรรมการฝึกอบรม

บทบาทของวิทยากร	บทบาทของผู้รับการอบรม
ขั้นนำ 1.แจกแบบทดสอบก่อนฝึกอบรมแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที 2.ซักถามความรู้เบื้องต้นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเรื่องประสบการณ์ของการเลี้ยงสัตว์ เลี้ยง พันธุ์สุนัขและแมว 3.วิทยากรแจ้งวัตถุประสงค์การฝึกอบรมให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบ	1.ทำแบบทดสอบปรนัยจำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที 2.บอกเล่าประสบการณ์การเลี้ยงสัตว์เลี้ยงของตนเอง และความรู้เกี่ยวกับพันธุ์สุนัขและแมว
ขั้นสอน 1.แจกเอกสารการฝึกอบรมหน่วยที่ 1 ให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม 2.ซักถามความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการซุกประวัติจากเจ้าของสัตว์ จีบบังคับ และพฤติกรรมสัตว์ 3.อธิบายเรื่องการซุกประวัติจากเจ้าของสัตว์ จีบบังคับพฤติกรรมสัตว์ลักษณะขนของสัตว์ และลักษณะโดยทั่วไปของช่างตกแต่งสัตว์โดยเปิดจาก Power Point 4.สาธิตการจีบบังคับสัตว์ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมดู และสอบถามข้อสงสัยได้ จากนั้นแบ่งผู้เข้าอบรมกลุ่มละ 6 คน	1.รับเอกสารการฝึกอบรมหน่วยที่ 1 จากวิทยากร 2.ตอบคำถามของวิทยากรเรื่องการซุกประวัติจากเจ้าของสัตว์ จีบบังคับ และพฤติกรรมสัตว์ 3.ฟังการบรรยายเรื่องการซุกประวัติจากเจ้าของสัตว์ จีบบังคับพฤติกรรมสัตว์ ลักษณะขนของสัตว์ และลักษณะโดยทั่วไปของช่างตกแต่งสัตว์ พร้อมทั้งซักถามเพิ่มเติมในประเด็นที่ยังไม่เข้าใจ 4.สังเกตดูการสาธิตการจีบบังคับสัตว์ของวิทยากร และตั้งคำถามที่สงสัย 5.แต่ละกลุ่มเลือกสัตว์ที่จะนำมาทำการฝึกปฏิบัติการจีบบังคับสัตว์ และทำการฝึกจีบบังคับ

บทบาทของวิทยากร	บทบาทของผู้รับการอบรม
<p>5.ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละกลุ่มเลือกสัตว์เลี้ยงที่วิทยากรจัดหามาให้ นำไปฝึกการจับบังคับสัตว์</p> <p>6.พร้อมทั้งตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม แล้วสังเกตทักษะการจับบังคับสัตว์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคน แล้วให้คะแนน</p>	<p>ตามวิธีที่ถูกต้อง</p> <p>6.ปฏิบัติการจับบังคับสัตว์ทุกคน โดยให้สมาชิกในกลุ่มร่วมสังเกตการฝึกปฏิบัติของแต่ละคน</p>
<p>ขั้นสรุป</p> <p>1.สอบถามผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับปัญหาในการจับบังคับสัตว์</p> <p>2.พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้สอบถามเกี่ยวกับข้อสงสัยในเรื่องที่ได้รับการฝึกอบรมทั้งหมด</p>	<p>1.แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจับบังคับสัตว์</p> <p>2.สอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับการฝึกอบรม</p>

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

6.1 สื่อการเรียนการสอน

- 6.1.1 Power Point
- 6.1.2 สุนัขจำนวน 5 ตัว
- 6.1.3 อุปกรณ์การจับบังคับสัตว์
- 6.1.4 เอกสารประกอบการอบรม

6.2 แหล่งการเรียนรู้

- 6.2.1 ช่างตัดแต่งขนสัตว์
- 6.2.2 <http://www.dogilike.com/>

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

7.1 วิธีการ

- 7.1.1 ทดสอบก่อนและหลังการอบรม
- 7.1.2 ประเมินทักษะการปฏิบัติงาน

7.2 เครื่องมือ

7.2.1 แบบทดสอบก่อนและหลังการอบรม

7.2.2 แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน

7.3 เกณฑ์

7.3.1 ทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

7.3.2 ทักษะการปฏิบัติงาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

เอกสารประกอบการอบรมหน่วยที่ 1

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

การซักถามประวัติสัตว์จากเจ้าของสัตว์

การซักถามประวัติ เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวสัตว์เลี้ยง เป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุด เพราะการซักประวัติจะทำให้ช่างตกแต่งสัตว์ได้รับรู้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสัตว์ และจะได้ระมัดระวังในการให้บริการต่างๆกับสัตว์เลี้ยง

สิ่งที่ควรซักประวัติจากเจ้าของ

1. ประวัติการใช้บริการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง
2. พฤติกรรมของสัตว์ เช่น ความดุร้าย ภาวะที่ต้องหลีกเลี่ยงในการสัมผัสการใช้ใคร่เป่า เพราะสัตว์บางตัวอาจตกใจเสียงใคร่อาจทำให้เกิดการช็อกเสียชีวิตได้
3. ประวัติการแพ้แชมพู แพ้ยา
4. โรคผิวหนังของสัตว์และปรสิตที่อาจพบได้จากผิวหนังภายนอก
5. ถ้าสัตว์ที่มีความดุร้ายมาก อาจจะต้องให้สัตวแพทย์ทำการวางยาสลบก่อนการให้บริการ
6. แมวควรจะซักเกี่ยวกับประวัติการอาบน้ำ ว่าเคยมีประสบการณ์อาบน้ำมาก่อนหรือไม่ เพราะแมวเป็นสัตว์ที่อันตรายมาก ถ้าแมวไม่เคยอาบน้ำมาก่อนอาจจะทำร้ายช่างตกแต่งสัตว์ได้
7. รูปแบบของขนภายหลังการตัดตามที่เจ้าของต้องการ
8. ถ้าสัตว์เลี้ยงเป็นโรคผิวหนัง ช่างตกแต่งสัตว์ควรแนะนำทรงที่เหมาะสมกับการรักษาโรคผิวหนังให้กับเจ้าของ

การจับบังคับสัตว์

การจับบังคับสัตว์เป็นการทำให้สัตว์อยู่ในอาการที่สงบ หรือนิ่งขึ้นเพื่อง่ายต่อการปฏิบัติงาน โดยใช้ความอ่อนโยนเพื่อให้สัตว์เลี้ยงเกิดการยอมรับของช่างตกแต่งสัตว์ ถ้าในกรณีที่สัตว์ไม่ดู ไม่ชน สามารถปล่อยให้สัตว์อิสระได้ เพื่อไม่ทำให้สัตว์เกิดความเครียด ในกรณีที่สัตว์ดุร้ายมาก จะต้องทำการจับบังคับสัตว์ โดยมีวิธี ดังนี้

การจับบังคับสุนัข

1. การเข้าหาสัตว์ควรเคลื่อนไหวอย่างนุ่มนวล ขึ้นมือไประดับหน้ากับสุนัขเพื่อให้สุนัขดมห้ามยื่นมือเข้าไปเหนือหัวสุนัข เพราะเป็นลักษณะของการทำทายเป็นภัยถ้าสุนัขแสดงท่าที่เป็นมิตรก็สามารถลูบค้ำหรือตบเบาๆที่คอได้ ห้ามตบหัวสุนัขเพราะเป็นการแสดงอำนาจเหนือกว่า ซึ่งสุนัขที่ไม่คุ้นเคยอาจไม่ยอมรับ

2. การควบคุมและผูกปากสุนัขใช้วิธีการมัดปากสุนัข ในกรณีที่ไม่แน่ใจพฤติกรรมของสุนัข เช่น สุนัขไม่เคยเข้าใช้บริการมาก่อน สุนัขดุร้าย และช่างตกแต่งสัตว์ไม่เคยให้บริการกับสุนัขตัวนั้น สามารถทำได้โดย

- การใช้เชือกหรือผ้าผูกปาก โดยการใส่แถบผ้าหรือเชือกผูก ควรแถบผ้าหรือเชือกที่ไม่คมผูกเป็นบ่วงสวมปากสุนัข แล้วดึงให้ตึงพอประมาณ โดยให้ปมที่ผูกอยู่บนสันจมูก พันแถบผ้าหรือเชือกลงมาผูกใต้คางอีกหนึ่งปม ไม่ควรผูกจนแน่นเกินไปแล้วอ้อมใต้ใบหูและผูกเป็นเงื่อนไว้บนหนังคอ

ภาพที่ 1 การใช้เชือกหรือผ้ามัดปาก

ที่มา: <http://www.petgang.com> [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

- การใช้ที่ครอบปากสุนัข โดยการครอบกับปากของสุนัขเพื่อกันการกัด

ภาพที่ 2 ที่ครอบปากสุนัข

ที่มา: www.doglike.com [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

การจับบังคับแมว

- สามารถทำได้โดย ใช้มือที่ถนัดจับหางของแมว คล้ายกับที่แม่แมวคาบลูกแมว มืออีกข้างรวบตรงขาหลังไว้

ภาพที่ 3 การจับบังคับแมว

- กรงสำหรับอาบน้ำ เป้าขนแมว

ภาพที่ 4 กรงสำหรับอาบน้ำ เป้าขนแมว

ที่มา: <http://th.aliexpress.com/> [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

ลักษณะขนของสัตว์

การแบ่งแยกลักษณะขนของสัตว์สามารถแบ่งได้หลายประเภท แต่สำหรับช่างตกแต่งสัตว์แล้ว จะจำแนกขนสัตว์ตามลักษณะออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ขนหยิก คือ ขนที่มีลักษณะเป็นเส้นโค้ง เกลียว ไม่ค่อยเป็นระเบียบ และฟู สัตว์ที่มีขนหยิกได้แก่ สุนัขพันธุ์พุดเดิ้ล

ภาพที่ 5 ขนที่มีลักษณะหยิก

ที่มา: splovedog.blogspot.com [สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557]

2. ขนตรง คือ ขนที่มีลักษณะเป็นเส้นตรง ค่อนข้างเป็นระเบียบ สัตว์ที่มีขนตรง ได้แก่ สุนัขพันธุ์โกลเด้นรีทริเวอร์ ชิสุห์ ปอม เป็นต้น

ภาพที่ 6 ขนที่มีลักษณะตรง

ที่มา: blog.olx.co.th [สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557]

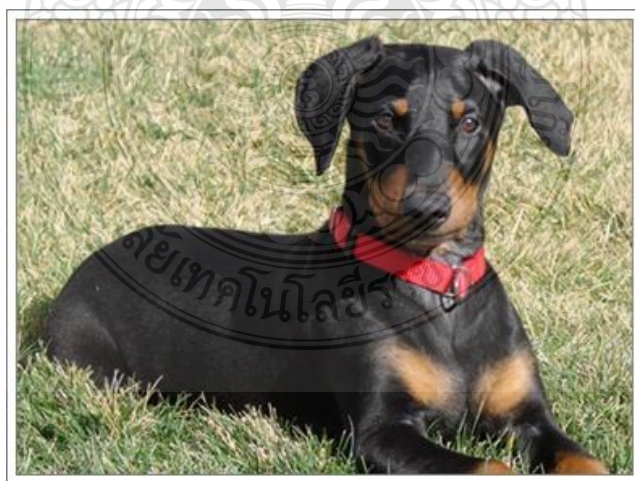
ช่างตกแต่งขนยังได้จำแนกขนที่อยู่บนตัวสัตว์ทุกตัวออกเป็นอีก 2 ประเภทคือ

1. ขนอ่อน เป็นขนที่มีลักษณะเส้นเล็ก พริ้วไหว และร่วงง่าย เช่น ขนที่ท้อง ขนที่ขา ขนที่คอ

2. ขนหยาบ เป็นขนที่มีลักษณะแข็ง ยากต่อการร่วง เช่น ขนบริเวณลำตัว

ขนที่แบ่งตามความหนาของขน แบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. ขนแบบชั้นเดียวขนชั้นเดียวเป็นขนชั้นนอก เป็นขนที่ไม่ได้มีการเรียงตัวจนอัดแน่น เนื่องจากไม่มีขนชั้นล่างปกคลุม ซึ่งลักษณะของขนจะมีลักษณะเส้นขนที่ค่อนข้างหยาบกระด้าง หรือเรียบเนียนลื่น อีกทั้งยังเป็นไปได้หลากหลายรูปแบบ สัตว์ที่มีขนชั้นเดียวมีทั้งขนสั้น ขนยาวปานกลาง และขนยาวมากไม่จำเป็นต้องเป็นสัตว์ขนสั้นเท่านั้น สัตว์ที่เกิดในประเทศเขตอบอุ่นหรือเขตร้อนจะมีขนชั้นเดียว เพราะไม่ต้องมีขนอีกชั้นช่วยปกป้องร่างกายจากความหนาวเย็น ซึ่งข้อดีของสัตว์ขนชั้นเดียวคือค่อนข้างปลัดขนน้อยเพราะไม่มีขนชั้นล่างเพื่อป้องกันความหนาว แต่โดยธรรมชาติแล้วจะปลัดขนตามฤดูกาล แต่ก็มีบางสายพันธุ์ที่เป็นสัตว์ขนชั้นเดียวแต่มีการปลัดขนค่อนข้างมาก เช่น เจแปน นิสชิน เฟรนช์บูลด็อก และ คาวาเลียร์คิง ชาร์ลส์สเปเนียล เป็นต้น ในขณะที่สุนัขขนชั้นเดียวที่ไม่ค่อยการปลัดขนหรือปลัดน้อย เช่น มอลทิส พุดเดิ้ล ยอร์กเชียร์ และ มินิเจอร์พิกเชอร์ เป็นต้น ซึ่งสามารถสังเกตได้ว่าสัตว์ที่มีขนชั้นเดียวส่วนใหญ่ขนไม่หนา โปร่งบาง ขนไม่จับเป็นแผงแน่นหนา ไม้ว่าสัตว์จะขนยาวก็ตาม ตรงกันข้ามกับลาบราดอร์ที่ถึงแม้ขนจะสั้น แต่จะหนามาก เพราะมีขน 2 ชั้น โดยมีขนชั้นปกคลุมหนาแน่นอยู่ชั้นล่างส่วนแมวที่มีลักษณะขนชั้นเดียว เช่น พันธุ์เมนคูน เรกซ์คอร์นิชเรกซ์ แชมเสวต สฟิงซ์ สีสวาด สุกัลกฤษณ์ บาร์ลีนีส เป็นต้น

ภาพที่ 7 สัตว์ขนแบบชั้นเดียว

ที่มา: <http://www.dogilike.com/>[สืบค้นเมื่อ 26พฤศจิกายน2557]

2. ขนสัตว์แบบ 2 ชั้นขน 2 ชั้นของสัตว์จะแบ่งเป็นขนชั้นนอก หรือ ขนชั้นบน กับขนชั้นในหรือขนชั้นล่าง ซึ่งขนชั้นบนจะยาวกว่า หยิบกระด้างกว่าขนชั้นล่าง และไม่เกาะเป็นแผงแต่จะแยกเป็นเส้นๆ ขนชั้นบนมีหน้าที่ปกป้องผิวหนังไม่ให้ได้รับบาดเจ็บจากการเคลื่อนไหว การนอนกิ้งอยู่กับพื้น และช่วยกันไม่ให้ขนเปียกน้ำ ในขณะที่ขนชั้นล่าง จะเป็นเส้นเล็กนุ่มละเอียดและเกาะกันแน่นเป็นแผงทำหน้าที่ป้องกันความหนาวเย็น รักษาความอบอุ่นให้แก่ร่างกาย โดยสัตว์จะผลัดขนชั้นล่างประมาณ 2 ครั้งต่อปี

อย่างไรก็ตามในเมืองไทยความแตกต่างของสภาพอากาศไม่มากเท่าในประเทศที่มี 4 ฤดูกาลผลัดขนของสัตว์อาจจะมีมากในช่วงเข้าฤดูร้อน แต่สำหรับสัตว์ที่มีถิ่นกำเนิดทางแถบประเทศหนาวจัดอย่างไซบีเรียน หรือ อลาสกัน มลามีวท์ที่จะมีการผลัดขนมากเป็นพิเศษ เมื่อต้องอาศัยในเมืองร้อนอย่างเมืองไทย เพื่อช่วยคลายความร้อน รักษาอุณหภูมิภายในร่างกายของสัตว์ที่มีขน 2 ชั้นส่วนมากจะเป็นสัตว์ที่มีถิ่นกำเนิดบนภูเขา เช่น สุนัขกลุ่มมาสทิฟฟ์ หรือน้องหมาที่มีถิ่นกำเนิดทางขั้วโลกที่หนาวเย็น อย่างไซบีเรียน กลุ่มสปิตซ์อลาสกัน มลามีวท์ กลุ่มเทอร์เรียร์ นอกจากนี้สุนัขกลุ่มล่าสัตว์ อย่าง คอลลี ออสเตรเลีย เซฟเพิร์ด โอลด์ อิงลิชชีพดีค มีขน 2 ชั้นเพื่อป้องกันการบาดเจ็บจากการล่าสัตว์ อีกทั้งทนทุกสภาพอากาศ อย่างไรก็ตามไม่ว่าสุนัขที่มีขน 2 ชั้นก็เชื่อว่าผลัดขนเยอะทุกตัว ยังมีสุนัขพันธุ์ ชิสุห์ แอปโซ บีชอง ฟริเซ่ ที่มีการผลัดขนไม่มาก เมื่อเทียบกับสุนัขที่มีขน 2 ชั้นสายพันธุ์อื่นแมวที่มีลักษณะขนสองชั้น ได้แก่ พันธุ์รัสเซียนบลู เปอร์เซีย อเมริกันช็อตแฮร์ ฮิมาลายัน เอ็กโซติก แองโกล่า ชมริค เป็นต้น

ภาพที่ 8 ขนสัตว์แบบ 2 ชั้น

ที่มา: <http://www.dogilike.com/> [สืบค้นเมื่อ 26 พฤศจิกายน 2557]

ลักษณะโดยทั่วไปของช่างตแต่งสัตว์

1. การแต่งการจะต้องสวมชุดที่ง่ายต่อการเคลื่อนไหว ชุดปฏิบัติงาน เช่น ชุดคลุม เสื้อชี๊อป
2. ควรสวมใส่หน้ากากอนามัย เพื่อป้องกันขนสัตว์เข้าจมูกและปาก
3. เล็บของช่างไม่ควรที่จะไว้นานเกินไป สามารถไว้ได้เพื่อเวลาอาบน้ำให้สัตว์ เพราะถ้าไว้นานเกินไปอาจเกิดอันตรายต่อตัวสัตว์ได้
4. ถ้าช่างเป็นผู้หญิงที่ไว้ผมยาว ควรรวบผมขึ้นไป เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน

ภาพที่ 9 ลักษณะการแต่งการของช่างตัดขนสัตว์

ที่มา: www.bowwowcenter.com [สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557]

แผนการจัดการฝึกอบรม

หน่วยเรียนที่ 2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

เวลาการฝึกอบรม 1 ชั่วโมง

วิทยากร รพีภรณ์ เบญจพิทักษ์ศิลป์

1. ผลการเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเข้าใจ การใช้อุปกรณ์การส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะการใช้อุปกรณ์การส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

2. สารสำคัญ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงเป็นอุปกรณ์ที่ใช้กับตัวสัตว์โดยตรง ดังนั้นการเลือกอุปกรณ์ให้เหมาะกับงานจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ถ้าเลือกอุปกรณ์ที่ไม่เหมาะสมกับงานสัตว์อาจเกิดอันตรายได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 จุดประสงค์ทั่วไป
 - 3.1.1 รู้จักอุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
 - 3.1.2 เข้าใจวิธีการใช้อุปกรณ์แต่ละชนิด
 - 3.1.3 เห็นความสำคัญของการทำความสะอาดและเก็บอุปกรณ์
- 3.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
 - 3.2.1 บอกชื่อและวิธีการใช้งานของอุปกรณ์แต่ละชิ้นได้
 - 3.2.2 เลือกใช้อุปกรณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
 - 3.2.3 ทำความสะอาดและจัดเก็บอุปกรณ์ได้อย่างถูกต้อง

4. สารการเรียนรู้

- 4.1 ความรู้
 - อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
- 4.2 ทักษะ/กระบวนการ
 - ทักษะการคิดวิเคราะห์

4.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มีความใฝ่รู้
- มีวินัย

5. กิจกรรมการฝึกอบรม

บทบาทของวิทยากร	บทบาทของผู้รับการอบรม
ขั้นนำ 1.ซักถามผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่อง อุปกรณ์ที่ใช้ในการอาบน้ำ ตัดขน แปรงขน ตัด เล็บ คูเลขนสัตว์ 2.แจ้งวัตถุประสงค์ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบ	1.แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการ อาบน้ำ ตัดขน แปรงขน ตัดเล็บ คูเลขนสัตว์
ขั้นสอน 1.แจกเอกสารประกอบการฝึกอบรมหน่วยที่ 2 ให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม 2.แล้วอธิบายเรื่องอุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริม สุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง การใช้งาน ของอุปกรณ์แต่ละชนิด โดยการเปิดจาก Power Point	1.รับเอกสารการฝึกอบรมหน่วยที่ 2 แล้วศึกษา เอกสาร 2.พร้อมฟังการบรรยายเรื่องอุปกรณ์ที่ใช้ในการ ส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงการ ใช้งานของอุปกรณ์แต่ละชนิด
ขั้นสรุป 1.ร่วมกับผู้อบรมช่วยสรุปการใช้อุปกรณ์ที่สำคัญ 2.ขอเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ สอบถามเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริม สุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง	1.ร่วมกันสรุปการใช้อุปกรณ์ 2.ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสอบถามข้อสงสัยเกี่ยวกับ อุปกรณ์ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงาม ของสัตว์เลี้ยง

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

6.1 สื่อการเรียนการสอน

6.1.1 Power Point

6.1.2 เอกสารประกอบการฝึกอบรม

6.2 แหล่งการเรียนรู้

6.2.1 ช่างตัดแต่งขนสัตว์

6.2.2 <http://www.dogilike.com/content/caring/1150/>

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

7.1 วิธีการ

7.1.1 ทดสอบก่อนและหลังอบรม

7.2 เครื่องมือ

7.2.1 แบบทดสอบก่อนและหลังอบรม

7.3 เกณฑ์

7.3.1 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

เอกสารประกอบการอบรมหน่วยที่ 2

อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการอาบน้ำ

1. แชมพูอาบน้ำ แบ่งหลักๆ คือ

- แชมพูทั่วไป คือ แชมพูที่ใช้ในการอาบน้ำสุนัขและแมว ที่ไม่ได้เป็นโรคผิวหนัง แชมพูกำจัดเห็บหมัด

ภาพที่ 10 ตัวอย่างแชมพูอาบน้ำสุนัข

ที่มา: vegacare.weloveshopping.com [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

ภาพที่ 11 ตัวอย่างแชมพูกำจัดเห็บหมัดของสุนัข

ที่มา: <http://group.wunjun.com/> [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

ภาพที่ 12 ตัวอย่างแชมพูอาบน้ำแมว

ที่มา: www.manapetshop.com [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

- แชมพูรักษาโรคผิวหนัง เช่น โรคเรื้อน โรคเชื้อรา ยีสต์ เป็นต้น

ภาพที่ 13 ตัวอย่างแชมพูรักษาโรคผิวหนัง

ที่มา: www.pitbullzone.com [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

2. อ่างอาบน้ำ จะต้องมีทรงสูงเพื่อกันสัตว์กระโดดออกจากอ่าง มีท่อเพื่อระบายน้ำออกเพื่อไม่ให้น้ำขังขณะอาบน้ำ

ภาพที่ 14 อ่างอาบน้ำสัตว์

ที่มา: www.be2hand.com [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

3. ผ้าเช็ดตัว อาจจะเป็นผ้าขนหนูธรรมดา หรือ ผ้าเช็ดตัวก็ได้

ภาพที่ 15 ผ้าเช็ดตัวสัตว์

ที่มา: www.th.aliexpress.com [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดขน

1. กรรไกรตัดขนสัตว์ แบ่งออกเป็น

- กรรไกรตรง (Straight Scissors) ถือเป็นกรรไกรที่ใช้งานเยอะที่สุดลักษณะงานที่ใช้ คือ

ต้องการเส้นตรง เช่น ขา ลำตัว คอ สุนัข

ภาพที่ 16 กรรไกรตรง

ที่มา: perfectdogsthailand.com [สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557]

- กรรไกรโค้ง (Curved Scissors) เราใช้การตัดแบบ โค้ง เช่น หวีสายพันธุ์ Poodle หรือปลาย
เท้ากลม

ภาพที่ 17 กรรไกร โค้ง

ที่มา: market.onlineoops.com [สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557]

- กรรไกรซอย (Thinning Scissors) ใช้ใช้งานเก็บงาน ขนไม่เรียบ หรือขึ้นบันไดให้เรียบขึ้น

ภาพที่ 18 กรรไกรซอย

ที่มา: www.weloveshopping.com [สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557]

2. ปัดตาเลี่ยน

ภาพที่ 19 ปัดตาเลี่ยน

ที่มา: www.ampet.net [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

3. ใบมีด ใบมีดจะมีหลายขนาด ใบมีดที่ใช้เป็นประจำมี 4 เบอร์คือ

- เบอร์ 4 ตัดบริเวณลำตัว เมื่อตัดแล้วความยาวขนจะเหลือประมาณ 9.5 มิลลิเมตร

ภาพที่ 20 ใบมีดเบอร์ 4

ที่มา: www.taradplaza.com [สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557]

- เบอร์ 7 ตัดบริเวณลำตัวเมื่อตัดแล้วความยาวขนจะเหลือประมาณ 3.2 มิลลิเมตร

ภาพที่ 21 ใบมีดเบอร์ 7

ที่มา: www.petspecialist.co.th [สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557]

- เบอร์ 10 ตัดบริเวณหน้า ท้อง ก้น เมื่อตัดแล้วความยาวขนจะเหลือประมาณ 1.5 มิลลิเมตร

ภาพที่ 22 ใบมีดเบอร์ 10

ที่มา: www.pslgrooming.com [สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557]

- เบอร์ 30 ตัดบริเวณเท้าเมื่อตัดแล้วความยาวขนจะเหลือประมาณ 0.5มิลลิเมตร

ภาพที่ 23 ไบมีดเบอร์ 30

ที่มา: www.pslgrooming.com[สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557]

4. Artery Forceps ใช้ถอนขนที่อยู่บริเวณหูเพื่อทำความสะอาดหูได้ง่ายขึ้น

ภาพที่ 24 Artery Forceps

ที่มา: www.flemingmedical.ie[สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557]

5. แป้งถอนขนหูสามารถดูดซับความชื้นและคราบไขมันในหูได้ดี และทำให้การถอนขนหูง่ายขึ้น

ภาพที่ 25 ตัวอย่างแป้งถอนขนหู

ที่มา: www.petshopathome.com[สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

6. โต๊ะตัดขนสัตว์ หรือจะเป็นโต๊ะธรรมชาติก็ได้ โต๊ะสามารถปรับระดับได้ และมีเสาไว้คล้องคอสัตว์ เพื่อลดการเคลื่อนไหวของสัตว์

ภาพที่ 26 โต๊ะตัดขนสัตว์

ที่มา: market.onlineoops.com[สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

7. ไดร์เป่าขนสัตว์ หรือไดร์เป่าผมคนแต่ต้องใช้ขนาด 1500 วัตต์ เพราะขนสุนัขและแมวมีความหนา กว่าผมคน ถ้าใช้กำลังไฟต่ำอาจจะทำให้ใคร่ใหม่ได้

ภาพที่ 27 ไดร์เป่าขนสัตว์

ที่มา: <http://ddpromote.com/>[สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

ภาพที่ 28 ไดร์เป่าผมขนาด 1500 วัตต์

ที่มา: www.priceza.com[สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

อุปกรณ์ที่ใช้ในการแปรงขน ตัดเล็บ

1. แปรงสลิคเกอร์ (Slicker) ใช้แกะขนที่พันกันเฉพาะจุด ใช้แปรงช่วงหลังใบหูและรักแร้ได้ เพราะมักมีขนกอดกันเป็นหย่อมๆ และใช้แปรงขนตามขาเหมาะสำหรับสุนัขขนหยิกหนาฟู เช่น พูเดิ้ล บีชอง ปอม ฯลฯ

ภาพที่ 29 แปรงสลิคเกอร์(Slicker)

ที่มา: www.lovedogger.com[สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

2. แปรงหมุด (Pin Brush) สำหรับแปรงขนเป็นประจำทุกวัน ควรเลือกใช้ชนิดที่หัวหมุดหล่อเป็นซี่นเดียวกับซี่แปรง หรือชนิดไม่มีหมุดปลายซี่แปรงโค้งมน เพื่อป้องกันการดึงขนขาด เหมาะสำหรับสุนัขทุกสายพันธุ์ หรือสุนัขขนยาว เช่น ชิสุ มอลทีสคอลลี ฯลฯ

ภาพที่ 30 แปรงหมุด (Pin Brush)

ที่มา: <http://www.dogilike.com/>[สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

3. แปรงขนหมู (Bristle Brush) สำหรับสุนัขขนสั้น หรือใช้ขนาดผิวสุนัขขนยาวก็ได้

ภาพที่ 31 แปรงขนหมู (Bristle Brush)

ที่มา: <http://www.dogilike.com/> [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

2. ผลิตภัณฑ์สาางขนพันกัน ใช้สำหรับฉีดบริเวณขนที่พันกันเป็นก้อน ทำให้ขนคลายตัว และลื่นขึ้น

ภาพที่ 35 ผลิตภัณฑ์สาางขนพันกัน

ที่มา: http://www.muchymuchy.com/serum_large.jpg

3. น้ำยาเช็ดหูใช้ทำความสะอาดในช่องหู ทำความสะอาดหูที่เปียกชื้น มีขี้หูมาก และมีกลิ่น

ภาพที่ 36 น้ำยาเช็ดหู

ที่มา: petproduct.lnwshop.com [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

4. น้ำยาเช็ดคราบน้ำตาสุนัขและแมว ใช้ทำความสะอาดคราบน้ำตาบริเวณรอบดวงตาที่อาจเป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค

ภาพที่ 37 น้ำยาเช็ดคราบน้ำตาสุนัขและแมว

ที่มา: www.mamapetshop.com [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

5. ยาห้ามเลือดชนิดผงใช้ห้ามเลือดในกรณีเกิดอุบัติเหตุในการบริการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

ภาพที่38 ยาห้ามเลือดชนิดผง

ที่มา: www.dogilike.com [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

แผนการจัดการฝึกอบรม

หน่วยเรียนที่ 3 การตัดขนสัตว์

เวลาการฝึกอบรม 6.5 ชั่วโมง

วิทยากร วิทยากร เบญจพิทักษ์ดิลก และ ปิยะรัตน์ ภูติทิพย์

1. ผลการเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเข้าใจ ขั้นตอนและวิธีการตัดขนสุนัขและแมว
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะในด้านการตัดขนสัตว์
3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

2. สาระสำคัญ

การตัดขนสัตว์ เป็นการรักษาความสะอาดอย่างหนึ่ง เพราะเชื้อโรคบางชนิดอาจมากับขนสัตว์ สัตว์อาจจะเลียขนแล้วกินเชื้อโรคเข้าไป การตัดขนสัตว์ช่วยในการผลัดขนสัตว์ด้วย สัตว์ที่ตัดขนไปขนที่ขึ้นมาใหม่จะนุ่มและสวยกว่าเดิม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 จุดประสงค์ทั่วไป

- 3.1.1 เข้าใจรูปแบบการตัดขนทั้ง 5 แบบ
- 3.1.2 เข้าใจการใช้อุปกรณ์การตัดขนสัตว์
- 3.1.3 เข้าใจวิธีการตัดขนสุนัข
- 3.1.4 เข้าใจวิธีการตัดขนแมว
- 3.1.5 เห็นความสำคัญของการตัดขนสัตว์

3.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 3.2.1 อธิบายลักษณะเด่นของแต่ละทรงได้อย่างถูกต้อง
- 3.2.2 เลือกใช้อุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม
- 3.2.3 จับบังคับสัตว์ได้ตามสถานการณ์
- 3.2.4 ตัดขนได้อย่างน้อยหนึ่งทรงได้
- 3.2.5 บอกถึงความสำคัญของการตัดขนสัตว์ได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ความรู้

- การตัดขนสัตว์

4.2 ทักษะ/กระบวนการ

- ทักษะการปฏิบัติ

- ทักษะการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์

4.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มีจิตใจรักสัตว์

- มีวินัย

- มีความอดทนต่อลักษณะงาน

5. กิจกรรมการฝึกอบรม

บทบาทของวิทยากร	บทบาทของผู้รับการอบรม
ขั้นนำ 1.ซักถามผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่อง ประสบการณ์ในการนำสัตว์ใช้บริการตัดขนสัตว์ 2.แจ้งวัตถุประสงค์ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบ	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์ในการ นำสัตว์ใช้บริการตัดขนสัตว์
ขั้นสอน 1.แจกเอกสารประกอบการฝึกอบรมหน่วยที่ 3 ให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม 2.พร้อมอธิบายเรื่องการตัดขนทั้ง 4 ทรงของสุนัข และ 1 ทรงของแมวโดยเปิดจาก Power Point 3.เปิดคลิปวิดีโอการตัดขนสัตว์ ทั้ง 5 ทรง 4.ทำการสาธิตการตัดขนสุนัข 1 ทรงให้ผู้เข้ารับ การฝึกอบรมได้ดู 5.ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้ากลุ่ม แล้วแจก อุปกรณ์ที่ใช้ให้แต่ละกลุ่ม 6.ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำการตัดขนสัตว์โดย ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเลือกทรงที่เหมาะสมกับ สุนัขด้วยตนเอง และวิทยากรทำการเดินสังเกต และให้คะแนนทักษะการปฏิบัติงาน	1.รับเอกสารการฝึกอบรมหน่วยที่ 3 จากวิทยากร 2.แล้วฟังการบรรยายเรื่องการตัดขนทั้ง 4 ทรง ของสุนัขและ 1 ทรง ของแมว 3.ชมคลิปวิดีโอการตัดขนสัตว์ทั้ง 5 ทรง 4.ชมการสาธิตการตัดขนสุนัข 1 ทรงของวิทยากร 5.เข้ากลุ่ม แล้วรับอุปกรณ์ที่ใช้จากวิทยากร 6.แต่ละกลุ่มตกลงกันเพื่อเลือกทรงที่จะทำการ ปฏิบัติ แล้วทำการปฏิบัติตามทรงที่ได้เลือกไว้

บทบาทของวิทยากร	บทบาทของผู้รับการอบรม
ขั้นสรุป 1. สอบถามปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม 2. เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสอบถามข้อสงสัย 3. อธิบายเทคนิคที่สำคัญในการตัดขนสัตว์ 4. แจกแบบทดสอบหลังฝึกอบรมแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 40 นาที	1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในระหว่างการปฏิบัติงาน 2. สอบถามวิทยากรเกี่ยวกับข้อสงสัยที่เกิดขึ้น 3. ฟังการบรรยายเรื่องเทคนิคในการตัดขนสัตว์ 4. ทำแบบทดสอบหลังฝึกอบรมแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 40 นาที

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

6.1 สื่อการเรียนการสอน

- 6.1.1 Power Point
- 6.1.2 คลิปวีดิโอตัดขนสัตว์
- 6.1.3 สุนัข 5 ตัว
- 6.1.4 อุปกรณ์ตัดขนสัตว์
- 6.1.5 เอกสารประกอบการฝึกอบรม

6.2 แหล่งการเรียนรู้

- 6.2.1 ช่างตัดแต่งขนสัตว์
- 6.2.2 www.youtube.com/watch?v=oHnukrc2UG4
- 6.2.3 www.youtube.com/watch?v=OCghixkVey8
- 6.2.4 www.youtube.com/watch?v=GTl435H1qm

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

7.1 วิธีการ

- 7.1.1 ทดสอบก่อนและหลังเรียน
- 7.1.2 ประเมินทักษะการตัดขน

7.2 เครื่องมือ

- 7.2.1 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
- 7.2.2 แบบประเมินทักษะการตัดขน

7.3 เกณฑ์

7.3.1 ทดสอบก่อนและหลังเรียน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

7.3.2 ทักษะการตัดขนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

เอกสารประกอบการอบรมหน่วยที่ 3

การตัดขนสัตว์

การตัดขนสุนัข จะแบ่งออกเป็น 4 ทรงหลักๆ ที่นิยมตัดกันบ่อยที่สุดตามความพึงพอใจของเจ้าของสัตว์ ตามพันธุ์สัตว์ และการรักษาโรคผิวหนัง คือ

1. ทรงหน้าหมี หรือทรงหน้ากลม

ลักษณะ ทรงที่จะตัดขนบริเวณศีรษะรวมถึงหูของสุนัขให้มีลักษณะกลมมากที่สุด ส่วนบริเวณลำตัวจะตัดให้เรียบเนียน เท่าทั้ง 4 จะมีลักษณะกลม

วิธีการตัด

1. ใช้ใบมีดเบอร์ 30 ตัดเปิดรอบตาและร่องน้ำตา

2. ใช้กรรไกรโค้งเปิดหน้าผากเพื่อไม่ให้ขนลงมาแตะตา ใช้กรรไกรค่อยๆ เล็มพร้อมหวีสับ ขนให้ฟูขึ้นเก็บขนบริเวณหัวให้เป็นทรงกลม

3. ใช้ใบมีดเบอร์ 4 ตัดขนบริเวณลำตัวออกให้หมด ตัดจนเรียบเนียน

4. ใช้กรรไกรโค้งเริ่มเก็บขนบริเวณคอให้มีลักษณะเป็นทรงกลม

5. ใช้กรรไกรโค้งตัดขนบริเวณหู ถ้าพันธุ์หูตกตัดให้ความยาวเท่ากับคาง ถ้าพันธุ์หูตั้งตัดตามรูปของหู

6. ใช้กรรไกรซอยเล็มเก็บขนบริเวณส่วนหัวให้มีลักษณะกลม

7. ใช้ใบมีดเบอร์ 30 การเปิดเท้าจะใช้มุมของปัตตาเลี่ยนค่อยๆ เปิดร่องนิ้วเท้าไปเรื่อยๆ ค่อยๆ ตัดไล่ขึ้นมาบริเวณข้อขา ทั้ง 4 ขาให้ขนฟูขึ้น ใช้กรรไกรตัดส่วนเกินออก

8. ใช้กรรไกรโค้ง โดยรวบขนจากด้านบนลงมาตัดขนออกโดยตัดให้เสมอกับขอบขาที่ได้ตัดไว้แล้ว เก็บขนให้เรียบร้อยในลักษณะที่โค้งลงมาเป็นรูปถ้วย

9. ใช้หวีสับขนขึ้นมาเพื่อดูว่าขนบริเวณส่วนไหนยังชี้เกินออกมา ตัดให้เรียบร้อย ขาทั้ง 4 จะต้องอยู่ในลักษณะโค้งมน

10. การเก็บข้างขาทั้ง 4 ใช้กรรไกรตรงเก็บขนให้เรียบเนียน

11. ตรวจสอบความเรียบร้อย

ทรงนี้จะเหมาะกับสุนัขพันธุ์ ปอมเมอเรเนียน ชิสุห์

ภาพที่ 39 ทรงหน้าหมี หรือทรงหน้ากลม

ที่มา: perfectdogsthailand.com[สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

2. ทรงแกะ

ลักษณะ ทรงนี้บริเวณหัว หู และหาง ตัดให้เสมอกันเท่านั้น ส่วนบริเวณลำตัว ขา จะตัดไม่สั้นมากให้ดูมีลักษณะฟู บริเวณเท้าจะเปิดอย่างชัดเจน

วิธีการตัด

1. ใช้ใบมีดเบอร์ 10 ตัดขนใต้ท้อง โดยยกขาหน้าทั้ง 2 ขึ้น จะตัดบริเวณระหว่างขาหลังทั้ง 2 ข้าง อวัยวะเพศจนถึงสะดือ
2. ใช้ใบมีดเบอร์ 30 การเปิดเท้าจะใช้มุมของปัตตาเล็กน้อยเปิดร่องนิ้วเท้าไปเรื่อยๆ ค่อยๆตัดไล่ขึ้นมาบริเวณข้อขา ทั้ง 4 ขา
3. ใช้ใบมีดเบอร์ 10 ตัดเปิดหางจะเปิดรอบโคนหางถึงลำตัว ระยะห่างประมาณ 1.5-2.0 เซนติเมตร โดยจะเชื่อมถึงกัน
4. ใช้ใบมีดเบอร์ 10 เปิดขนบริเวณหน้าเริ่มตัดจากด้านข้างของใบหน้าก่อน เริ่มจากกกหูไปถึงปาก การตัดขนบริเวณคอจะเริ่มจากด้านข้างเก็บเข้ามาด้านในให้เป็นรูปตัววี
5. ใช้ใบมีดเบอร์ 4 ตัดขนบริเวณตัว จะตัดจากหัวไหล่ไปบริเวณ โคนหาง ตัดจากด้านข้าง โดยเริ่มจากรอยตัดเดิมตรงกลางหลังไล่ลงมาด้านข้าง ตัดเก็บจนเรียบเนียน
6. การสร้างขอบขาหน้า โดยเริ่มจากบริเวณคอกมาจนถึงบริเวณไหล่ การสร้างขอบทั้งขาหน้าและขาหลังจะทำให้เป็นครึ่งวงกลม
7. การตัดบริเวณหน้าอก เริ่มตัดจากคอกลงมาถึงระหว่างขาหน้า ระยะห่าง 1 ใบมีด

8. การตัดขนบริเวณท้อง ต้องตัดให้เรียบเนียนที่สุด
 9. ใช้กรรไกรโค้ง โดยรวบขนจากด้านบนลงมาตัดขนออกโดยตัดให้เสมอกับขอบขาที่ได้ตัดไว้แล้ว เก็บขนให้เรียบร้อยในลักษณะที่โค้งลงมาเป็นรูปถ้วย
 10. เก็บขนบริเวณขาหลังให้ดูเชื่อมต่อกับสะโพก โดยใช้กรรไกรโค้ง
 11. การสร้างมุมขาหลัง ตัดขนบริเวณสะโพกลงมาถึงข้อพับหลังหัวเข่า
 12. การเก็บข้างขา ใช้กรรไกรตรงเก็บขนให้เรียบเนียน
 13. ใช้หวีสับขนขึ้นมาเพื่อดูว่าขนบริเวณส่วนไหนยังชี้เกินออกมา ตัดให้เรียบร้อย ขาทั้ง 4 จะต้องอยู่ในลักษณะโค้งมน
 14. ตรวจสอบความเรียบร้อย
- ทรงนี้จะเหมาะกับสุนัขพันธุ์พุดเดิ้ล

ภาพที่ 40 ทรงแกะ

ที่มา: www.starwoodcenter.com [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

3. ทรงสิงโต

ลักษณะ บริเวณศรียะของสุนัขจะตัดให้มีลักษณะกลม แต่หูจะตัดตามรูปของหูเพื่อให้เห็นหูเด่นชัด ขนส่วนคอจะทำให้เป็นลักษณะแผงคอคล้ายสิงโต ส่วนลำตัวจะคล้ายทรงหน้าหมี่

วิธีการตัด

1. ใช้ใบมีดเบอร์ 30 การเปิดเท้าจะใช้มุมของปัตตาเลี่ยนค่อยๆเปิดร่องนิ้วเท้าไปเรื่อยๆ ค่อยๆตัดไล่ขึ้นมาบริเวณข้อขา ทั้ง 4 ขา
2. ใช้ใบมีดเบอร์ 10 ตัดขนใต้ท้อง โดยยกขาหน้าทั้ง 2 ขึ้น จะตัดบริเวณระหว่างขาหลังทั้ง 2 ข้าง อวัยวะเพศจนถึงสะดือ

3. ใช้ใบมีดเบอร์ 10 ตัดขนบริเวณก้นถึงโคนหางเพื่อไม่ให้สกปรก และตัดบริเวณอวัยวะเพศ
 4. ใช้ใบมีดเบอร์ 4 ตัดขนบริเวณตัวจะตัดจากหัวไหล่ไปบริเวณ โคนหาง ตัดจากด้านข้าง โดยเริ่มจากรอยตัดเดิมตรงกลางหลัง ไหลลงมาด้านข้าง ตัดเก็บจนเรียบเนียน
 5. ตัดขนบริเวณไหล่ไปจนถึงระหว่างขาหน้า โดยตัดขนทั้งสองข้างให้ขนที่เหลือบริเวณคอ เป็ยรูปตัววีตัดเก็บจนเรียบเนียน
 6. ขาทิ้ง 4 ขา ใช้ใบมีดเบอร์ 4 ตัดขนบริเวณขาโดยตัดเฉพาะบริเวณสะโพกไปจนถึงหัวเข่า
 7. ตัดขนบริเวณหาง โดย ตัดเพียงแค่ 1 ส่วน 3 ของหาง
 8. ใช้กรรไกรตรงเล็มเก็บขนบริเวณเท้า โดยยกเท้าสุนัขขึ้นมาใช้กรรไกรเล็มให้มีลักษณะกลม ข้อขาใช้แปรงหวีแล้วใช้กรรไกรเล็มส่วนที่เกินออก ทั้ง 4 ขา
 9. ขาหลังใช้หวีหวีขนขึ้นมาโดยหวีให้ย่นรุ่มขน แล้วใช้กรรไกรโค้งตรงค้อยๆเล็มส่วนที่เกินออก
 10. ขาหน้าจะตัดให้เป็นสามเหลี่ยมโดยตัดตามความโค้งของขา โดยใช้กรรไกรตรงค้อยๆ เล็มออก สามเหลี่ยมจะทำมุมบริเวณเข่าหน้าของสุนัขพอดี
 11. เก็บความเรียบร้อยของหาง โดยยกหางขึ้นรวบขนจาก โคนถึงปลายหางแล้วใช้กรรไกร ตัดขนให้ยาวเท่ากัน
 12. ขนที่บริเวณหัวและคอใช้หวี หวีขนให้ฟูขึ้น ใช้กรรไกรโค้งค้อยๆตัดให้เป็นทรงกลม หน้ากับทรงหน้าหมี
 13. ใช้กรรไกรชอยค้อยๆเล็ม ไปเรื่อยๆจนกลม
 14. ตำรวจความเรียบร้อย ขนบริเวณลำตัวยังไม่เรียบให้ใช้แปดตาเลี่ยน ใบมีดเบอร์ 4 ตัดจน
- เนียน
15. ขนบริเวณหัวจะต้องเล็มให้เห็นหูชัดเจน และใช้กรรไกรตัดขนบริเวณหูให้เป็นไปตาม
- รูปหู
- ทรงนี้จะเหมาะกับสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน

ภาพที่ 41 ทรงสิงโต

ที่มา: starpearl.exteen.com[สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

4. ทรงเกรียน

ลักษณะ ขนบริเวณลำตัวจะตัดสั้นเกรียนทั้งตัว อาจไว้ขนที่หัวและหางได้ ส่วนขาตัดสั้นเกรียนทั้ง 4 ขา

วิธีการตัด

1. ใช้ใบมีดเบอร์ 10 ตัดเกรียนเท่ากันทั้งตัวตั้งแต่คอ ขาหน้า ลำตัว ขาหลัง กัน
2. ใช้ใบมีดเบอร์ 30 ตัดเปิดเท้าจะใช้มุมของปัตตาเลี่ยนค่อยๆเปิดร่องนิ้วเท้าไปเรื่อยๆ ค่อยๆตัดไล่ขึ้นมาบริเวณข้อขา ทั้ง 4 ขา
3. ใช้ใบมีดเบอร์ 30 ตัดเปิดร่องน้ำตา
4. ถ้าสุนัขเป็นโรคผิวหนังบริเวณใบหน้าต้อง ตัดออกด้วยใบมีดเบอร์ 10
5. เก็บให้เรียบเนียนทั้งตัว

ภาพที่ 42 ทรงเกรียน

ที่มา: <http://topicstock.pantip.com/jatujak/topicstock>[สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

ทรงนี้จะเหมาะกับสุนัขและแมวพันธุ์ เหมาะกับทุกพันธุ์ เพราะทรงนี้เหมาะกับสุนัขหรือแมวที่รักษาโรคผิวหนัง หรือเจ้าของไม่มีเวลาอาบน้ำ ตัดขนบ่อยๆ

การตัดขนแมวส่วนใหญ่ที่จะมาตัดขนจะมีอยู่สายพันธุ์เดียวคือเปอร์เซีย

ทรงหน้ากลม

วิธีการตัด

1. ใช้ใบมีดเบอร์ 10 ตัดขนบริเวณหาง โดยเหลือปลายหางไว้ 1 ส่วน 3
2. ใช้ใบมีดเบอร์ 4 ตัดลำตัว โดยเริ่มจากจากหางไปบริเวณไหล่ จากนั้นตัดจากตรงกลางไล่ลงมาบริเวณด้านข้างของลำตัว

3. จับแมวนอนตะแคง แล้วจึงใช้ใบมีดเบอร์ 10 ข้างแล้วเริ่มตัดจากด้านข้างลงมาถึงหน้าท้อง

4. เริ่มตัดบริเวณโคนขาจนถึงข้อขา โดยเว้นบริเวณข้อขาแรกจนถึงปลายเท้าไว้ ทั้ง 4 ขา

5. ตัดบริเวณคอขึ้นไปจนถึงขอบหน้า

6. เก็บงานโดยการตัดบริเวณส่วนต่างให้เรียบเนียน

7. ใช้กรรไกรตรงค่อยๆตัดขนบริเวณข้อขาทั้ง 4 ขา ให้เรียบเนียนให้มีลักษณะเป็นทรงโค้ง

8. ใช้กรรไกรชอย ค่อยๆเล็มขนบริเวณหัวให้มีลักษณะเป็นทรงกลม

9. ใช้แปรงแปรงขนเพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย ถ้ามีจุดไหนที่เกินออกมาให้ใช้กรรไกร

เล็มออก

ภาพที่ 43 ทรงหน้ากลม

ที่มา: pantip.com[สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

ข้อควรระวังในการตัดขนแมว

ไม่ควรใช้กรรไกรตัดขนบริเวณหน้าของแมว เพราะแมวผิวหนังจะบางมาก อาจทำให้เกิดอันตรายกับแมวได้

แผนการจัดการฝึกอบรม

หน่วยเรียนที่ 4 การอาบน้ำสัตว์

เวลาการฝึกอบรม 3.5 ชั่วโมง

วิทยากร รพีภรณ์ เบญจพิทักษ์ดิลก และปิยะรัตน์ ภูดิทธิพิย

1. ผลการเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเข้าใจ ขั้นตอนและวิธีการอาบน้ำสัตว์
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะในด้านการอาบน้ำสัตว์
3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

2. สาระสำคัญ

การอาบน้ำสัตว์เป็นการทำความสะอาดร่างกายของสัตว์เพื่อชำระล้างสิ่งสกปรก เชื้อโรคต่างๆที่อาจทำให้เกิดโรคได้และเป็นการบรรเทาอาการของโรคผิวหนังได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 จุดประสงค์ทั่วไป
 - 3.1.1 มีทักษะการอาบน้ำสัตว์
 - 3.1.2 ทราบข้อห้ามในการอาบน้ำสัตว์
 - 3.1.3 ตระหนักถึงความสำคัญของการอาบน้ำสัตว์
- 3.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
 - 3.2.1 อาบน้ำสัตว์ได้อย่างถูกต้อง
 - 3.2.2 เลือกใช้แชมพูและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับสัตว์
 - 3.2.3 จับบังคับสัตว์ได้อย่างเหมาะสม
 - 3.2.4 บอกข้อห้ามในการอาบน้ำสัตว์ได้อย่างถูกต้อง
 - 3.2.5 บอกความสำคัญในการอาบน้ำสัตว์ได้

4. สาระการเรียนรู้

- 4.1 ความรู้
การอาบน้ำสัตว์
- 4.2 ทักษะ/กระบวนการ
- ทักษะการปฏิบัติ

- ทักษะการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์

4.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มีจิตใจรักสัตว์

- มีวินัย

- มีความอดทนต่อลักษณะงาน

5. กิจกรรมการฝึกอบรม

บทบาทของวิทยากร	บทบาทของผู้รับการอบรม
<p>ขั้นนำ</p> <p>1.แจกแบบทดสอบก่อนการฝึกอบรมแบบปรนัย จำนวน 30ข้อ ใช้เวลา30 นาที</p> <p>2.ซักถามผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอาบน้ำให้กับสัตว์เลี้ยงของตัวเอง</p> <p>3.แจ้งวัตถุประสงค์ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบ</p>	<p>1.ทำแบบทดสอบปรนัยจำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา30 นาที</p> <p>2.แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอาบน้ำให้กับสัตว์เลี้ยงของตัวเอง</p>
<p>ขั้นสอน</p> <p>1.แจกเอกสารประกอบการฝึกอบรมหน่วยที่ 4 ให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม</p> <p>2.ซักถามความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอาบน้ำสัตว์เลี้ยง ปัญหาที่เจอในการอาบน้ำสัตว์เลี้ยงด้วยตนเอง</p> <p>3.อธิบายเรื่องการอาบน้ำสัตว์เลี้ยง โดยการเปิดจาก Power Pointและเปิดคลิปวิดีโอการอาบน้ำสัตว์เลี้ยง</p> <p>4.ทำการสาธิตการอาบน้ำสุนัขให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมดู</p> <p>5.ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้ากลุ่ม แล้วแจกอุปกรณ์ที่ใช้ให้แต่ละกลุ่ม</p> <p>6.ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมปฏิบัติการอาบน้ำสัตว์เลี้ยง โดยวิทยากรเดินสังเกตทักษะและให้คำแนะนำ ทักษะการปฏิบัติงาน</p>	<p>1.รับเอกสารการฝึกอบรมหน่วยที่ 4จากวิทยากร</p> <p>2.แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เจอในการอาบน้ำสัตว์เลี้ยงด้วยตนเอง</p> <p>3.ฟังการบรรยายเรื่องการอาบน้ำสัตว์เลี้ยง และดูคลิปวิดีโอการอาบน้ำสัตว์เลี้ยง</p> <p>4.ดูการสาธิตการอาบน้ำสัตว์เลี้ยงของวิทยากร</p> <p>5.เข้ากลุ่มแล้วรับอุปกรณ์ที่วิทยากรแจก</p> <p>6.ปฏิบัติการอาบน้ำสัตว์เลี้ยง</p>

บทบาทของวิทยากร	บทบาทของผู้รับการอบรม
ขั้นสรุป 1.ซักถามปัญหาที่พบระหว่างการอาบน้ำสัตัว 2.เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ถามเกี่ยวกับข้อสงสัยต่างๆ 3.สรุปเกี่ยวกับการอาบน้ำสัตัว	1.ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการอาบน้ำสัตัว 2.สอบถามวิทยากรเกี่ยวกับข้อสงสัย

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

6.1 สื่อการเรียนการสอน

- 6.1.1 Power Point
- 6.1.2 คลิปวีดิโออาบน้ำสัตัว
- 6.1.3 อุปกรณ์การอาบน้ำสัตัว
- 6.1.4 สุนัข 5 ตัว
- 6.1.5 เอกสารประกอบการฝึกอบรม

6.2 แหล่งการเรียนรู้

- 6.2.1 ช่างตัดแต่งขนสัตว์
- 6.2.2 www.youtube.com/watch?v=omgSchqykBg

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

7.1 วิธีการ

- 7.1.1 ประเมินทดสอบก่อนและหลังอบรม
- 7.1.2 ประเมินทักษะการอาบน้ำสัตัว

7.2 เครื่องมือ

- 7.2.1 แบบทดสอบก่อนและหลังอบรม
- 7.2.2 แบบประเมินทักษะการอาบน้ำสัตัว

7.3 เกณฑ์

- 7.3.1 ทดสอบก่อนและหลังอบรมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
- 7.3.2 ทักษะการอาบน้ำสัตัวผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

เอกสารประกอบการอบรมหน่วยที่ 4

การอาบน้ำสัตว์

การอาบน้ำเป็นการทำความสะอาดร่างกายของสัตว์ ซึ่งการอาบน้ำนั้นสำคัญมาก เพราะเป็นการทำความสะอาด และอาจจะเป็นการรักษาโรคผิวหนัง ดังนั้นการเลือกแชมพูที่เหมาะสมกับสภาพผิวหนังของสัตว์ การล้างแชมพูออกจากตัวสัตว์ จึงสำคัญมากถ้าหากละเลยอาจจะทำให้สัตว์เกิดอาการแพ้ได้

การอาบน้ำสุนัข

ขั้นตอนการอาบน้ำ

1. คัดเลือกแชมพู ต้องจะคัดเลือกแชมพูที่เหมาะสมกับสภาพผิว โดยสามารถสอบถามได้จากเจ้าของสัตว์
2. จะฉีดน้ำจะต้องเริ่มฉีดจากด้านหลังของสุนัขก่อน ค่อยขึ้นมาบริเวณด้านหน้าของลำตัว โดยใช้มือช่วยขยี้ให้น้ำเข้าไปถึงผิวหนังของสัตว์
3. ทำการบีบต่อมบริเวณก้นของสุนัข ต่อมาจะผลิตของเหลวมีกลิ่นแรง ถ้ามีการคั่งค้าง อดตันหรือไม่ได้ถูกขับออกมาตามธรรมชาติ จะทำให้เกิดการอักเสบการบีบออกเป็นการช่วยลดการอักเสบของต่อมกลิ่นได้
4. บีบแชมพู แล้วถูให้ทั่วตัว เน้นบริเวณที่มีลักษณะที่สกปรก
5. บีบแชมพู แล้วถูบริเวณหัวและหู ทำการนวดเบาๆ
6. ล้างแชมพูบริเวณด้านหัวก่อน เวลาที่น้ำฉีดต้องใช้มืออีกข้างหนึ่งช่วยบังบริเวณตาด้วย เพื่อป้องกันแชมพูเข้าตา
7. จากนั้นเริ่มล้างแชมพูจากบริเวณลำตัว โดยใช้มืออีกข้างช่วยถูให้แชมพูออกมาให้มากที่สุด
8. สัตว์ที่มีขนลักษณะที่หนา เช่น ไชปีเรียน ฮักกี้ ปอมเมอเรเนียน จะต้องล้างให้สะอาดมากๆ เพราะมีขนที่หนาอาจจะทำให้ล้างออกไม่หมด อาจทำให้สุนัขแพ้ได้
9. ใช้มือค่อยๆ รีดน้ำออกจากตัวสุนัข แล้วนำผ้าขนหนูมาเช็ดให้หมาดๆ
10. เมื่อขนแห้งหมาดๆแล้ว ทาครีมบำรุงขนให้กับสุนัข
11. ใช้ใคร่เป่าขนสัตว์ หรือใคร่เป่าผม เป่าขนจนกว่าจะแห้ง(ไม่ควรใช้ลมร้อน)
12. ในกรณีที่ยากให้สัตว์มีขนลักษณะฟู ให้แปรงแปรงย้อนรูขุมขน แล้วใช้ใคร่เป่าโดยที่ทิศทางลมของใคร่จะสวนทางกับการแปรงขน

การอาบน้ำแมว

ขั้นตอนการอาบน้ำ

1. ก่อนการอาบน้ำแมวทุกครั้งจะต้องตัดเล็บแมวก่อนเพื่อความปลอดภัยของช่างตกแต่งสัตว์
2. ใช้สำลีอุดหูแมว กันน้ำเข้าหูแมว
3. เลือกแชมพูอาบน้ำที่เหมาะสมกับแมวแต่ละตัว
4. เริ่มฉีดน้ำจากส่วนท้ายก่อน แล้วค่อยๆ ขึ้นมาส่วนด้านหน้า
5. แชมพูที่จะใช้จะต้องผสมน้ำมาแล้ว เพราะแมวผิวหนังมาก อัตราส่วนตามความ

เหมาะสมกับขนแมว

6. ในกรณีที่แมวเป็นเชื้อรา ควรหมักแชมพูที่รักษาเชื้อราทิ้งไว้ประมาณ 5 นาที
7. การถูแชมพูบนตัวแมวอาจจะเกาเบาๆร่วมด้วยได้ ทำให้แมวเคลิ้มและต่อต้านน้อยลง
8. การฉีดน้ำล้างแชมพู ควรฉีดให้สะอาดควรฉีดให้แชมพูออกให้หมด
9. เมื่อล้างออกหมดแล้ว ให้มือค่อยๆ บีบน้ำไล่จากตัวแมว แล้วนำผ้าขนหนูมาเช็ด
10. ใช้ใคร่เป่าขนสัตว์ หรือ ใคร่เป่าผมเป่าจนกว่าจะแห้ง
11. ในกรณีที่สอบถามจากเจ้าของแมวแล้วว่าแมวกลัวเสียงใคร่ จะต้องเช็ดเรื่อยๆจนแห้ง

หรือใช้พัดลมช่วย

12. ถ้าเป็นขนยาวจะต้องใช้แปรง ค่อยๆแปรงเพื่อให้ขนไม่พันกันระหว่างเป่าขน

ข้อควรระวังการอาบน้ำแมว ห้ามเอาน้ำฉีดหน้าแมว เพราะอาจจะทำให้แมวกลัวและไม่ยอมอาบ และแมวสำลักรน้ำเข้าไปได้ และการเป่าขนให้แห้งไม่ควรใช้ลมร้อน

แผนการจัดการฝึกอบรม

หน่วยเรียนที่ 5 การแปรงขนและตัดเล็บ

เวลาการฝึกอบรม 2 ชั่วโมง

วิทยากร รพีภรณ์ เบญจพิทักษ์ดิลก และปิยะรัตน์ ภูคิทธิพิย์

1. ผลการเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเข้าใจ ขั้นตอนและวิธีการแปรงขนและตัดเล็บสัตว์
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะในด้านการแปรงขนและตัดเล็บสัตว์
3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

2. สาระสำคัญ

การแปรงขนเป็นการช่วยทำให้สัตว์มีความสุขภาพดี เพราะการแปรงขนให้สัตว์ ยังเป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะช่วยทำความสะอาดขนสัตว์ให้สะอาดได้ เพราะขณะที่แปรงขน สิ่งสกปรกจะถูกกำจัดออกมา รวมทั้งบรรดาขนเก่าที่หลุดออกมา ส่วนการตัดเล็บเป็นการลดอัตราการเกิดการบาดเจ็บของสัตว์ได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 จุดประสงค์ทั่วไป

- 3.1.1 มีทักษะวิธีการแปรงขนสัตว์
- 3.1.2 มีทักษะวิธีการตัดเล็บสัตว์
- 3.1.3 มีทักษะวิธีการแก้ขนที่พันกันของสัตว์
- 3.1.4 มีทักษะการเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการแปรงขนตัดเล็บ

3.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 3.2.1 แปรงขนสัตว์ได้อย่างถูกต้อง
- 3.2.2 ตัดเล็บสัตว์ได้อย่างถูกต้อง
- 3.2.3 จับบังคับสัตว์ได้อย่างเหมาะสม
- 3.2.4 แก้ขนสัตว์ที่พันกันได้
- 3.2.5 เลือกอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการแปรงขนตัดเล็บได้อย่างถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ความรู้

การแปรงขนและตัดเล็บ

4.2 ทักษะ/กระบวนการ

- ทักษะการปฏิบัติ
- ทักษะการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์

4.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มีจิตใจรักสัตว์
- มีวินัย
- มีความอดทนต่อลักษณะงาน

5. กิจกรรมการฝึกอบรม

บทบาทของวิทยากร	บทบาทของผู้รับการอบรม
ขั้นนำ 1.เล่าประสบการณ์ที่พบเจอเกี่ยวกับการแปรขนสัตว์ 2.แจ้งวัตถุประสงค์ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบ	รับฟังประสบการณ์เกี่ยวกับการแปรขนสัตว์ของวิทยากร
ขั้นสอน 1.แจกเอกสารประกอบการฝึกอบรมหน่วยที่ 5 ให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม 2.ซักถามความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการแปรขน แก๊ไขขนที่พันกัน และตัดเล็บสัตว์ของผู้เข้าฝึกอบรม 3.อธิบายเรื่องการแปรขน แก๊ไขขนที่พันกัน และตัดเล็บ โดยการเปิด Power Point และคลิปวิดีโอการแก๊ไขขนที่พันกัน 4.ทำการสาธิตการแปรขน ตัดเล็บสัตว์ 5.ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้ากลุ่ม แล้วแจกอุปกรณ์ที่ใช้ให้แต่ละกลุ่ม 6.ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมปฏิบัติการแปรขน ตัดเล็บสัตว์ โดยวิทยากรเดินสังเกต ทักษะและให้คะแนนทักษะการปฏิบัติงาน	1.รับเอกสารการฝึกอบรมหน่วยที่ 5 2.ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปรขน แก๊ไขขนที่พันกัน และตัดเล็บสัตว์ที่เคยได้ปฏิบัติมา 3.ฟังการบรรยายเรื่องการแปรขน แก๊ไขขนที่พันกัน และตัดเล็บสัตว์ 4.ดูการสาธิตการแปรขน ตัดเล็บสัตว์ของวิทยากร 5.เข้ากลุ่มแล้วรับอุปกรณ์ที่วิทยากรแจก 6.ทำการแปรขน ตัดเล็บสัตว์

บทบาทของวิทยากร	บทบาทของผู้รับการอบรม
ขั้นสรุป 1.ซักถามปัญหาที่พบระหว่างการแข่งขัน ตัดเล็บสัตว์ 2.เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ถามเกี่ยวกับข้อสงสัยต่างๆ 3.สรุปเกี่ยวกับการแข่งขัน ตัดเล็บสัตว์	1.แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการแข่งขัน ตัดเล็บสัตว์ 2.สอบถามวิทยากรเกี่ยวกับข้อสงสัย

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

6.1 สื่อการเรียนการสอน

- 6.1.1 Power Point
- 6.1.2 คลิปวิดีโอ
- 6.1.3 อุปกรณ์การแข่งขันตัดเล็บ
- 6.1.4 สัตว์

6.2 แหล่งการเรียนรู้

- 6.2.1 ช่างตัดแต่งขนสัตว์
- 6.2.2 <http://www.dogilike.com/content/caring/1150/>
- 6.2.3 www.youtube.com/watch?v=oZAaBcNa_K4

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

7.1 วิธีการ

- 7.1.1 ประเมินทดสอบก่อนและหลังเรียน
- 7.1.2 ประเมินทักษะการแข่งขันตัดเล็บ

7.2 เครื่องมือ

- 7.2.1 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
- 7.2.2 แบบประเมินทักษะการแข่งขันตัดเล็บ

7.3 เกณฑ์

- 7.3.1 ทดสอบก่อนและหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
- 7.3.2 ทักษะการแข่งขันตัดเล็บ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

เอกสารประกอบการอบรมหน่วยที่ 5

การแปรงขนและตัดเล็บ

การแปรงขนสัตว์เลี้ยง

การแปรงขาหรือหวีขนให้สุนัขและแมว เป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะช่วยทำให้สุนัขและแมวของเราดูมีสุขภาพดี เพราะการแปรงขนให้สุนัขและแมวนอกจากจะทำให้ขนของสุนัขสวย ไม่พันกันแล้ว ยังเป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะช่วยทำความสะอาดขนสุนัขและแมวให้สะอาดได้เพราะขณะที่แปรงขน สิ่งสกปรกจะถูกกำจัดออกมารวมทั้งบรรดาขนเก่าที่หลุดออกมา นอกจากนั้นผิวหนังที่ได้รับการกระตุ้นจากการหวีหรือแปรงก็จะขับน้ำมันมาเคลือบขนสุนัขและแมวทำให้ขนนุ่มและเป็นเงางาม

การแปรงขนสุนัข

1. การหวีขนสุนัขพันธุ์ขนสั้น

อุปกรณ์ที่ใช้มีแปรงขนหมู (Bristle Brush) แปรงหวีสลิกเกอร์ (Slicker) หวีตรง ขั้นตอนการแปรง มีดังนี้

- ใช้แปรงสลิกเกอร์ (Slicker) แปรงก่อน เพื่อกำจัดเอาขนที่พันออกไม่ให้เกิดก้อน ออกแรงหวีเพียงเบาๆ นุ่มๆ หวียาวๆ จากคอถึงลำตัวทำเช่นนี้ทั่วตัว

- ใช้แปรงขนหมู (Bristle Brush) แปรงเพื่อเอาขนที่ตายแล้วและสิ่งสกปรกให้หลุดออกจากขนของสุนัขทั้งตัว

- ใช้หวีตรง หวีบริเวณที่ยาว เช่น ส่วนของหาง เท้า ขา ถ้าพบว่าขนพันกันให้ใช้กรรไกรตัดออก สุนัขจะได้ไม่เกิดการเจ็บ

2. การหวีขนสุนัขที่ขนตรงยาว

อุปกรณ์ที่ใช้มีแปรงสลิกเกอร์ (Slicker) แปรงขนหมู (Bristle Brush) หวีตรง กรรไกร

- ใช้แปรงสลิกเกอร์ (Slicker) แปรงขนก่อน เพื่อทำให้ขนที่พันกันอยู่คลายตัวออก

- ใช้แปรงขนหมู (Bristle Brush) แปรงตามอีกครั้ง เพื่อทำให้ขนมันเงา และแปรงง่ายขึ้น

ไปอีก

- ใช้หวีตรง หวีจัดให้ขนของสุนัขตกลงไปข้างลำตัว ด้านซ้ายและด้านขวาตามแนวขน

- ใช้กรรไกรตัดแต่งบริเวณเท้าและหู เพื่อให้เป็นระเบียบเรียบร้อยดูสวยงาม

การแก้ไขขนที่พันกันของแมว

1. นวดสเปรย์สลายก้อนขนลงบนก้อนขนที่พันกัน ให้ครบทุกตำแหน่งที่พันเป็นก้อน
2. ใช้นิ้วมือบีบที่ก้อนขนเพื่อให้ตัวยาซึมเข้าสู่ก้อนขนอย่างทั่วถึง ทิ้งไว้ 10 นาที สเปรย์จะช่วยทำให้ขนที่พันกันคลายความแน่นลง มีความลื่น ทำให้แก๊ขนออกได้ง่ายขึ้น และยังช่วยลดอาการเจ็บให้กับสุนัข
3. จากนั้นนิ้วมือค่อยๆ สางที่ก้อนขน
4. ใช้แปรงสติกเกอร์แปรงให้ทั่วโดยเฉพาะในบริเวณที่เราสางก้อนขนไว้แล้ว เริ่มจากด้านล่างขึ้นบน และจากด้านในออกนอก (การใช้แปรงชนิดนี้ไม่ควรออกแรงกดลงไปที่ตัวสุนัขมากเกินไป เพราะอาจทำให้เกิดการระคายเคือง)
5. ใช้หวี เช็คว่ายังมีก้อนขนหลงเหลืออยู่หรือไม่ ใช้หวีในจุดที่ สติกเกอร์เข้าไม่ถึง ค่อยๆ สางออกให้หมด

การแปรงขนแมว

1. ขนใต้ท้อง โดยการจับแมวนอนหงาย ใช้แปรงหมุด (Pin Brush) แปรงตามขน ก่อนการแปรงควรแบ่งขนเป็นชั้นๆ เพื่อให้แปรงได้ทั่ว จากนั้นแปรงตรงซอกขาหน้า ขาหลัง รักแร้ ด้วยแปรงสติกเกอร์ (Slicker) เพื่อไม่ให้ขนพันกัน
2. ขนที่ลำตัว ใช้แปรงหมุด (Pin Brush) แปรงขนจากหัวไหล่จนไปถึงสะโพก

ภาพที่ 44 การแปรงขนหัวไหล่จนไปถึงสะโพก

ที่มา: <http://dusmink1.blogspot.com/> [สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

3. ขนที่ต้นคอและหลังใบหูใช้แปรงหมุด (Pin Brush) เชียวนขึ้นในออกมาขนบริเวณนี้ สะเอียดและพันกันง่ายมาก และใช้แปรงสลิคเกอร์ (Slicker) แปรงบริเวณข้างหู
4. ขนบริเวณหน้าอก ใช้แปรงหมุด (Pin Brush) แปรงย้อนรูปมขน
5. ขนบริเวณหางใช้แปรงหมุด (Pin Brush) แปรงก่อนแล้วใช้หวีเล็กค่อยๆหวี
6. ขนบริเวณสะโพกใช้แปรงหมุด (Pin Brush) ค่อยๆแปรงทีละชั้น
7. ใช้หวีหวีให้ทั่วตัวเพื่อตรวจสอบว่ามีขนพันกันอยู่หรือไม่ ถ้าเจอขนที่พันกันค่อยๆหวีแก้ทีละน้อย

การแก้ไขขนที่พันกันของแมว

การแก้ไขขนที่พันกันออกนั้น จะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ ขนบางก้อนพันกันจนติดกับผิวหนัง การแก้ไขขนที่พันกันต้องจากการหวีและแปรงขนก่อน ก้อนขนที่พันกันก้อนเล็กๆสามารถหลุดออกได้จากการแปรงขน การแก้ไขขนพันกันก้อนเล็กๆจะต้องหวีขนบริเวณรอบๆก้อนขนนั้น ส่วนขนที่ไม่สามารถแก้ไขได้โดยการหวีให้ใช้กรรไกรตัด ควรระมัดระวังเพราะอาจทำให้แมวเกิดการบาดเจ็บได้

การตัดเล็บสัตว์เลี้ยง

การตัดเล็บสุนัข

สุนัขที่เลี้ยงในระบบปิดเล็บจะค่อนข้างยาวมาก โดยเฉพาะเลี้ยงสุนัขบนพื้นกระเบื้อง ถ้าไม่ทำการตัดเล็บจะทำให้เล็บยาวซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเดินของสุนัข บางตัวเล็บจะม้วนขึ้นทำให้แทงเข้าไปในเนื้อสุนัขได้

ขั้นตอนการตัดเล็บสุนัข

1. ยกขาสุนัขขึ้นทีละข้าง สังเกตบริเวณเล็บของสุนัข ให้ตัดบริเวณที่มีสีขาวเท่านั้นทำมุมเฉียง 45 องศา
2. ในกรณีที่เล็บสุนัขมีสีดำไม่สามารถมองเห็นแกนเส้นประสาท ควรตัดออกเพียงเล็กน้อย เพราะถ้าตัดเข้าเยื่ออาจทำให้เลือดไหลได้

ภาพที่ 45 การตัดเล็บสุนัข

ที่มา: pantip.com[สืบค้นเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2557]

การตัดเล็บแมว

แมวส่วนใหญ่จะทำการลับเล็บเพื่อให้เล็บเก่าหลุดออกไปโดยการลับเล็บกับสิ่งของต่างๆ อาจทำให้เสียหายได้ เจ้าของสามารถตัดเล็บให้แมวได้ โดยเฉพาะแมวที่เลี้ยงระบบปิด เล็บจะมีความยาวกว่าแมวที่อยู่นอกบ้าน

ขั้นตอนการตัดเล็บแมว

1. อุ้มแมวนั่งตักหันหน้าและแขนออกไปทางด้านซ้ายหรือขวาตามที่ถนัด
2. จับเท้าแมวออกมาอย่างนุ่มนวล แล้วกดมือเบาๆ เพื่อให้เล็บแมวโผล่ออกมา
3. เล็บแมวจะมีเนื้อเยื่อ เส้นประสาทด้านในจะเห็นเป็นสีแดงด้านในเล็บตัดปลายเล็บ ทำมุม

45 องศา

ข้อควรระวังควรไม่ตัดให้โดนเนื้อด้านในเล็บ เพราะจะทำให้เลือดไหลได้หากแมวไม่ยอม หรือพยายามจะลุกหนีไม่ควรบังคับ เพราะแมวจะไม่ยอมให้ตัดควรรีให้ระยะเวลา

ภาพที่ 45 การตัดเล็บแมว

ที่มา: <http://xn--12c17cb3bn0a9b2bi5nmdg.blogspot.com/search/label>[สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2557]

แผนการจัดการฝึกอบรม

หน่วยเรียนที่ 6 การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ

เวลาการฝึกอบรม 1.5 ชั่วโมง

วิทยากร รพีภรณ์ เบนญพิทักษ์ดิลก

1. ผลการเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเข้าใจ วิธีการดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ

2. สาระสำคัญ

การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของเป็นการแนะนำการดูแลสัตว์เลี้ยงขณะที่อยู่กับเจ้าของ ถ้าเจ้าของสัตว์เลี้ยงมีการดูแลเอาใจใส่สุขภาพของสัตว์เลี้ยงจะทำให้สัตว์เลี้ยงต่อการเป็นโรคน้อยลง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 จุดประสงค์ทั่วไป

3.1.1 เข้าใจวิธีการดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ

3.1.2 ตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ

3.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.2.1 อธิบายวิธีการทำความสะอาดดวงตาของสัตว์เลี้ยงได้

3.2.2 อธิบายวิธีการทำความสะอาดหูของสัตว์เลี้ยงได้

3.2.3 อธิบายความสำคัญของการดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ความรู้

การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ

4.2 ทักษะ/กระบวนการ

- ทักษะการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์เลี้ยง

4.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มีจิตใจรักสัตว์
- มีวินัย
- มีความอดทนต่อลักษณะงาน

5. กิจกรรมการฝึกอบรม

บทบาทของวิทยากร	บทบาทของผู้รับการอบรม
ขั้นนำ 1.เปิดวิดีโอเกี่ยวกับสัตว์ที่มีสุขภาพที่ไม่ดีเหตุมานจากการไม่เอาใส่ใจของเจ้าของสุนัข 2.แจ้งวัตถุประสงค์ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบ	ชมวิดีโอเกี่ยวกับสัตว์ที่มีสุขภาพที่ไม่ดีเหตุมานจากการไม่เอาใส่ใจของเจ้าของสุนัข
ขั้นสอน 1.เอกสารประกอบการฝึกอบรมหน่วยที่ 6 2.ซักถามความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสัตว์ทั่วไปที่ผู้เข้าฝึกอบรมปฏิบัติต่อสัตว์เลี้ยง 3.แล้วอธิบายเรื่องการดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ โดยเปิด Power Point	1.รับเอกสารการฝึกอบรมหน่วยที่ 6 2.ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสัตว์ทั่วไปที่ปฏิบัติต่อสัตว์เลี้ยงของตนเอง 3.ฟังการบรรยายเรื่องการดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ
ขั้นสรุป 1.ร่วมกันช่วยสรุปข้อดีของการดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ และเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสอบถาม 2.แจกแบบทดสอบหลังฝึกอบรมแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที	1.ฟังการสรุปข้อดีของการดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของและสอบถามเกี่ยวกับข้อสงสัย 2.ทำแบบทดสอบหลังฝึกอบรมแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

6.1 สื่อการเรียนการสอน

- 6.1.1 Power Point
- 6.1.2 คลิปวิดีโอ
- 6.1.3 เอกสารประกอบการฝึกอบรม

6.2 แหล่งการเรียนรู้

6.2.1 ช่างตัดแต่งขนสัตว์และสัตว์แพทย์

6.2.2 <http://www.click2vet.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539104113>

6.2.3 <http://petrepublicthailand.com7-PetRepublicThailand.html/>

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

7.1 วิธีการ

7.1.1 ทดสอบก่อนและหลังเรียน

7.2 เครื่องมือ

7.2.1 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

7.3 เกณฑ์

7.3.1 ทดสอบก่อนและหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

เอกสารประกอบการอบรมหน่วยที่ 6

การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ

การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเลี้ยงสัตว์ เพราะเจ้าของจะอยู่ใกล้ชิดกับสัตว์มากที่สุด ถ้าเจ้าของสัตว์มีการดูแลเอาใจใส่สุขภาพของสัตว์เลี้ยงจะทำให้สัตว์เลี้ยงต่อการเป็นโรคน้อยลง การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของสามารถทำได้ด้วยตนเองง่ายๆดังนี้

การทำความสะอาดหูสัตว์เลี้ยง

การล้างทำความสะอาดหู เป็นสิ่งช่วยในการป้องกันปัญหาของหูอักเสบหรือกรณีเกิดช่องหูอักเสบขึ้นมาแล้ว การล้างทำความสะอาดช่องหูจะช่วยให้การรักษาได้ผลดียิ่งขึ้น

อุปกรณ์การทำความสะอาดหูสัตว์เลี้ยง

1. น้ำยาล้างหูสำหรับสุนัขและแมว
2. สำลีหรือคอตตอนบัด
3. แปรงถอนขนหู (สุนัข) และ Artery Forceps

วิธีการทำความสะอาดหูในสัตว์เลี้ยง

1. จับสุนัขและแมวให้นอนท่าตะแคง พลิกใบหูที่ต้องการจะล้างขึ้นมา ในกรณีที่สุนัขมีขนหูที่ค่อนข้างเยอะให้โรยแป้งถอนขนหูแล้วใช้ Artery Forceps ทำการถอนขนออก

2. หยคน้ำยาล้างหูลงไป แล้วทำการคลึงกหูเพื่อให้สิ่งสกปรกต่างๆหลุดออก

3. ค่อยๆใช้สำลีหรือคอตตอนบัดค่อยๆซับน้ำยาเช็ดหูและขี้หูออก

4. ปล่อยให้สุนัขและแมวสะบัดหูเพื่อให้สิ่งที่อยู่ข้างในหูหลุดออกมาเอง

ข้อควรระวัง

การใช้คอตตอนบัดไม่ควรแคะจนลึกเกินไปอาจจะทำให้ระคายเคืองได้ การทำความสะอาดหูควรทำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง (ลลินทิพย์, 2555)

การทำความสะอาดตาสัตว์เลี้ยง

การทำความสะอาดตาสุนัข

โดยสายพันธุ์ของสุนัขที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงมักพบปัญหาเกิดคราบน้ำตาล และมีปัญหาเกี่ยวกับดวงตาจะเป็นสุนัขที่มีโครงสร้างรูปหน้า ลักษณะดวงตาโต โปนใหญ่ มีเขี้ยวตื้นกว่าปกติ และมีผิวหนังบริเวณใบหน้าย่น ได้แก่ สุนัขพันธุ์ชิสุ, มอลทิส, ชิવાวา, พุดเดิ้ล, เซาว์เซาว์, บอกเซอร์, อิงลิชบูลด็อก, เฟรนช์บูลด็อก, คัชชุน, คอกเกอร์สเปเนียล, บ็ีก ฯลฯ ซึ่งเจ้าของสัตว์จะต้องดูแลดวงตา

ของสุนัขสายพันธุ์กลุ่มเสี่ยงนี้เป็นพิเศษ โดยควรดูแลทำความสะอาดดวงตาสุนัขให้มีสุขภาพดีเป็น
ปรกติอยู่เสมอ ไม่ควรปล่อยให้สุนัขตาเกรอะกรัง หรือมีน้ำตาไหลอยู่ตลอดเวลาเพราะจะทำให้ดวงตา
ของสุนัขเกิดโรคเกี่ยวกับดวงตา

อุปกรณ์

- กรรไกรเล็มขน (ใช้สำหรับสุนัขที่มีขนยาว)
- กระดาษเช็ดรอบดวงตา/สำลีปลอดเชื้อ (Remover Pads)
- น้ำยาล้างทำความสะอาดดวงตา (ชนิดเดียวกับของคน สามารถหาซื้อได้ตามร้านขายยา

ทั่วไป)

- ขวดยาหยอดตาเปล่า ขนาด 5 ซีซี (สำหรับแบ่งน้ำยาล้างตาสุนัขสายพันธุ์เล็ก)
- ไชริงค์ (สำหรับแบ่งน้ำยาล้างตาสุนัขสายพันธุ์ใหญ่)
- น้ำเกลือ

วิธีการทำความสะอาดตาสัตว์เลี้ยง

- หากสุนัข เป็นใหญ่ที่มีนิสัยคุ ก้าวร้าว ควรใช้ที่ครอบปากมาใส่ให้สุนัขก่อนเพื่อความ
ปลอดภัย

- แบ่งน้ำยาล้างตาจากขวดใหญ่ใส่ลงในขวดยาหยอดตาขนาด 5 ซีซี สำหรับน้องสุนัขเล็ก
และแบ่งน้ำยาล้างตาใส่ในไชริงค์สำหรับสุนัขพันธุ์ใหญ่

- สำรวจรอบๆดวงตาของสุนัขว่ามีสิ่งแปลกปลอมติดอยู่หรือไม่ ถ้ามีให้หยิบออกให้

เรียบร้อย

- สุนัขพันธุ์ขนยาว จะต้องใช้กรรไกรเล็มขนรอบๆ ดวงตาที่ออกก่อนเพื่อความสะดวกและ
ง่ายต่อการล้างทำความสะอาด

- ใช้แผ่นเช็ดตาหรือสำลีปลอดเชื้อชุบน้ำเกลือพอหมาด แล้วเช็ดทำความสะอาด
ของสุนัข เพื่อเอาเศษขนที่ถูกตัดทิ้งหรือสิ่งแปลกปลอมออกครึ่งหนึ่งก่อน โดยเช็ดไปในทิศทางจาก
หัวตาไปยังหางตามแนวเส้นขน

- ใช้มือทั้งสองข้างจับใบหน้าของสุนัขให้ยกขึ้น เปิดเปลือกตาของสุนัขให้กว้างจากนั้นจึง
หยิบน้ำยาล้างตาที่แบ่งใส่ขวดยาหยอดตาขนาด 5 ซีซี หรือน้ำยาล้างตาที่แบ่งใส่ในไชริงค์เอาไว้ หยด
ลงนัยน์ตาของสุนัขประมาณ 2-3 หยด

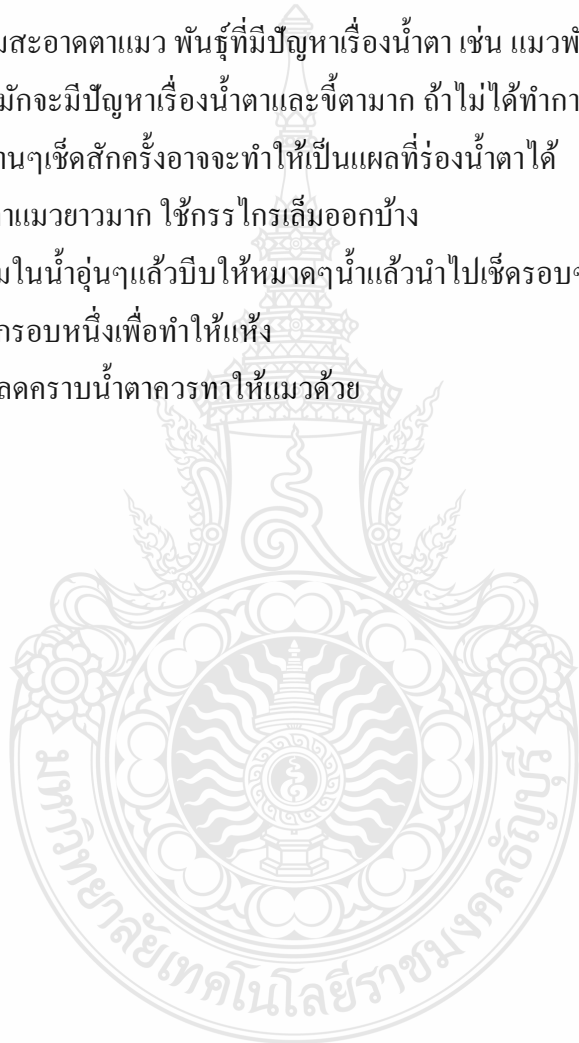
- เมื่อหยดน้ำยาล้างตาใส่ดวงตาของสุนัขแล้ว ให้ใช้นิ้วโป้งและนิ้วชี้ปิดตาสุนัขเอาไว้
พร้อมกับค่อย ๆ คลึงดวงตาของสุนัขเบา ๆ ประมาณ 2-3 วินาที เพื่อชำระล้างสิ่งสกปรกที่อยู่ในดวงตา
ของสุนัขออกมา

- ใช้แผ่นเช็ดตาหรือสำลีปลอดเชื้อเช็ดน้ำยาล้างตาที่ไหลออกมาจากดวงตาของสุนัข
- หากพบมีคราบน้ำตาบริเวณร่องหัวตา ก็ใช้สำลีชุบน้ำเกลือหมาดเช็ดเบาๆ จนคราบน้ำตาหลุดออกจนหมด
- ตรวจสอบดูความเรียบร้อยรอบๆดวงตาของสุนัขอีกครั้งก็เป็นอันเสร็จขั้นตอนการล้างทำความสะอาดดวงตาสุนัขค่ะ

การทำความสะอาดตาแมว

การทำความสะอาดตาแมว พันธุ์ที่มีปัญหาเรื่องน้ำตา เช่น แมวพันธุ์สีทิกซ์โพล เปอร์เซีย จมูกแมวที่มีลักษณะบี้มักจะมีปัญหาเรื่องน้ำตาและจี้ตามาก ถ้าไม่ได้ทำการเช็ดให้ทุกวันจะเป็นคราบเหลืองๆดำๆ และถ้านานๆเช็ดสักครั้งอาจจะทำให้เป็นแผลที่ร่องน้ำตาได้

1. หากขนตาแมวยาวมาก ใช้กรรไกรเล็มออกบ้าง
2. ใช้สำลีจุ่มในน้ำอุ่นๆแล้วบีบให้หมาดๆน้ำแล้วนำไปเช็ดรอบๆดวงตา เมื่อจี้ตาหมดแล้วก็นำสำลีแห้งเช็ดเบาๆอีกรอบหนึ่งเพื่อให้แห้ง
3. ถ้ามีแป้งลดคราบน้ำตาควรทาให้แมวด้วย

แบบทดสอบ

หน่วยที่ 1,2,3 หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ลงในกระดาษคำตอบ

- 1.การซักประวัติจากเจ้าของสัตว์ในต่อไปนี้ข้อใดถูกต้อง
ก.ประวัติการแพ้แชมพู แพ้ยา
ข.ทรงของสัตว์เลี้ยงที่เจ้าของต้องการตัดขน
ค.พฤติกรรมของสัตว์ เช่น ความดุร้าย อวัยวะที่ต้องหลีกเลี่ยงในการสัมผัส
ง. ถูกทุกข้อ
- 2.“การจับบังคับสุนัขที่ดุร้าย” ที่ถูกต้องควรกระทำอย่างไร
ก.ยื่นมือเข้าไปเหนือหัวสุนัข เพื่อทักทาย
ข.ใช้แถบผ้าหรือเชือกมัดที่ไม่คมผูกเป็นบ่วงสวมปาก
ค.ใช้ผ้าพันตัวสุนัขให้แน่นมากๆ เพื่อป้องกันสัตว์เลี้ยงดิ้น
ง.ใช้เชือกที่มีคมผูกปากสัตว์เลี้ยง เพื่อป้องกันไม่ให้เชือกหลุดได้ง่าย
- 3.ขนสุนัขและแมวสามารถแบ่งออกได้เป็นกี่ประเภท
ก. 2
ข. 3
ค. 4
ง .5
- 4.สุนัขพันธุ์ โกลเด้นรีทริเวอ์ ชิสุห์ ปอม เป็นสุนัขที่มีลักษณะขนแบบใด
ก. ขนหยิก
ข. ขนเงา
ค. ขนตรง
ง. ขนฟู
- 5.ข้อใดไม่ใช่การแต่งกายของช่างอาบน้ำตัดขนสัตว์ที่ถูกต้อง
ก. รวบผมขึ้นไป เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน
ข. ควรสวมใส่หน้ากากอนามัย เพื่อป้องกันขนสัตว์เข้าจมูกและปาก
ค. เล็บของช่างไม่ควรที่จะไว้นานมาก สามารถไว้ได้เพื่อเวลาอาบน้ำให้สัตว์
ง. สวมใส่กางเกงขาสั้น เพื่ออำนวยความสะดวกเคลื่อนไหว
- 6.ขนอ่อน ส่วนใหญ่ จะพบอยู่บริเวณส่วนใดของสัตว์
ก. ขา
ข. คอ
ค. ท้อง
ง. ถูกทุกข้อ

7. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของขนชั้นเดียว

ก. ขนสั้นเท่านั้น

ข. ขนไม่หนาโปร่งบาง

ค. ขนไม่จับเป็นแผงหนา

ง. ไม่มีขนชั้นล่างปกคลุม

8. ขนสัตว์แบบสองชั้น แบ่งออกเป็นอะไรบ้าง

ก. ขนชั้นนอก/ขนชั้นใน

ข. ขนชั้นใน/ขนชั้นกลาง

ค. ขนชั้นกลาง/ขนชั้นนอก

ง. ไม่มีข้อใดถูก

9. สุนัขสายพันธุ์ใดที่มีขนแบบขนสองชั้น

ก. พุดเดิ้ล

ข. บลูด็อก

ค. ลาบราดอร์

ง. บอร์กเชียร์

10. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของขนสองชั้น

ก. เพื่อความสวยงาม

ข. ช่วยลดการเปียกน้ำ

ค. เพื่อป้องกันการบาดเจ็บของผิวหนัง

ง. เพื่อช่วยรักษาความอบอุ่นแก่ร่างกาย

11. เมฆพู่อบน้ำสัตว์สามารถแบ่งออกได้กี่

ประเภท

ก. 2

ข. 3

ค. 4

ง. 5

12. เพราะเหตุใดจึงนิยมนำผ้า ซามัวร์ มาเช็ด

ตัวสัตว์หลังอาบน้ำ

ก. ราคาถูก

ข. ซึมซับน้ำได้ดี

ค. เพื่อความหรูหรา

ง. ถูกทุกข้อ

13. กรรไกรชนิดใดที่ไม่สามารถนำมาใช้ได้ในงานตัดขนสัตว์

ก. กรรไกรตรง

ข. กรรไกรโค้ง

ค. กรรไกรชอย

ง. Needle holders

14. เครื่องมือชนิดใดสามารถนำมาใช้ในงาน

ตัดแต่งขนสัตว์ได้

ก. มีด

ข. คัตเตอร์

ค. ปัดตาเลียน

ง. เครื่องโกนหนวด

15. Artery Forceps เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ทำ

อะไร

ก. ตัดเล็บ

ข. ตัดขนบริเวณตา

ค. ถอนขนบริเวณหู

ง. โกนขนบริเวณก้น

16. ไดรเป่าขนสัตว์ สามารถใช้ไดรเป่าผมคน

แต่ต้องใช้ขนาดกำลังไฟกี่วัตต์

ก. 900

ข. 1200

ค. 1300

ง. 1500

17.หน้าที่ของแปรงสลิคเกอร์ (Slicker) ใช้สำหรับ

ก. ใช้ถอนขนหู

ข. ใช้แกะขนที่พันกัน

ค. ใช้ตัดขน

ง. ถูกทุกข้อ

18. อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับตัดเล็บสัตว์ ข้อใดต่อไปนี้เป็นถูกต้อง

ก. Retractor

ข. towel clamp

ค. กรรไกรตัดเล็บสัตว์

ง. Artery Forceps

19.อุปกรณ์ในข้อใดไม่ใช่อุปกรณ์สำหรับแปรงขนสัตว์

ก. หวี

ข. ไคร์

ค. แปรงหมุด

ง. แปรงขนหมู

20.สัตว์ที่เป็นโรคผิวหนังจะสามารถใช้แชมพูอาบน้ำชนิดใดได้

ก. แชมพูทั่วไป

ข. แชมพูของคน

ค. แชมพูกำจัดเห็บหมัด

ง. แชมพูที่สัตวแพทย์สั่งจ่าย

21.ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ของการตัดขนสัตว์

ก. ป้องกันเชื้อโรคที่มากับขน

ข. เพื่อช่วยรักษาโรคผิวหนัง

ค. เพื่อช่วยให้ขนสัตว์แข็งแรงต่าง

ง. เพื่อให้ขนสัตว์นุ่มและสวยกว่าเดิม

22. ทรงที่เหมาะสมกับสุนัขพันธุ์ ชิสุห์ ที่ไม่เป็นโรคผิวหนัง คือทรงแบบใด

ก. ทรงแกะ หน้าหมี

ข. ทรงสิงโต เกรียน

ค. ทรงเกรียน หน้ากลม

ง. ทรงหน้าหมี หน้ากลม

23.ทรงขนแบบ ทรงแกะ นิยมตัดกับสุนัข สายพันธุ์ใด

ก. พุดเดิ้ล

ข. บางแก้ว

ค. พิทบูลเชอร์เรีย

ง. โกลเด้นรีทริฟเวอร์

24.ทรงขนแบบใดที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงที่เป็นโรคผิวหนังมากที่สุด

ก. ทรงแกะ

ข. ทรงเกรียน

ค. ทรงสิงโต

ง. ทรงหน้าหมี

25.ข้อใดไม่ควรกระทำขณะตัดขนสัตว์

ก. ใช้กรรไกรตัดขนบริเวณหู

ข. ใช้ปัตตาเลี่ยนตัดขนบริเวณหน้า

ค. ใช้ปัตตาเลี่ยนตัดขนบริเวณเท้า

ง. ใช้กรรไกรตัดขนบริเวณหน้าของแมว

26. การตรวจความเรียบร้อยของขนส่วนหาง ควรทำอย่างไร

- ก. ยกหางชูขึ้นแล้วเล็มส่วนที่เกินออก
- ข. ยกหางขึ้นมาทำมุมขนานกับพื้น ตัดส่วนที่เกินออก
- ค. ยกหางชูขึ้นรวบขนจากโคนถึงปลายหางแล้วเล็มให้เท่ากัน

ง. ถูกทุกข้อ

27. ข้อใดต่อไปนี้เป็นข้อที่ต้อง

- ก. ใช้ใบมีดเบอร์ 4 ตัดขนบริเวณหน้า
- ข. ใช้ใบมีดเบอร์ 4 ตัดขนบริเวณตัว
- ค. ใช้ใบมีดเบอร์ 30 ตัดขนบริเวณก้น
- ง. ใช้ใบมีดเบอร์ 10 ตัดขนบริเวณเท้าและอุ้งเท้า

28. ข้อใดต่อไปนี้เป็นผิด

- ก. ใช้ปัตตาเลี่ยนตัดขนหู
- ข. กรรไกรซอยใช้เล็มขนให้เข้าทรง
- ค. ใช้กรรไกรตรงตัดขนบริเวณเท้าให้กลม
- ง. การใช้หวีย้อนขนให้ฟูทำให้รู้ถึงขนที่เกินออกมา

29. การตัดขนส่วนหางของแมวเปอร์เซีย

จะต้องตัดออกกี่ส่วน

- ก. เหลือปลายหางไว้ 2 ส่วน 4
- ข. เหลือปลายหางไว้ 2 ส่วน 3
- ค. เหลือปลายหางไว้ 1 ส่วน 4
- ง. เหลือปลายหางไว้ 1 ส่วน 3

30. ข้อใดต่อไปนี้เป็นกล่าวถึงทรงกริยชนิด

- ก. ใช้ใบมีดเบอร์ 10 ตัดกริยเท่ากันทั้งตัว
- ข. สามารถไว้ขนบริเวณหัวและหางได้
- ค. เหมาะกับสัตว์ที่เป็นโรคผิวหนัง
- ง. ถ้าสุนัขเป็นโรคผิวหนังบริเวณใบหน้าต้องสามารถไว้ขนบริเวณหน้าได้

แบบทดสอบ

หน่วยที่ 4,5,6 หลักสูตรประกอบกรรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ลงในกระดาษคำตอบ

1. การอาบน้ำสุนัข ขั้นตอนในการฉีดน้ำควรกระทำอย่างไร ก. ฉีดตรงไหนก็ได้ ข. ฉีดจากเท้าขึ้นไปหัวของสุนัข ค. ฉีดจากด้านหลังซ้ายไปหาด้านหน้าสุนัข ง. ฉีดจากด้านหน้าไปหาด้านท้ายของสุนัข 2. ผลเสียจากการล้างแชมพูอาบน้ำสัตว์เลี้ยงออกมาไม่หมดอาจก่อให้เกิดผลอย่างไร ก. เกิดอาการแพ้ ข. ขนนุ่มสลวย ค. กลิ่นหอมติดทนนาน ง. ถูกทั้งข้อ ข. และ ค. 3. ถ้าอยากให้มีสัตว์เลี้ยงลักษณะขนฟู ควรใช้วิธีการอย่างไร ก. ใช้แปรงสติกเกอร์แปรงตามแนวขน ข. ใช้ลมร้อนจากไดร์เป่าขนฟู ค. ใช้กรรไกรซอยให้ขนสั้น จนกระทั่งขนฟู ง. ใช้ไดร์เป่าโดยที่ทิศทางลมของไดร์จะสวนทางกับการแปรงขน 4. ในการอาบน้ำแมวสิ่งแรกที่ต้องกระทำคือข้อใด	ก. ฉีดน้ำ ข. ตัดเล็บแมว ค. ใช้ไดร์เป่าขนให้แห้ง ง. ถูแชมพูลงบนตัวแมว 5. บริเวณส่วนไหนของแมว ที่ไม่ควรนำไปราด ก. หัว ข. หาง ค. ลำตัว ง. ท่อนขา 6. ในการบีบต่อมผลิตของเหลวมีกลิ่นแรง ควรบีบที่ส่วนใดของสุนัข ก. คอ ข. ก้น ค. รักแร้ ง. อวัยวะเพศ 7. เพราะเหตุใดจึงใช้สำลีอุดหูสัตว์ก่อนอาบน้ำ ก. เพื่อป้องกันไม่ให้ น้ำเข้าหูสัตว์ ข. เพื่อป้องกันการได้ยินเสียงไดร์เป่าผม ค. เพื่อป้องกันสัตว์ได้ยินเสียงน้ำเพราะอาจทำให้กลัวได้ ง. ข้อ ก และ ค ถูก

8. ข้อใดไม่ควรกระทำขณะอาบน้ำสัตว์เลี้ยง

ก. เกาตัวสัตว์เลี้ยงเบาๆ

ข. เริ่มล้างแชมพูจากส่วนหัวก่อน

ค. ขณะฉีดน้ำล้างแชมพู เอามืออีกข้างบังส่วนตาไว้

ง. ใช้มือบีบริดน้ำออกจากตัวสัตว์เลี้ยงก่อน แล้วใช้ผ้าเช็ด

9. ครีมนำรุงขนสัตว์เลี้ยงควรทาช่วงเวลาใด

ก. ทาก่อนอาบน้ำ

ข. ทาหลังจากเป่าขนแห้งแล้ว

ค. ทาหลังอาบน้ำเสร็จ ขณะที่ขนหมาดๆ

ง. ทาหลังอาบน้ำด้วยแชมพูแล้วหมักด้วยครีม 5-10 นาทีแล้วล้างออก

10. ข้อใดถูกต้อง

ก. มานีใช้ใครเป่าผมคนเปิดลมร้อนเพื่อให้ขนแห้งเร็ว

ข. มานะใช้แชมพูของคนอาบน้ำให้สุนัข

ค. ชูใจใช้แชมพูอาบน้ำแมวบีบลงตัวแมวโดยตรง

ง. ปิติใช้แชมพูรักษาโรคผิวหนังสำหรับสุนัขที่เป็นโรคเรื้อน

11. แปรงชนิดใดที่ใช้สำหรับแปรงขนที่พันกันออกไม่ให้เกิดก้อน

ก. แปรงขนหมู (Bristle Brush)

ข. แปรงสลิคเกอร์ (Slicker)

ค. หัวีตรง

ง. แปรงหมุด

12. แปรงชนิดใดใช้สำหรับเอาขนที่ตายแล้วและสิ่งสกปรกให้หลุดออกจากขนของสุนัข

ก. แปรงขนหมู (Bristle Brush)

ข. แปรงสลิคเกอร์ (Slicker)

ค. แปรงหมุด

ง. หัวีตรง

13. การไม่ตัดเล็บสุนัขก่อให้เกิดผลเสียตามมาอย่างไร

ก. สุนัขเบื่ออาหาร

ข. สุนัขหงุดหงิดง่าย

ค. สุนัขจะลี้ภัยตามโซฟา ที่นอนได้

ง. เล็บมันขึ้นทำให้แทงเข้าไปในเนื้อสุนัขได้

14. การตัดเล็บสุนัขที่ถูกต้องควรตัดที่บริเวณใดของเล็บ

ก. ตัดออกได้ทั้งเล็บ

ข. ตัดได้เฉพาะโคนเล็บเท่านั้น

ค. ตัดปลายเล็บบริเวณที่มีสีขาว

ง. ตัดได้เฉพาะส่วนที่มันทึบเนื้อสุนัข

15. การตัดเล็บสุนัขต้องตัดเป็นมุมเอียงประมาณกี่องศา

ก. 30

ข. 45

ค. 60

ง. 90

16. วิธีการใดจึงจะสามารถทำให้เล็บของแมวออกมาเพื่อตัดได้

ก. กดเบาๆที่เท้าแมว

ข. บีบจมูกแมว

ค. จับบริเวณต้นคอแมว

ง. ดึงเล็บแมวออกมาตรงๆ

17. ด้านในเล็บแมวที่เห็นเป็นสีแดงหมายถึงอะไร

ก. เลือด

ข. เนื้อเล็บ

ค. เส้นประสาท

ง. ถูกทั้ง ข้อ ก. และ ค.

18. ข้อใดเป็นการเลือกอุปกรณ์ใช้งานผิดวิธี

ก. ใช้หวีตรง หวีจัดให้ขนของสุนัขตกลงไปข้างลำตัว

ข. ใช้แปรงสติกเกอร์แปรงขนก่อน เพื่อให้ขนที่พันกันอยู่คลายตัวออก

ค. ใช้หวีตรงหวีขนบริเวณที่พันกันให้คลายออกก่อน

ง. แปรงขนหมา แปรงเพื่อเอาขนที่ตายแล้วและสิ่งสกปรกให้หลุดออก

19. ข้อใดไม่ใช่วิธีการแปรงขนแมว

ก. ขนบริเวณหน้าอกใช้หวีตรง

ข. ขนที่ต้นคอและหลัง ไขว้แปรงหมุด

ค. แปรงสติกเกอร์ แปรงบริเวณข้างหู

ง. ใช้หวีตรงหวีให้ทั่วตัวเพื่อตรวจสอบว่ามีขนพันกัน

20. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการแปรงขน

ก. ทำให้ขนของสัตว์สวยงาม

ข. การกระตุ้นจากการหวีหรือแปรงก็จะขับน้ำมันมาเคลือบขนสัตว์

ค. ทำความสะอาดขนสิ่งสกปรกจะถูกกำจัดออกมา

ง. ทำให้กินอาหารได้เยอะขึ้น

21. ข้อใดไม่ใช่อุปกรณ์ทำความสะอาดหูของสัตว์เลี้ยง

ก. ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์

ข. น้ำยาล้างหู

ค. คอตตอลบัด

ง. แป้งถอนขนหู

22. ในกรณีที่สุนัขมีขนหูที่ค่อนข้างเยอะควรทำอย่างไรก่อนอันดับแรก

ก. ใช้กรรไกรเล็มขนหูออกก่อน

ข. ใช้ Artery Forceps คีบขนหูออก

ค. โรยแป้งถอนขนหูแล้วใช้ Artery Forceps คีบขนหูออก

ง. ใช้สำลิจุ่มน้ำยาล้างหูค่อยๆ บ้นเปิดเปิดทางให้น้ำยาล้างหูเข้าไป

23. การทำความสะอาดหูควรทำสัปดาห์ละกี่ครั้ง

ก. สัปดาห์ละ 3 ครั้ง

ข. สัปดาห์ละครั้ง

ค. ทำทุกวัน

ง. ควรทำสัปดาห์เว้นสัปดาห์

24. ข้อใดไม่ถูกต้อง

ก. หยดน้ำยาล้างหูลงไป แล้วทำการคลึงกหูเพื่อให้สิ่งสกปรกต่างๆ หลุดออก

ข. การใช้คอตตอลบัดควรแคะเข้าไปด้านในเพื่อเอาสิ่งสกปรกออกมา

ค. ควรถอนขนหูทุกสัปดาห์เพื่อความสะอาด

ง. ข้อ ข และ ค

25. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการล้างหู

- ก. เป็นการเอาเศษเนื้อเยื่อที่หลุดออก
- ข. ช่วยในการป้องกันปัญหาช่องหูอักเสบ
- ค. ช่วยรักษาตัวไรในหูของแมว
- ง. ไม่มีข้อใดผิด

26. สัตว์ลักษณะใดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงมักพบปัญหาเกิดคราบน้ำตาล

- ก. สัตว์ที่มีขนตายาว
- ข. สัตว์ที่มีหน้าเล็ก จมูกแบน
- ค. สัตว์ที่มีดวงตาโต โปนใหญ่
- ง. สัตว์ที่มีปากสั้น กะโหลกแบน

27. ดวงตาของสุนัขสายพันธุ์ใดไม่ได้อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดคราบน้ำตาล

- ก. สุนัขพันธุ์ชิชิว, มอลทิส
- ข. สุนัขพันธุ์เฟรนช์บูลด็อก, คัชชุน
- ค. สุนัขพันธุ์เชาว์เชาว์, บอกเซอร์
- ง. สุนัขพันธุ์ไซบีเรียน, ลาบราดอร์

28. ดวงตาของสุนัขสายพันธุ์ใดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดคราบน้ำตาล

- ก. พันธุ์สีสาวท, ขาวมณี
- ข. พันธุ์อเมริกันช็อตแฮร์, สฟิงซ์
- ค. พันธุ์สก๊อตทิชโพล, เปอร์เซีย
- ง. พันธุ์เบงกอล, เมนคูน

29. ข้อใดเป็นการทำความสะอาดดวงตาสัตว์ที่ผิด

- ก. ใช้น้ำเกลือเช็ดดวงตาแมว
- ข. ใช้น้ำยาล้างตาหยดลงนัยน์ตาของสุนัขประมาณ 2-3 หยด

ค. ใช้น้ำลิจุ่มในน้ำอุ่นๆแล้วบีบให้หมาดๆน้ำแล้วนำไปเช็ดรอบๆดวงตา

ง. ข้อ ก และ ค ผิด

30. ข้อใดไม่ใช่ขั้นตอนการทำความสะอาดดวงตา

- ก. ตัดขนที่ขยารอบดวงตาดอกก่อน
- ข. การใช้แปรงลดคราบน้ำตาลหลังจากที่ทำความสะอาดเสร็จ

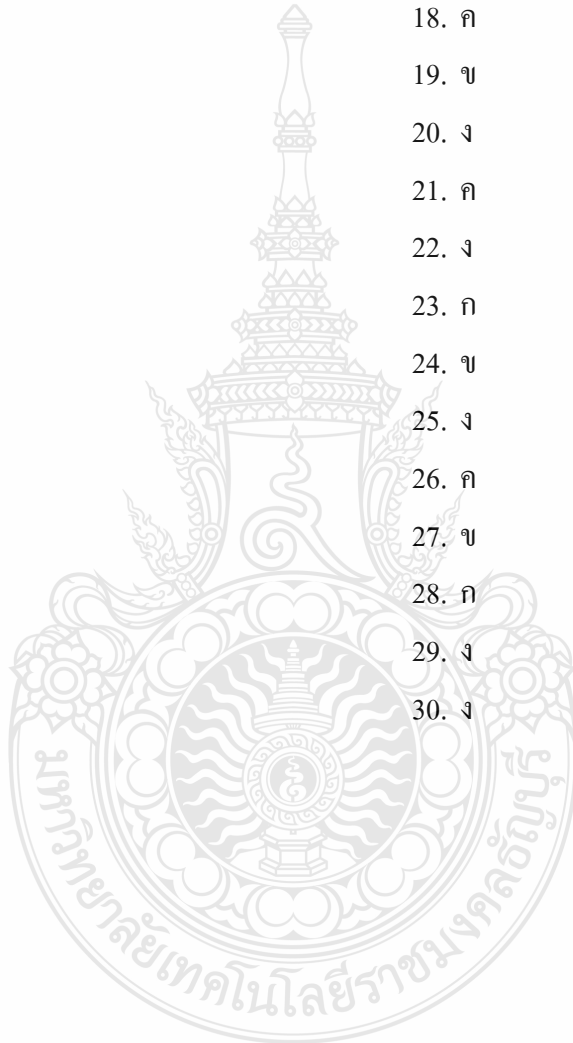
ค. ใช้น้ำลิจุ่มในน้ำอุ่นๆแล้วบีบให้หมาดๆน้ำแล้วนำไปเช็ดรอบๆดวงตา

ง. ใช้น้ำคอตตอลบัดเช็ดสิ่งแปลกปลอมออกจากตาดอกก่อน

เฉลยข้อสอบ

หน่วยที่ 1-3

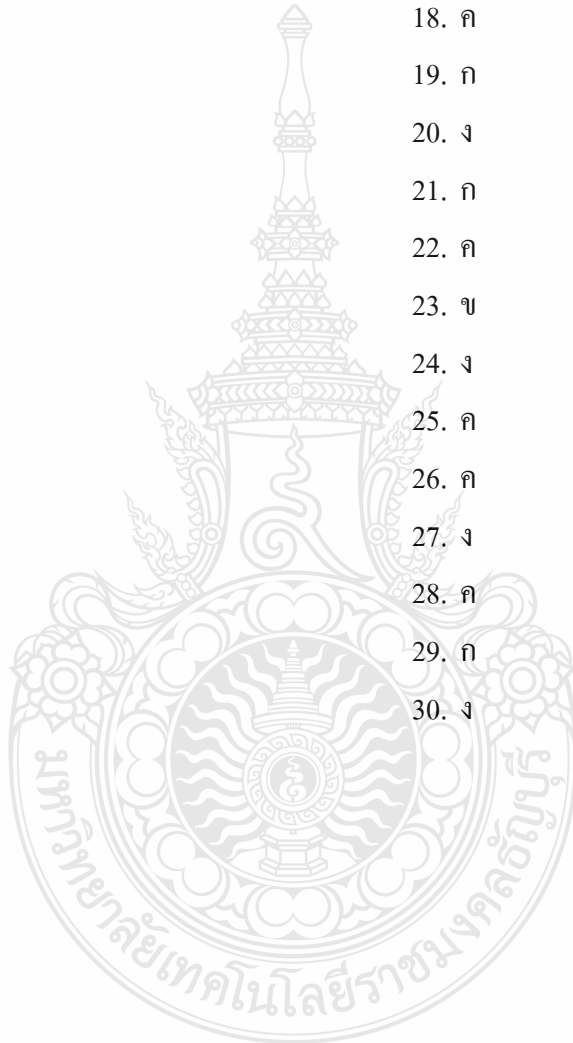
1. ง	16. ง
2. ข	17. ข
3. ก	18. ค
4. ค	19. ข
5. ง	20. ง
6. ง	21. ค
7. ก	22. ง
8. ก	23. ก
9. ค	24. ข
10. ก	25. ง
11. ก	26. ค
12. ข	27. ข
13. ง	28. ก
14. ค	29. ง
15. ค	30. ง

เฉลยข้อสอบ

หน่วยที่ 4-6

1. ค	16. ก
2. ก	17. ง
3. ง	18. ค
4. ข	19. ก
5. ก	20. ง
6. ข	21. ก
7. ก	22. ค
8. ข	23. ข
9. ค	24. ง
10. ง	25. ค
11. ข	26. ค
12. ก	27. ง
13. ง	28. ค
14. ค	29. ก
15. ข	30. ง

แบบประเมินการปฏิบัติในการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

ชื่อ-นามสกุล นักศึกษาชั้นปีที่.....

ทักษะ	ระดับคุณภาพ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
การจับบังคับสัตว์						
1.การเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม						
2.ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง						
3.การจับบังคับสัตว์ที่ถูกต้องวิธี						
4.ผลการปฏิบัติงาน						
การตัดขนสัตว์						
1.การเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม						
2.การจับบังคับสัตว์ที่ถูกต้องวิธี						
3.ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง						
4.ผลการปฏิบัติงาน						
การอาบน้ำ						
1.การใช้อุปกรณ์อย่างเหมาะสม						
2.การจับบังคับสัตว์ที่ถูกต้องวิธี						
3.ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง						
4.ผลการปฏิบัติงาน						
การแปรงขน/ตัดเล็บ						
1.การใช้อุปกรณ์อย่างเหมาะสม						
2. การจับบังคับสัตว์ที่ถูกต้องวิธี						
3.ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง						
4.ผลการปฏิบัติงาน						

เกณฑ์ประเมินคุณภาพ (Rubrics Score)

รายการประเมิน	เกณฑ์ประเมินคุณภาพ				
	1	2	3	4	5
หน่วยที่ 1					
1.การเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม	ไม่สามารถเลือกอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานได้	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้อง 1 ชิ้น	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้อง 2 ชิ้น	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้อง 3 ชิ้น	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้องทั้งหมด
2.ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง	ไม่สามารถปฏิบัติงานตามขั้นตอนได้	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง 1 ครั้ง	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง 2 ครั้ง	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง 3 ครั้ง	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้องทั้งหมด
3.การจับบังคับสัตว์ที่ถูกรักษา	ไม่สามารถจับบังคับสัตว์ได้	สามารถจับบังคับสัตว์ได้ถูกต้อง 1 ครั้ง	สามารถจับบังคับสัตว์ได้ถูกต้อง 2 ครั้ง	สามารถจับบังคับสัตว์ได้ถูกต้อง 3 ครั้ง	สามารถจับบังคับสัตว์ได้ถูกต้องทั้งหมด
4.ผลการปฏิบัติงาน	ไม่สามารถจับบังคับสัตว์ได้	สามารถจับบังคับสัตว์ได้ แต่ผู้เข้าอบรมและสัตว์เกิดการบาดเจ็บ	สามารถจับบังคับสัตว์ได้ แต่ใช้อุปกรณ์ไม่ถูกต้อง	สามารถจับบังคับสัตว์ได้แต่ใช้เวลานานเกิน 5 นาที	สามารถจับบังคับสัตว์ได้ถูกต้อง อ่อนโยน และรวดเร็ว
หน่วยที่ 3					
1.การเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม	ไม่สามารถเลือกอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานได้	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้อง 2 ชิ้น	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้อง 3 ชิ้น	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้อง 4 ชิ้น	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้องทั้งหมด

เกณฑ์ประเมินคุณภาพ (Rubrics Score)

รายการประเมิน	เกณฑ์ประเมินคุณภาพ				
	1	2	3	4	5
หน่วยที่ 3 (ต่อ) 2.การจับบังคับสัตว์ที่ถูกรัง 3.ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง 4.ผลการปฏิบัติงาน	ไม่สามารถจับบังคับสัตว์ได้ ไม่สามารถปฏิบัติงานตามขั้นตอนได้ ไม่สามารถปฏิบัติงานตามขั้นตอนได้ทั้งหมด	สามารถจับบังคับสัตว์ได้แต่ผู้เข้าอบรมและสัตว์เกิดการบาดเจ็บ สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้แต่ผิด 3 ครั้ง สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้แต่ผิด 3 ครั้ง	สามารถจับบังคับสัตว์ได้แต่ใช้อุปกรณ์ไม่ถูกต้อง สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้แต่ผิด 2 ครั้ง สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้แต่ผิด 2 ครั้ง	สามารถจับบังคับสัตว์ได้ สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้แต่ผิด 1 ครั้ง สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้แต่ผิด 1 ครั้ง	สามารถจับบังคับสัตว์ได้ถูกต้อง อ่อนโยนและรวดเร็ว สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้องทั้งหมด สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้องทั้งหมด
หน่วยที่ 4 1.การใช้อุปกรณ์อย่างเหมาะสม	ไม่สามารถเลือกอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานได้	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้อง 2 ชิ้น	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้อง 3 ชิ้น	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้อง 4 ชิ้น	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้องทั้งหมด

เกณฑ์ประเมินคุณภาพ (Rubrics Score)

รายการประเมิน	เกณฑ์ประเมินคุณภาพ				
	1	2	3	4	5
หน่วยที่ 4 (ต่อ) 2.การจับบังคับสัตว์ที่ถูกรวิธี	ไม่สามารถจับบังคับสัตว์ได้	สามารถจับบังคับสัตว์ได้แต่ผู้เข้าอบรมและสัตว์เกิดการบาดเจ็บ	สามารถจับบังคับสัตว์ได้แต่ใช้อุปกรณ์ไม่ถูกต้อง	สามารถจับบังคับสัตว์แต่ใช้เวลานานเกิน 5 นาที	สามารถจับบังคับสัตว์ได้ถูกต้องอ่อนโยนและรวดเร็ว
3.ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง	ไม่สามารถปฏิบัติงานตามขั้นตอนได้	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้แต่ผิด 3 ครั้ง	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้แต่ผิด 2 ครั้ง	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้แต่ผิด 1 ครั้ง	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้องทั้งหมด
4.ผลการปฏิบัติงาน	ไม่สามารถปฏิบัติงานตามขั้นตอนได้ทั้งหมด	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้แต่ผิด 3 ครั้ง	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้แต่ผิด 2 ครั้ง	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้แต่ผิด 1 ครั้ง	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้องทั้งหมด
หน่วยที่ 5 การแปรขน/ตัดเล็บ	ไม่สามารถเลือกอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานได้	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้อง 2 ชิ้น	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้อง 3 ชิ้น	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้อง 4 ชิ้น	สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ถูกต้องทั้งหมด

เกณฑ์ประเมินคุณภาพ (Rubrics Score)

รายการประเมิน	เกณฑ์ประเมินคุณภาพ				
	1	2	3	4	5
หน่วยที่ 5 (ต่อ) 2.การจับบังคับ สัตว์ที่ถูกรัง	ไม่สามารถจับ บังคับสัตว์ได้	สามารถจับ บังคับสัตว์ได้ แต่ผู้เข้าอบรม และสัตว์เกิด การบาดเจ็บ	สามารถจับ บังคับสัตว์ได้ แต่ใช้อุปกรณ์ ไม่ถูกต้อง	สามารถจับ บังคับสัตว์ แต่ใช้ เวลานาน เกิน 5 นาที	สามารถจับ บังคับสัตว์ ได้ถูกต้อง อ่อนโยน และรวดเร็ว
3.ปฏิบัติตาม ขั้นตอนอย่าง ถูกต้อง	ไม่สามารถ ปฏิบัติงาน ตามขั้นตอน ได้	สามารถ ปฏิบัติตาม ขั้นตอนได้ แต่ผิด 3 ครั้ง	สามารถ ปฏิบัติตาม ขั้นตอนได้ แต่ผิด 2 ครั้ง	สามารถ ปฏิบัติตาม ขั้นตอนได้ แต่ผิด 1 ครั้ง	สามารถ ปฏิบัติตาม ขั้นตอนได้ ถูกต้อง ทั้งหมด
4.ผลการ ปฏิบัติงาน	ไม่สามารถ ปฏิบัติงาน ตามขั้นตอน ได้ทั้งหมด	สามารถ ปฏิบัติตาม ขั้นตอนได้ แต่ผิด 3 ครั้ง	สามารถ ปฏิบัติตาม ขั้นตอนได้ แต่ผิด 2 ครั้ง	สามารถ ปฏิบัติตาม ขั้นตอนได้ แต่ผิด 1 ครั้ง	สามารถ ปฏิบัติตาม ขั้นตอนได้ ถูกต้อง ทั้งหมด

ผลรวมทุกกิจกรรมต้องไม่ต่ำกว่า 70%

ผลการประเมิน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

**แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามความพึงพอใจกับจุดประสงค์การเรียนรู้
หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง**

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณา แบบสอบถามความพึงพอใจนี้ว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่และเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนความสอดคล้องตามความคิดเห็นของท่านดังต่อไปนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ที่	แบบสอบถามความพึงพอใจ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ด้านวิทยากร				
	1 การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน				
	2 ความสามารถในการอธิบายเนื้อหา				
	3 การเชื่อมโยงเนื้อหาในการฝึกอบรม				
	4 มีความครบถ้วนของเนื้อหาในการฝึกอบรม				
	5 การใช้เวลาตามที่กำหนดไว้				
6	การตอบข้อซักถามในการฝึกอบรม				
	ด้านสถานที่ / ระยะเวลา / อาหาร				
	1 สถานที่สะอาดและมีความเหมาะสม				
	2 ความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์				
3 ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม					
4 อาหาร มีความเหมาะสม					
1	ด้านความรู้ความเข้าใจ				
	1 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ก่อนการอบรม				
2 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ หลัง การอบรม					
1	ด้านการนำความรู้ไปใช้				
1 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน					

ที่	แบบสอบถามความพึงพอใจ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
2	มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้				
3	สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดได้				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

**แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและ
ความงามของสัตว์เลี้ยง**

แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตรฝึกอบรมเป็นส่วนหนึ่งของ
วิทยานิพนธ์ สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี มีความประสงค์ที่จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ได้พิจารณา
ตามความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักสูตรเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง
หลักสูตร

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าองค์ประกอบของหลักสูตรในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความเหมาะสมมาก
น้อยเพียงใด และ โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องระดับความเหมาะสมหรือแสดงความ
คิดเห็นลงในช่องเสนอแนะ

ระดับการประเมิน +1 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม

-1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม

ข้อ	หัวข้อที่ประเมิน	ระดับความเหมาะสม			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	หลักการและเหตุผล				
2.	วัตถุประสงค์				
3.	เนื้อหา				
	1)ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสุนัขและ แมว/การจับบังคับสัตว์				
	2)อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริม สุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง				
	3)การตัดขนสัตว์				
	4)การอาบน้ำสัตว์				

ข้อ	หัวข้อที่ประเมิน	ระดับความเหมาะสม			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	5)การแปรงชนตัดเล็บ				
	6)การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ				
4.	แนวทางการดำเนินการฝึกอบรม				
5.	เทคนิคการฝึกอบรม				
6.	การวัดและประเมินผล				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

**แบบประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพ
และความงามของสัตว์เลี้ยง**

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าเนื้อหาของโครงสร้างหลักสูตรในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสอดคล้องหรือไม่ และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมหรือแสดงความคิดเห็นลงในช่องเสนอแนะ

ระดับการประเมิน +1 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม

-1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม

ลำดับ	รายการประเมินความสอดคล้อง	ระดับความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
1	หลักการและเหตุผล			
2	วัตถุประสงค์			
3	แผนการอบรมของหลักสูตร			
4	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับวิชาชีพ			
5	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม			
6	เนื้อหา มีประโยชน์ต่อการทำงาน			
7	เนื้อหา มีการเรียงลำดับตามการปฏิบัติงานจริง			
8	การจัดลำดับเนื้อหา			
	1)ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสุนัขและแมว/การจับบังคับสัตว์			
	2)อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง			
	3)การตัดขนสัตว์			
	4)การอาบน้ำสัตว์			
	5)การแปรงขน/ตัดเล็บสัตว์			
	6)การดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของ			
9	กิจกรรมในการฝึกอบรม			

ลำดับ	รายการประเมินความสอดคล้อง	ระดับความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
10	รูปแบบในการฝึกอบรม			
11	ระยะเวลาในการฝึกอบรม			
12	เทคนิคการฝึกอบรม			
13	การประเมินผลการฝึกอบรม			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

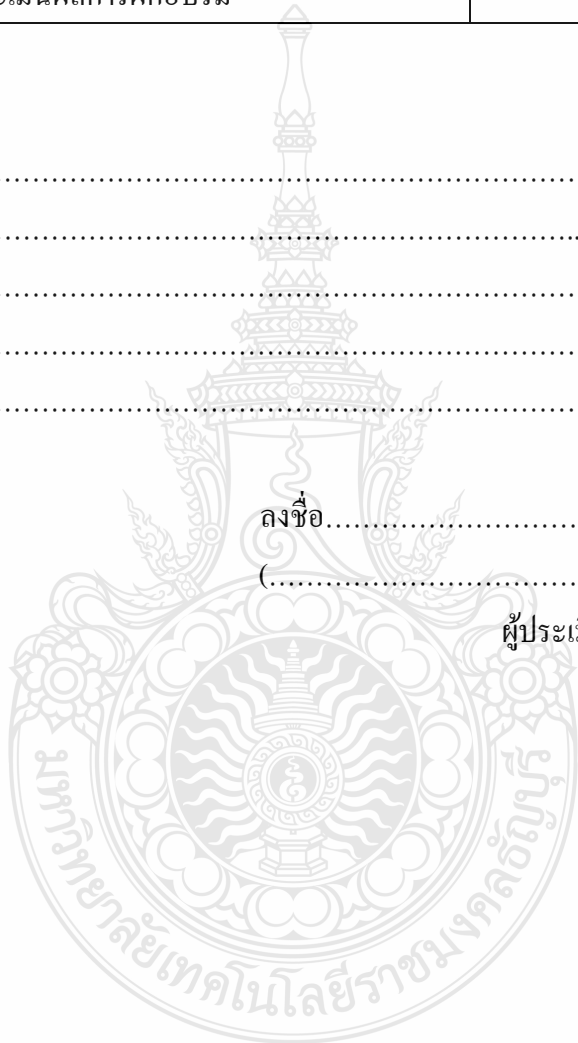
.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

**แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้หลักสูตร
ฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณา แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่และเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนความสอดคล้องตามความคิดเห็นของท่านดังต่อไปนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

(แบบทดสอบหน่วยที่ 1)

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ตระหนักถึงความสำคัญของการซักประวัติสัตว์จากเจ้าของ	1. การซักประวัติจากเจ้าของสัตว์ในต่อไปนี้ข้อใดถูกต้อง ก. ประวัติการแพ้แชมพู แพ้ยา ข. พฤติกรรมของสัตว์ เช่น ความดุร้าย อวัยวะที่ต้องหลีกเลี่ยงในการสัมผัส ค. ทรงของสัตว์เลี้ยงที่เจ้าของต้องการตัดขน ง. ถูกทุกข้อ				
เข้าใจการจับบังคับสัตว์	2. “การจับบังคับสุนัข” ที่ถูกต้องควรกระทำอย่างไร ก. ผูกเชือกให้แน่นมากๆ เพื่อป้องกันสัตว์เลี้ยงกัด ข. ใช้แถบผ้าหรือเชือกมัดให้ใช้แถบผ้าผูกเป็นบ่วงสวมปาก ค. ใช้เชือกที่มีคมผูกปากสัตว์เลี้ยง เพื่อป้องกันไม่ให้เชือกหลุดได้ง่าย ง. ยื่นมือเข้าไปเหนือหัวสุนัข เพื่อทักทาย				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
		+1	0	-1	
สามารถ จำแนก ลักษณะขน ของสัตว์ได้ อย่างถูกต้อง	3.ขนสัตว์สามารถแบ่งออกได้เป็นกี่ประเภท ก.2 ประเภท ข.3 ประเภท ค.4 ประเภท ง.5 ประเภท				
สามารถ จำแนก ลักษณะขน ของสัตว์ได้ อย่างถูกต้อง	4.สุนัขพันธุ์ โกลเด้นรีทริเวอ์ ชิสุห์ ปอม เป็นสุนัข ที่มีลักษณะขนแบบใด ก.ขนหยิก ข.ขนเงา ค.ขนตรง ง.ขนฟู				
เข้าใจ ลักษณะของ ช่างตกแต่ง ขนสัตว์	5.ลักษณะ โดยทั่วไปของช่างอาบน้ำตัดขนสัตว์ ข้อ ใดต่อไปนี้ผิด ก.ควรสวมใส่หน้ากากอนามัย เพื่อป้องกันขนสัตว์ เข้าจมูกและปาก ข.รวบผมขึ้นไป เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน ค.เล็บของช่างไม่ควรที่จะไว้นานมาก สามารถไว้ได้ เพื่อเกาเวลาอาบน้ำให้สัตว์ ง.สวมใส่กางเกงขาสั้น เพื่อง่ายต่อการเคลื่อนไหว				
เข้าใจ ลักษณะขน ของสัตว์	6.ขนอ่อน ของสัตว์ ส่วนใหญ่ จะพบอยู่บริเวณส่วน ใดของสัตว์ ก.ขนที่ท้อง ข.ขนที่ขา ค.ขนที่คอ ง.ถูกทุกข้อ				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
		+1	0	-1	
เข้าใจ ลักษณะ ของสัตว์	7.ข้อไม่ใช่ลักษณะของขนชั้นเดียว ก.ขนไม่หนาโปร่งบาง ข.ขนสั้นเท่านั้น ค.ขนไม่จับเป็นแผงหนา ง.ไม่มีขนชั้นล่างปกคลุม				
สามารถ จำแนก ลักษณะ ของสัตว์ ได้อย่าง ถูกต้อง	8.ขนสัตว์แบบสองชั้น แบ่งออกเป็นอะไรบ้าง ก.ขนชั้นนอก/ขนชั้นใน ข.ขนชั้นใน/ขนชั้นกลาง ค.ขนชั้นกลาง/ขนชั้นนอก ง.ไม่มีข้อใดถูก				
เข้าใจ ลักษณะ ของสัตว์	9.สุนัขสายพันธุ์ใดที่มีขนแบบขนสองชั้น ก.พุดเดิ้ล ข.บลูค็อก ค.ลาบราดอร์ ง.ยอร์กเชียร์				
เข้าใจ ลักษณะ ของสัตว์	10.ข้อใดไม่ใช่หน้าที่ของขนสองชั้น ก.เพื่อช่วยรักษาความอบอุ่นแก่ร่างกาย ข.เพื่อป้องกันการบาดเจ็บของผิวหนัง ค.ช่วยลดการเปียกน้ำ ง.เพื่อความสวยงาม				

(แบบทดสอบหน่วยที่ 2)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สามารถเลือกใช้อุปกรณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	11. แคมพูปอบน้ำสัตัวสามารถแบ่งออกได้กี่ประเภท ก.2 ประเภท ข.3 ประเภท ค.4 ประเภท ง.5 ประเภท				
เข้าใจวิธีการใช้อุปกรณ์แต่ละชนิด	12. เพราะเหตุใดจึงนิยมนำผ้า ซามัวร์ มาเช็ดตัวสัตัว หลังอาบน้ำ ก. ราคาถูก ข. ซึมซับน้ำได้ดี ค. เพื่อความหรูหรา ง. ถูกทุกข้อ				
สามารถเลือกใช้อุปกรณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	13. กรรไกรชนิดใดที่ไม่สามารถนำมาใช้ได้ในงานตัดขนสัตัว ก. กรรไกรตรง ข. กรรไกรโค้ง ค. กรรไกรซอย ง. ผิดทุกข้อ				
เข้าใจวิธีการใช้อุปกรณ์แต่ละชนิด	14. เครื่องมือชนิดใดสามารถนำมาใช้ในงานตัดแต่งขนสัตัวได้ ก. คัตเตอร์ ข. มีด ค. เครื่องโกนหนวด ง. ปัดตาเลีย่น				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สามารถบอกชื่อ และวิธีการใช้ งานของอุปกรณ์ แต่ละชิ้นได้	15.Artery Forceps เป็นเครื่องมือ สำหรับใช้ทำอะไร ก. ใช้ตัดขนบริเวณตา ข. ใช้ถอนขนบริเวณหู ค. ใช้ตัดเล็บ ง. ใช้โกนขนบริเวณก้น				
สามารถเลือกใช้ อุปกรณ์ได้อย่าง ถูกต้อง เหมาะสม	16. ไคร์เป่าขนสัตว์ สามารถใช้ไคร์ เป่าผมคนแต่ต้องใช้น้ำกำลังไฟ เท่าไร ก. 900 วัตต์ ข. 1200 วัตต์ ค. 1300 วัตต์ ง. 1500 วัตต์				
สามารถบอกชื่อ และวิธีการใช้ งานของอุปกรณ์ แต่ละชิ้นได้	17.แปรงสลิคเกอร์ (Slicker) ใช้ สำหรับทำอะไร ก. ใช้ถอนขนหู ข. ใช้แกะขนที่พันกัน ค. ใช้ตัดขน ง. ถูกทุกข้อ				
สามารถบอกชื่อ และวิธีการใช้ งานของอุปกรณ์ แต่ละชิ้นได้	18. อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับตัดเล็บ สัตว์ ข้อใดต่อไปนี้เป็นข้อนี้ถูกต้อง ก. กรรไกรตัดเล็บทั่วไป ข. กรรไกรตรง ค. กรรไกรชอย ง. กรรไกรตัดเล็บสัตว์				

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
รู้จักอุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง	19. อุปกรณ์ในข้อใดไม่ใช่อุปกรณ์สำหรับแปรงขนสัตว์ ก. ไดรร์ ข. แปรงหมุด ค. แปรงขนหมู ง. หวี				
สามารถเลือกใช้อุปกรณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	20. สัตว์ที่เป็นโรคผิวหนังจะสามารถใช้แชมพูอาบน้ำชนิดใดได้ ก. แชมพูของคน ข. แชมพูทั่วไป ค. แชมพูกำจัดเห็บหมัด ง. ผิดทุกข้อ				

(แบบทดสอบหน่วยที่ 3)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สามารถบอกถึง ความสำคัญของ การตัดขนสัตว์ ได้	21. ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ของการ ตัดขนสัตว์ ก. ป้องกันเชื้อโรคที่มากับขน ข. เพื่อช่วยให้ขนสัตว์แข็งกระด้าง ค. เพื่อให้ขนสัตว์นุ่มและสวยกว่าเดิม ง. เพื่อช่วยรักษาโรคผิวหนัง				
สามารถอธิบาย ลักษณะเด่นของ แต่ละทรงได้ อย่างถูกต้อง	22. ทรงที่เหมาะสมกับสุนัขพันธุ์ ชิสุห์ คือทรงแบบใด ก. ทรงแกะ ข. ทรงเกรียน ค. ทรงสิงโต ง. ทรงหน้าหมี หน้ากลม				
สามารถอธิบาย ลักษณะเด่นของ แต่ละทรงได้ อย่างถูกต้อง	23. ทรงขนแบบ ทรงแกะ นิยมตัดกับ สุนัข สายพันธุ์ใด ก. เพ็ทบูลเชอร์เรีย ข. โกลเด้นรีทรีฟเวอร์ ค. พุดเดิ้ล ง. บางแก้ว				
สามารถอธิบาย ลักษณะเด่นของ แต่ละทรงได้ อย่างถูกต้อง	24. ทรงขนแบบใดที่เหมาะสมกับสัตว์ เลี้ยงที่เป็น โรคผิวหนังมากที่สุด ก. ทรงหน้าหมี ข. ทรงเกรียน ค. ทรงแกะ ง. ทรงสิงโต				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
		+1	0	-1	
เข้าใจวิธีการตัด ขนสุนัขและ แมว	25.ข้อใดไม่ควรถือ ก. ใช้กรรไกรตัดขนบริเวณหน้าของ แมว ข. ใช้ปัตตาเลี่ยนตัดขนบริเวณหน้า ค. ใช้ปัตตาเลี่ยนตัดขนบริเวณเท้า ง. ใช้กรรไกรตัดขนบริเวณหู				
เข้าใจวิธีการตัด ขนสุนัขและ แมว	26.การตรวจความเรียบร้อยของขน ส่วนหางควรทำอย่างไร ก. ยกหางขึ้นมาทำมุมขนานกับพื้น ตัด ส่วนที่เกินออก ข. ยกหางชูขึ้นแล้วเล็มส่วนที่เกินออก ค. ยกหางชูขึ้นรวบขนจากโคนถึงปลาย หางแล้วเล็มให้เท่ากัน ง. ถูกทุกข้อ				
เข้าใจวิธีการตัด ขนสุนัขและ แมว	27.ข้อใดต่อไปนี้เป็นข้อ ก. ใช้ใบมีดเบอร์ 10 ตัดขนบริเวณเท้า และอุ้งเท้า ข. ใช้ใบมีดเบอร์ 4 ตัดขนบริเวณหน้า ค. ใช้ใบมีดเบอร์ 4 ตัดขนบริเวณตัว ง. ใช้ใบมีดเบอร์ 30 ตัดขนบริเวณก้น				
เข้าใจวิธีการตัด ขนสุนัขและ แมว	28.ข้อใดต่อไปนี้เป็น ก. กรรไกรซอยใช้เล็มขนให้เข้าทรง ข. ใช้ปัตตาเลี่ยนตัดขนหู ค. การใช้หวีย้อนขนให้ฟูทำให้รู้ถึงขน ที่เกินออกมา ง. ใช้กรรไกรตรงตัดขนบริเวณเท้าให้ กลม				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
เข้าใจรูปแบบ การตัดขนทั้ง 5 แบบ	29.การตัดขนแมวเปอร์เซีย บริเวณ หางควรตัดออกกี่ส่วน ก. เหลือปลายหางไว้ 2 ส่วน 4 ข. เหลือปลายหางไว้ 2 ส่วน 3 ค. เหลือปลายหางไว้ 1 ส่วน 4 ง. เหลือปลายหางไว้ 1 ส่วน 3				
เข้าใจวิธีการตัด ขนสุนัขและ แมว	30.ข้อใดต่อไปกล่าวถึงทรงเกรียน ผิด ก. ใช้ใบมีดเบอร์ 10 ตัดเกรียน เท่ากันทั้งตัว ข. สามารถไว้ขนบริเวณหัวและหาง ได้ ค. ถ้าสุนัขเป็น โรคผิวหนังบริเวณ ใบหน้าต้อง สามารถไว้ขนบริเวณ หน้าได้ ง. เหมาะกับสัตว์ที่เป็น โรคผิวหนัง				

(แบบทดสอบหน่วยที่ 4)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
		+1	0	-1	
เข้าใจวิธีการ อาบน้ำสัตรี	31.การอาบน้ำสัตรี ขั้นตอนในการฉีดน้ำ ควรกระทำอย่างไร ก.ฉีดจากด้านหลังซ้ายไปหาด้านหน้าสัตรี ข.ฉีดจากด้านหน้าไปหาด้านซ้ายของสัตรี ค.ฉีดตรงไหนก็ได้ ง.ถูกทุกข้อ				
เข้าใจวิธีการ อาบน้ำสัตรี	32.ผลเสียจากการล้างแชมพูอาบน้ำสัตรี ออกไม่หมดอาจก่อให้เกิดผลอย่างไร ก.เกิดอาการแพ้ ข.กลิ่นหอมติดทนนาน ค.ขนนุ่มสลวย ง.ถูกทั้งข้อ ข. และ ค.				
เข้าใจวิธีการ อาบน้ำสัตรี	33.ถ้าอยากให้สัตรีมีลักษณะขนฟู มีวิธีการ อย่างไร ก.ใช้หวีหวีตามแนวน ข.ใช้ไคร้เป่าโดยที่ทิศทางลมของไคร้จะ สวนทางกับการแปรขน ค.ใช้ลมร้อนจากไคร้เป่าจนขนฟู ง.ใช้กรรไกรซอยให้ขนสั้น จนกระทั่งขนฟู				
เข้าใจวิธีการ อาบน้ำสัตรี	34.ในการอาบน้ำแมวสิ่งแรกที่ต้องกระทำ คือข้อใด ก.ฉีดน้ำ ข.ใช้ไคร้เป่าขนให้แห้ง ค.ตัดเล็บแมว ง.ถูแชมพูลงบนตัวแมว				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
		+1	0	-1	
สามารถ บอกข้อห้าม ในการ อาบน้ำสัตรี ได้อย่าง ถูกต้อง	35.บริเวณส่วนไหนของแมว ที่ไม่ควร นำไปรด ก.หัวแมว ข.หางแมว ค.ลำตัวของแมว ง.ท่อนขาของแมว				
เข้าใจวิธีการ อาบน้ำสัตรี	36.การอาบน้ำสุนัข การบีบต่อมผลิต ของเหลวมีกลิ่นแรง ควรบีบที่ส่วนใด ก.คอ ข.ก้น ค.รักแร้ ง.อวัยวะเพศ				
สามารถ บอกข้อห้าม ในการ อาบน้ำสัตรี ได้อย่าง ถูกต้อง	37.การใช้สำลีอุดหูสัตว์ก่อนอาบน้ำ เพราะอะไร ก.เพื่อป้องกันสัตว์ได้ยินเสียงน้ำเพราะ อาจทำให้กลัวได้ ข.เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำเข้าหูสัตว์ ค.เพื่อป้องกันการได้ยินเสียงใครเป่าผม ง.ข้อ ก และ ค ถูก				
สามารถ บอกข้อห้าม ในการ อาบน้ำสัตรี ได้อย่าง ถูกต้อง	38.ข้อใดไม่ควรกระทำขณะอาบน้ำสัตรี ก.เกาลำตัวสัตว์เบาๆ ข.ขณะฉีดน้ำล้างแชมพู เอามืออีกข้างบัง ส่วนตาไว้ ค.เริ่มล้างแชมพูจากส่วนหัวก่อน ง.ใช้มือบีบริดน้ำออกจากตัวสัตว์ก่อน แล้วใช้ผ้าเช็ด				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
เข้าใจ วิธีการ อาบน้ำสัตัว	39.ครีมบำรุงขนสัตว์ควรทาช่วงใด ก.ทาก่อนอาบน้ำ ข.ทาหลังอาบน้ำด้วยแชมพูแล้วหมักด้วย ครีม 5-10 นาทีแล้วล้างออก ค.ทาหลังอาบน้ำเสร็จ ขณะที่ขน หมาดๆ ง.ทาหลังจากเป่าขนแห้งแล้ว				
เข้าใจ วิธีการ อาบน้ำสัตัว	40.ข้อใดถูกต้อง ก.มานิใช้ไคร้เป่าผมคนเป็ดลมร้อน เพื่อให้ขนแห้งเร็ว ข.มานะใช้แชมพูของคนอาบน้ำให้ สุนัข ค.ซูใจใช้แชมพูอาบน้ำแมวบีบลงตัว แมวโดยตรง ง.ปิติใช้แชมพูรักษาโรคผิวหนัง สำหรับสุนัขที่เป็น โรคเรื้อน				

(แบบทดสอบหน่วยที่ 5)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
		+1	0	-1	
เข้าใจวิธีการ แก้ขนที่พัน กันของสัตว์	41.แปรงชนิดใดที่ใช้สำหรับแปรงขนที่ พันกันออกไม่ให้เกิดก้อน ก.แปรงขนหมู (Bristle Brush) ข.แปรงหวีสลิกเกอร์ (Slicker) ค.หวีตรง ง.แปรงหมุด				
รู้จักการ เลือกใช้ อุปกรณ์ที่ เหมาะสมกับ การแปรงขน ตัดเล็บ	42.การไม่ตัดเล็บสุนัขก่อให้เกิดผลเสีย ตามมาอย่างไร ก.ทำให้สุนัขเดินได้คล่องแคล่วกว่าปกติ ข.สุนัขเบื่ออาหาร ค.เล็บม้วนขึ้นทำให้แทงเข้าไปในเนื้อ สุนัขได้ ง.สุนัขหงุดหงิดง่าย				
รู้จักการ เลือกใช้ อุปกรณ์ที่ เหมาะสมกับ การแปรงขน ตัดเล็บ	43.แปรงชนิดใดใช้สำหรับเอาขนที่ตาย แล้วและสิ่งสกปรกให้หลุดออกจากขน ของสุนัข ก.แปรงขนหมู (Bristle Brush) ข.แปรงสลิกเกอร์ (Slicker) ค.แปรงหมุด ง.หวีตรง				
เข้าใจวิธีการ แปรงขนและ ตัดเล็บสัตว์	44.การตัดเล็บสุนัขที่ถูกต้องควรตัดที่ บริเวณใดของเล็บ ก.ตัดออกได้ทั้งเล็บ ข.ตัดได้เฉพาะ โคนเล็บเท่านั้น ค.ตัดปลายเล็บบริเวณที่มีสีขาว ง.ตัดได้เฉพาะข้างเล็บ				

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสมอแนะ
		+1	0	-1	
เข้าใจวิธีการแปรงขนและตัดเล็บสัตว์	45.การตัดเล็บสุนัขต้องตัดเป็นมุมเอียงประมาณกี่องศา ก.30 องศา ข.45 องศา ค.60 องศา ง.90 องศา				
เข้าใจวิธีการแปรงขนและตัดเล็บสัตว์	46.วิธีการใดจึงจะสามารถทำให้เล็บของแมวออกมาเพื่อตัดได้ ก.กดเบาๆที่เท้าแมว ข.บีบจมูกแมว ค.ดึงเล็บแมวออกมาตรงๆ ง.จับบริเวณต้นคอแมว				
เข้าใจวิธีการแปรงขนและตัดเล็บสัตว์	47.ค่านในเล็บแมวที่เห็นเป็นสีแดงหมายถึงอะไร ก.เลือด ข.เนื้อเล็บ ค.เส้นประสาท ง.ถูกทั้ง ข้อ ก. และ ค.				
รู้จักการเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการแปรงขนตัดเล็บ	48.ข้อใดเป็นการเลือกอุปกรณ์ใช้งานผิดวิธี ก.ใช้หวีตรง หวีจัดให้ขนของสุนัขตกลงไปข้างลำตัว ข. ใช้แปรงสลิคเกอร์แปรงขนก่อน เพื่อให้ขนที่พันกันอยู่คลายตัวออก ค. ใช้หวีตรงหวีขนบริเวณที่พันกันให้คลายออกก่อน ง. แปรงขนหมา แปรงเพื่อเอาขนที่ตายแล้วและสิ่งสกปรกให้หลุดออก				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
เข้าใจวิธีการ แปรงขนและตัด เล็บสัตว์	49.ข้อใดไม่ใช่วิธีการแปรงขนแมว ก.ขนที่ต้นคอและหลังใบหูใช้แปรง หมุด (Pin Brush) ข.ขนบริเวณหน้าอกใช้หวีตรง ค.แปรงสติกเกอร์ (Slicker) แปรง บริเวณข้างหู ง.ใช้หวีหวีให้ทั่วตัวเพื่อตรวจสอบว่า มีขนพันกัน				
เข้าใจวิธีการ แปรงขนและตัด เล็บสัตว์	50.ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการ แปรงขน ก.ทำให้ขนของสัตว์สวยงาม ข.การกระตุ้นจากการหวีหรือแปรงก็ จะขับน้ำมันมาเคลือบขนสัตว์ ค.ทำความสะอาดขนสิ่งสกปรกจะ ถูกกำจัดออกมา ง.ทำให้กินอาหารได้เยอะขึ้น				

(แบบทดสอบหน่วยที่ 6)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
		+1	0	-1	
สามารถบอก วิธีการทำ ความสะอาด ดวงตาและหู ของสัตว์เลี้ยง ได้	51.ข้อใดไม่ใช่อุปกรณ์ทำความสะอาดหู ของสัตว์เลี้ยง ก. ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ข. น้ำยาล้างหู ค. คอตตอลบัด ง. แป้งถอนขนหู				
เข้าใจวิธีการ ดูแลสุขภาพ และความงาม เบื้องต้นของ สัตว์เลี้ยง สำหรับ เจ้าของ	52. ในกรณีที่สุนัขมีขนหูที่ค่อนข้างเยอะ ควรทำอะไรก่อนอันดับแรก ก. ใช้กรรไกรเล็มขนหูออกก่อน ข. ใช้ Artery Forceps คึงขนหูออก ค. โรยแป้งถอนขนหูแล้วใช้ Artery Forceps คึงขนหูออก ง. ใช้สำลีจุ่มน้ำยาล้างหูค่อยๆป้อนเปิด เปิดทางให้น้ำยาล้างหูเข้าไป				
สามารถบอก ความสำคัญ ของการดูแล สุขภาพและ ความงาม เบื้องต้นของ สัตว์	53. การทำความสะอาดหูควรทำสัปดาห์ละ กี่ครั้ง ก. สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ข. สัปดาห์ละครั้ง ค. ทำทุกวัน ง. ควรทำสัปดาห์เว้นสัปดาห์				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
เข้าใจวิธีการ ดูแลสุขภาพและ ความงาม เบื้องต้นของ สัตว์เลี้ยงสำหรับ เจ้าของ	54.ข้อใด <u>ไม่</u> ถูกต้อง ก.หยดน้ำยาล้างหูลงไป แล้วทำการ คลึงกหูเพื่อให้สิ่งสกปรกต่างๆ หลุดออก ข.การใช้คอตตอลบัดควรแคะเข้าไป ด้านในเพื่อเอาสิ่งสกปรกออกมา ค.ควรถอนขนหูทุกสัปดาห์เพื่อ ความสะอาด ง.ข้อ ข และ ค				
เข้าใจวิธีการ ดูแลสุขภาพและ ความงาม เบื้องต้นของ สัตว์เลี้ยงสำหรับ เจ้าของ	55.ข้อใดกล่าว <u>ไม่</u> ถูกต้องเกี่ยวกับการ ล้างหู ก.เป็นการเอาเศษเนื้อเยื่อที่หลุดออก ข.ช่วยในการป้องกันปัญหาช่องหู อักเสบ ค.ช่วยรักษาตัวไรในหูของแมว ง.ไม่มีข้อใดผิด				
สามารถบอก ความสำคัญของ การดูแลสุขภาพ และความงาม เบื้องต้นของ สัตว์เลี้ยง	56.สัตว์เลี้ยงระยะใดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง มักพบปัญหาเกิดคราบน้ำตาล ก.สัตว์เลี้ยงที่มีขนตายาว ข.สัตว์เลี้ยงที่มีหน้าเด็ก จมูกแบน ค.สัตว์เลี้ยงที่มีดวงตาโต โปนใหญ่ ง.สัตว์เลี้ยงที่มีปากสั้น กะโหลกแบน				

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สามารถบอกความสำคัญของ การดูแลสุขภาพ และความงามเบื้องต้นของ สัตว์	57.ดวงตาของสุนัขสายพันธุ์ใดไม่ได้ อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดคราบ น้ำตา ก.สุนัขพันธุ์ชิสุ , มอลทิส ข.สุนัขพันธุ์เฟรนช์บูลด็อก , คัชชุน ค.สุนัขพันธุ์เซาท์ เซาท์ , บอกเซอร์ ง.สุนัขพันธุ์ไซบีเรียน, ลาบราดอร์				
สามารถบอกความสำคัญของ การดูแลสุขภาพ และความงามเบื้องต้นของ สัตว์	58.ดวงตาของสุนัขสายพันธุ์ใดอยู่ใน กลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดคราบน้ำตา ก. พันธุ์สีสวาด, ขาวมณี ข.พันธุ์อเมริกันช็อตแฮร์, สฟิงซ์ ค.พันธุ์สก็อตทิชโฟล, เบอร์เซีย ง.พันธุ์เบงกอล, เมนคูน				
เข้าใจวิธีการดูแลสุขภาพและความงามเบื้องต้นของ สัตว์เลี้ยง สำหรับเจ้าของ	59.ข้อใดเป็นการทำความสะอาด ดวงตาสัตว์ที่ผิด ก.ใช้น้ำเกลือเช็ดดวงตาแมว ข.ใช้น้ำยาล้างตาหยดลงนัยน์ตาของ สุนัขประมาณ 2-3 หยด ค.ใช้สำลีจุ่มในน้ำอุ่นๆแล้วบีบให้หมาค่าน้ำแล้วนำไปเช็ดรอบๆ ดวงตา ง.ข้อ ก และ ค ผิด				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
เข้าใจวิธีการ ดูแลสุขภาพและ ความงาม เบื้องต้นของ สัตว์เลี้ยง สำหรับเจ้าของ	60.ข้อใดไม่ใช่ขั้นตอนการทำ ความสะอาดดวงตา ก.ตัดขนที่ขั้วรอบดวงตาออกก่อน ข.การใช้แปรงถูคราบน้ำตาหลังจาก ที่ทำความสะอาดเสร็จ ค.ใช้สำลีจุ่มในน้ำอุ่นๆแล้วบีบให้ หมาคายน้ำแล้วนำไปเช็ดรอบๆ ดวงตา ง.ใช้กอตตอลบัตเช็ดสิ่งแปลกปลอม ออกจากตาก่อน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

**แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินทักษะกับจุดประสงค์การเรียนรู้หลักสูตร
ฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณา แบบประเมินทักษะนี้ว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ และเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนความสอดคล้องตามความคิดเห็นของท่านดังต่อไปนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าแบบประเมินทักษะนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบประเมินทักษะนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบประเมินทักษะนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

(แบบทดสอบหน่วยที่ 1)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบประเมินทักษะ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สามารถ เลือกใช้ อุปกรณ์ในการ จับบังคับสัตว์ ได้	1.การเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม				
สามารถจับ บังคับสัตว์ได้ อย่างถูกวิธี	2.ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง				
สามารถจับ บังคับสัตว์ได้ อย่างถูกวิธี	3.การจับบังคับสัตว์ที่ถูกต้อง				
สามารถจับ บังคับสัตว์ได้ อย่างถูกวิธี	4.ผลการปฏิบัติงาน				

(แบบทดสอบหน่วยที่ 3)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบประเมินทักษะ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สามารถ เลือกใช้ อุปกรณ์ได้ อย่างเหมาะสม	1.การเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม				
สามารถคัดชน ได้อย่างน้อย หนึ่งทรงได้	2.ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง				
สามารถจับ บังคับสัตว์ได้ ตาม สถานการณ์	3.การจับบังคับสัตว์ที่ถูกต้อง				
สามารถคัดชน ได้อย่างน้อย หนึ่งทรงได้	4.ผลการปฏิบัติงาน				

(แบบทดสอบหน่วยที่ 4)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบประเมินทักษะ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สามารถ เลือกใช้แชมพู และอุปกรณ์ที่ เหมาะสมกับ สัตว์	1.การเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม				
สามารถ อาบน้ำสัตว์ได้ อย่างถูกต้อง	2.ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง				
สามารถจับ บังคับสัตว์ได้ อย่างเหมาะสม	3.การจับบังคับสัตว์ที่ถูกต้อง				
สามารถ อาบน้ำสัตว์ได้ อย่างถูกต้อง	4.ผลการปฏิบัติงาน				

(แบบทดสอบหน่วยที่ 5)

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบประเมินทักษะ	ระดับคะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สามารถเลือก อุปกรณ์ที่ เหมาะสมกับ การแปรขน ตัดเล็บ	1.การเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม				
สามารถแปร ขนและตัดเล็บ สัตว์ได้อย่าง ถูกต้อง	2.ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง				
สามารถจับ บังคับสัตว์ได้ อย่างเหมาะสม	3.การจับบังคับสัตว์ที่ถูกต้อง				
สามารถแก้ไข สัตว์ที่พันกัน ได้	4.ผลการปฏิบัติงาน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)

ผู้ประเมิน

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามความพึงพอใจกับจุดประสงค์การเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตวเลี้ยง

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณา แบบสอบถามความพึงพอใจนี้ว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่และเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนความสอดคล้องตามความคิดเห็นของท่านดังต่อไปนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ที่	แบบสอบถามความพึงพอใจ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	ด้านวิทยากร				
1.	การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน				
2.	ความสามารถในการอธิบายเนื้อหา				
3.	การเชื่อมโยงเนื้อหาในการฝึกอบรม				
4.	มีความครบถ้วนของเนื้อหาในการฝึกอบรม				
5.	การใช้เวลาตามที่กำหนดไว้				
6.	การตอบข้อซักถามในการฝึกอบรม				
	ด้านสถานที่ / ระยะเวลา / อาหาร				
1.	สถานที่สะอาดและมีความเหมาะสม				
2.	ความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์				
3.	ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม				
4.	อาหาร มีความเหมาะสม				
	ด้านความรู้ความเข้าใจ				
1.	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ก่อนการอบรม				
2.	ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ หลัง การอบรม				

ที่	แบบสอบถามความพึงพอใจ	ระดับคะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ด้านการนำความรู้ไปใช้ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงานได้				
2.	มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไป ใช้ได้				
3.	สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดได้				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

แบบสอบถามความพึงพอใจในการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามสัตว์เลี้ยง

คำอธิบาย แบบประเมินฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ขอให้ผู้ตอบแบบประเมินตอบให้ครบทั้ง 3 ตอน เพื่อให้การดำเนิน โครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ต่อไป

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความ

1. เพศ

หญิง ชาย

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจ / ความรู้ความเข้าใจ / การนำไปใช้ของท่านเพียงระดับเดียว

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านวิทยากร					
1.การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน					
2.ความสามารถในการอธิบายเนื้อหา					
3.การเชื่อมโยงเนื้อหาในการฝึกอบรม					
4.มีความครบถ้วนของเนื้อหาในการฝึกอบรม					
5.การใช้เวลาตามที่กำหนดไว้					
6.การตอบข้อซักถามในการฝึกอบรม					
ด้านสถานที่ / ระยะเวลา / อาหาร					
7.สถานที่สะอาดและมีความเหมาะสม					
8.ความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์					
9.ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม					
10.อาหาร มีความเหมาะสม					

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านความรู้ความเข้าใจ					
11. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ <u>ก่อน</u> การอบรม					
12. ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ <u>หลัง</u> การอบรม					
ด้านการนำความรู้ไปใช้					
13. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้					
14. มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้					
15. สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางภาคผนวก ข.1 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมการ
ส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	สรุป ผล
		1	2	3	4	5			
1.	หลักการและเหตุผล	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
2.	วัตถุประสงค์	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	1)ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ สุนัขและแมว/การจับบังคับ สัตว์	1	1	0	0	1	3	0.6	ใช้ได้
	2)อุปกรณ์ที่ใช้ในการ ส่งเสริมสุขภาพและความ งามของสัตว์เลี้ยง	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	3)การตัดขนสัตว์	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	4)การอาบน้ำสัตว์	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	5)การแปรงขนตัดเล็บ	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	6)การดูแลสุขภาพและ ความงามเบื้องต้นของสัตว์ เลี้ยงสำหรับเจ้าของ	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	แนวทางการดำเนินการ ฝึกอบรม	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
5.	เทคนิคการฝึกอบรม	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
6.	การวัดและประเมินผล	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้

ตารางภาคผนวก ข.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของ โครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริม
สุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	สรุป ผล
		1	2	3	4	5			
1	หลักการและเหตุผล	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
2	วัตถุประสงค์	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3	แผนการอบรมของหลักสูตร	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
4	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับ วิชาชีพ	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
5	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับผู้ เข้ารับการฝึกอบรม	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
6	เนื้อหาที่มีประโยชน์ต่อการ ทำงาน	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
7	เนื้อหาที่มีการเรียงลำดับตาม การปฏิบัติงานจริง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
8	การจัดลำดับเนื้อหา 1)ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสุนัข และแมว/การจับบังคับสัตว์ 2)อุปกรณ์ที่ใช้ในการ ส่งเสริมสุขภาพและความ งามของสัตว์เลี้ยง 3)การตัดขนสัตว์ 4)การอาบน้ำสัตว์ 5)การแปรงขน/ตัดเล็บสัตว์ 6)การดูแลสุขภาพและความ งามเบื้องต้นของสัตว์เลี้ยง สำหรับเจ้าของ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
9	กิจกรรมในการฝึกอบรม	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
10	รูปแบบในการฝึกอบรม	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้

ตารางภาคผนวก ข.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของ โครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริม
สุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	สรุป ผล
		1	2	3	4	5			
11	ระยะเวลาในการฝึกอบรม	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
12	เทคนิคการฝึกอบรม	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
13	การประเมินผลการฝึกอบรม	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้

ตารางภาคผนวก ข.3 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงสำหรับ
ผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
2	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
3	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
4	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
5	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
6	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
7	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
8	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
9	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
10	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
11	0	1	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
12	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
13	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
14	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
15	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
16	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้

ตารางภาคผนวก ข.3 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 หลักสูตรพีทอกรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตัวเดี่ยวสำหรับ
 ผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
17	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
18	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
19	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
20	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
21	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
24	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
25	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
26	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
27	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
28	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
29	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
30	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
31	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
32	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
33	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
34	1	1	-1	1	1	4	0.6	ใช้ได้
35	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
36	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
37	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
38	1	1	1	-1	1	3	0.6	ใช้ได้
39	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
40	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้

ตารางภาคผนวก ข.3 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 หลักสูตรพีทอกรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตัวเลี้ยงสำหรับ
 ผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
41	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
42	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
44	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
45	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
46	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
47	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
48	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
49	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
50	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
51	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
52	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
53	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
54	1	1	1	-1	1	3	0.6	ใช้ได้
55	1	1	1	-1	1	3	0.6	ใช้ได้
56	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
57	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
58	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
59	1	1	1	-1	1	3	0.6	ใช้ได้
60	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้

ตารางภาคผนวก ข.4 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินทักษะกับจุดประสงค์การเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
3	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
4	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
7	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
8	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
12	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
16	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้

ตารางภาคผนวก ข.5 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามความพึงพอใจกับ

จุดประสงค์การเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของ
สัตว์เลี้ยง

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ตารางภาคผนวก ข.6 ค่าความยากง่าย (p) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์

ข้อที่	\bar{x}	S.D	สรุปผล
1	0.35	0.49	ใช้ได้
2	0.25	0.44	ใช้ได้
3	0.30	0.47	ดี
4	0.75	0.44	ใช้ได้
5	0.75	0.44	ดี
6	0.75	0.44	ใช้ได้
7	0.70	0.47	ใช้ได้
8	0.75	0.44	ใช้ได้
9	0.80	0.41	ใช้ได้
10	0.65	0.49	ดี
11	0.30	0.47	ใช้ได้
12	0.40	0.50	ใช้ได้
13	0.60	0.50	ใช้ได้
14	0.25	0.44	ใช้ได้
15	0.50	0.51	ดี
16	0.55	0.51	ใช้ได้
17	0.75	0.44	ใช้ได้
18	0.25	0.44	ใช้ได้
19	0.65	0.49	ใช้ได้
20	0.40	0.50	ใช้ได้
21	0.75	0.44	ใช้ได้
22	0.25	0.44	ใช้ได้
23	0.40	0.50	ใช้ได้
24	0.20	0.41	ใช้ได้
25	0.65	0.49	ใช้ได้
26	0.35	0.49	ใช้ได้
27	0.40	0.50	ใช้ได้

ตารางภาคผนวก ข.6 ค่าความยากง่าย (p) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ (ต่อ)

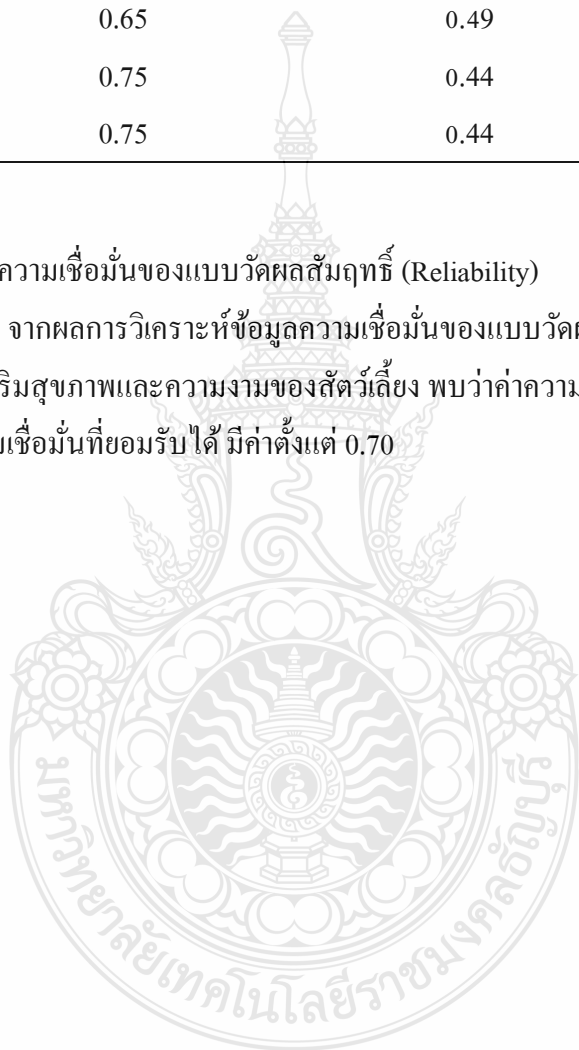
ข้อที่	\bar{x}	S.D	สรุปผล
28	0.35	0.49	ใช้ได้
29	0.60	0.50	ใช้ได้
30	0.35	0.49	ใช้ได้
31	0.60	0.50	ใช้ได้
32	0.35	0.49	ใช้ได้
33	0.50	0.51	ใช้ได้
34	0.25	0.44	ใช้ได้
35	0.70	0.47	ใช้ได้
36	0.30	0.47	ใช้ได้
37	0.55	0.51	ใช้ได้
38	0.55	0.51	ใช้ได้
39	0.20	0.41	ใช้ได้
40	0.35	0.49	ใช้ได้
41	0.30	0.47	ใช้ได้
42	0.25	0.44	ใช้ได้
43	0.50	0.51	ใช้ได้
44	0.80	0.41	ใช้ได้
45	0.75	0.44	ใช้ได้
46	0.65	0.49	ใช้ได้
47	0.45	0.51	ใช้ได้
48	0.75	0.44	ใช้ได้
49	0.35	0.49	ใช้ได้
50	0.75	0.44	ใช้ได้
51	0.35	0.49	ใช้ได้
52	0.60	0.50	ใช้ได้
53	0.35	0.49	ใช้ได้
54	0.50	0.51	ใช้ได้

ตารางภาคผนวก ข.6 ค่าความยากง่าย (p) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ (ต่อ)

ข้อที่	\bar{x}	S.D	สรุปผล
55	0.25	0.44	ใช้ได้
56	0.70	0.47	ใช้ได้
57	0.30	0.47	ใช้ได้
58	0.65	0.49	ใช้ได้
59	0.75	0.44	ใช้ได้
60	0.75	0.44	ใช้ได้

ตอนที่ ข.1 ความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ (Reliability)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง พบว่าค่าความเชื่อมั่นมีค่า อยู่ที่ 7.16 ซึ่งผ่านเกณฑ์ เกณฑ์ความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ มีค่าตั้งแต่ 0.70

ภาคผนวก ค

ภาพกิจกรรมการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

ภาพที่ ค.1 ภาพกิจกรรมการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง

การฝึกอบรมหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพและความงามของสัตว์เลี้ยง
ณ สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
วันที่ 5-6 เมษายน 2558

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	รพีภรณ์ เบญจพิทักษ์คิลก
วัน เดือน ปีเกิด	4 เมษายน 2534
ที่อยู่	349/17 ถนนหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
การศึกษา	ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสัตว์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา หลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประสบการณ์การทำงาน	เจ้าหน้าที่รับสายทางโทรศัพท์ บริษัท ดีแทค พ.ศ. 2557 ถึง ปัจจุบัน
เบอร์โทรศัพท์	084-3996857
อีเมล	Belle_Rapee@hotmail.com

